

Podržimo Papu u nastojanjima kojima želi obnoviti lice Crkve

Na središnjem slavlju 287. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba i hodočašća mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bistricu, kardinal Josip Bozanić potaknuo: „Pridružimo se papi Franji postojanom molitvom, stavljajući na prvo mjesto njegove nakane, podržavajući ga u svim nastojanjima kojima želi obnoviti lice Crkve koja je sveta, ali to ne znači da je svaki njezin član svet i bezgrešan”

Dan hrvatskih mučenika na Udbini

Predvođeci misu u Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini dubrovački biskup Mate Uzinić poručio da su nam potrebni pravedni ljudi na svim razinama i u svim društvenim strukturama pa i crkvenim jer će se jedino tako moći ići naprijed

75. obljetnica stradanja stanovnika Zrina

Program obilježavanja započeo molitvom ispred križa podno Starog grada Zrina, te mimohodom do mjesta župne crkve Našašća sv. Križa koju su 1943. godine srušili partizani, gdje je misu predvodio krčki biskup Ivica Petanjak u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem

„Izazovi suvremenih obitelji”

Okruglim stolom počeo sedmodnevni program u sklopu Trećega nacionalnog susreta katoličkih obitelji u Splitu i Solinu

Domovinske vijesti

„Pluriformna katolička obitelj u Splitu”

Prvi susret novoga hvarškoga biskupa s vjeroučiteljima trotočke biskupije

Znanstvena konferencija u Trogiru

Jedina župa u Hrvatskoj posvećena Majci Tereziji proslavila 15. obljetnicu

Nagrada za životno djelo don Vladi Puci

Bjelovarsko-križevačka biskupija proslavila nebeskog zaštitnika

Varaždinska biskupija proslavila zaštitnika sv. Marka Križevčanina

Jerihonsko bdjenje za svetost nedjelje

Đakonsko ređenje u Požegi

Episkop Heruvim posjetio Đakovačko-osječku nadbiskupiju

Sprovodni obredi i misa zadušnica za preč. Lukinovića

U Đakovu započeo jubilarni 20. teološko-pastoralni seminar za svećenike

Crkva u Hrvata

Biskup Komarica primio ministricu Pejčinović-Burić

Hrvatsko hodočašće u Washington

Inozemne vijesti

„Ljudsko dostojanstvo i mir - put za Korejski poluotok”

Nigerija: Pušten na slobodu katolički svećenik

Papa: Učitelji su najdragocjeniji saveznici u odgojnom pothvatu

„Istina i kultura života”

Izjava Vijeća kardinala

Prilog dokumenti

Isus ozdravlja i našu gluhoću i nijemost

Dan počinka – proroštvo oslobođenja

Prilog prikazi

Papin razgovor za talijanski dnevnik „Il sole 24 ore”

Domovinske vijesti

Stručni skup vjeroučitelja i vjeroučiteljica Krčke biskupije

Uoči nove školske i vjeronaučne godine u Krku je 1. rujna održan stručni skup vjeroučitelja i vjeroučiteljica osnovnih i srednjih škola. Prigodno izlaganje je održala prof. Dubravka Buničić koja je istaknula kako tradicionalni načini poučavanja sve teže ili gotovo nikako ne ispunjavaju zahtjeve i ciljeve današnje škole. Jedan od načina kako pasivno učenje pretvoriti u aktivno je projektna nastava ili projekti.

Krk, 1.9.2018. (IKA) - Prvog dana mjeseca rujna, već tradicionalno uoči nove školske i vjeronaučne godine, održan je u Krku stručni skup vjeroučitelja i vjeroučiteljica osnovnih i srednjih škola. Program je započeo misom koju je predvodio krčki biskup Ivica Petanjak u koncelebraciji s ostalom braćom svećenicima u krčkoj katedrali. Bila je to misa za pokojne vjeroučiteljice s. Nadu Žužić, Ružu Lukanović i odgojiteljicu u vjeri Tonicu Kraljić. U svojoj propovjedi biskup Petanjak, tumačeći Isusovu prisposobu o talentima, naglasio je kako je svakome čovjeku dano da upozna svoga Spasitelja i kako ćemo u dan svoga susreta s Gospodinom biti vrednovani prema tome kako smo upotrijebili svoje darove (talente) bez mogućnosti isprike. Jer svakome je dano, nekom više nekom manje. Na poseban način to se odnosi i na nas koji smo od Boga pozvani da prenosimo vjeru novim naraštajima od vrtića, škola i župa. Biskup je posebno istaknuo kako smo pozvani biti svjedocima vjere u svakodnevnom životu, te koristeći se tehnološkim dostignućima današnjice i svojim talentima prenosimo poklad vjere i pokazujemo put prema Isusu Kristu.

Nakon mise uslijedio je stručni dio programa. Na početku je prisutne pozdravio i zaželio uspješan i blagoslovljen rad u novoj školskoj godini predstojnik Katehetskog ureda vlč. Anton Peranić. Potom su uslijedila predavanja. Voditeljica županijskog stručnog vijeća vjeroučitelja osnovnih i srednjih škola prof. Dubravka Buničić održala je predavanje „(Školski) projekti: prilika koju ne treba propustiti“. U svome izlaganju krenula je od činjenice kako tradicionalni načini poučavanja sve teže ili gotovo nikako ne ispunjavaju zahtjeve i ciljeve današnje škole. Jedan od načina kako pasivno učenje pretvoriti u aktivno je projektna nastava ili projekti. Za ostvarivanje ciljeva u aktivnoj nastavi, koja je usmjerena na učenika, najprikladnije vrste nastave su istraživačka, problemska i projektna nastava. U nastavku izlaganja pojasnila je što čini je jedan projekt i koje su faze ostvarenja jednog projekta. Ovakav tip nastave od osobita je značaja za vjeronauk jer učenici mogu svoje svakodnevno iskustvo promišljati u svjetlu kršćanskih vrednota, o njemu zajednički diskutirati, otkrivati nove smjernice za svoj život i graditi svoj identitet kao cjeloviti ljudi i kršćani.

Zatim su uslijedile interaktivne radionice gdje su Vesna Avsec, prof. i Nathalie Lukačević, prof. prezentirale primjere dobre prakse u ostvarivanju projekata u svoj sredini. Nathalie Lukačević iz Raba prezentirala je projekt pod nazivom „Mir“ u kojem su djeca osnovnoškolskog uzrasta kroz razdoblje od dvije godine upoznale benediktinke i njihov samostan u Rabu. Kroz taj projekt djeca su upoznala povijest benediktinskog reda i samostana u Rabu, njihovu duhovnost i svakodnevnicu. Svoje dojmove i znanje koje su usvojili tokom trajanja ovog projekta djeca su izrazila zajedničkim uratkom - slikovnicom.

Vjeroučiteljica Vesna Avsec iz Krka predstavila je projekt

„Oaza Kraljica mira“ koji ima višegodišnju tradiciju okupljanja djece i mladih župe Krk po završetku školske godine. Projekt vode vjeroučiteljice Mirjana i Vesna i župnik Anton Valković. Čitav dan prožet je molitvom, igrom, radionicama i svetom misom. Djeca i mladi izmjenjuju se kroz grupe u razdoblju od mjesec dana.

Nakon projekata iz biskupije, predstavljen je i jedan projekt za kojeg se može reći da ima nacionalne okvire. Riječ je o Zdrugu katoličkih skauta Hrvatske. Taj projekt predstavio je prof. Marin Miletić, vjeroučitelj u Sušačkoj gimnaziji u Rijeci, ujedno i začetnik samog projekta. Osnovani su 2002. u Rijeci s namjerom da mladima ponude savršenije življenje kršćanskog života u ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini, u zajedništvu sa stvorenom prirodom i svakim čovjekom. Vjeroučitelj Miletić upoznao je okupljene s radom katoličkih skauta, njihovim počecima, problemima na koje su nailazili i koje i danas imaju, ali i raznim pothvatima i projektima koje su uz Božju pomoć i velikim trudom ostvarili, kao i lijepim trenucima i milostima koje su u ovoj zajednici doživjeli. Susret je završen zajedničkim ručkom u Biskupiji.

„Pluriformna katolička obitelj u Splitu“

Ususret Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji Mjesno bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“ priredilo je 3. rujna okrugli stol o temi „Pluriformna katolička obitelj u Splitu“.

Split, 3.9.2018. (IKA) - Ususret Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji Mjesno bratstvo Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS) „Blagovijest“ priredilo je okrugli stol o temi „Pluriformna katolička obitelj u Splitu“ u ponedjeljak 3. rujna u dvorani „Dr. fra Karlo Balić“ na Trsteniku u Splitu.

Sudjelovale su obitelji grada Splita, Mjesna bratstva Franjevačkoga svjetovnog reda (OFS-a) grada Splita te ona koja gravitiraju Splitu. Ministra Mira Maslov, OFS, kao domaćin, pozdravila je u ime Franjevačkog svjetovnog reda „Blagovijest“ Split-Trstenik, sve nazočne te istaknula da se tema obitelji dotiče svakoga; iznimno je važna za svaku osobu, ali i za cijelo društvo. „Crkva je ovoj temi uvijek pridavala veliku pozornost, u posljednje vrijeme joj je bila posvećena i biskupska sinoda, a njoj su posvećena i različita događanja u pojedinim biskupijama i u cijeloj Crkvi u našoj domovini. U Franjevačkom svjetovnom redu na međunarodnoj razini, ali i u našem Nacionalnom bratstvu ovoj se temi nastoji dati dužna pozornost. Stoga se ova tema obrađuje s različitih aspekata kako bi se još više upoznala širina, važnost i bogatstvo ove teme i blaga koje imamo u obitelji“, rekla je Maslov.

Područna ministarica Mila Šuto, OFS potaknula je okupljene na hodočašće Gospi od Otoka i sudjelovanje na Trećem susretu hrvatskih katoličkih obitelji u nedjelju 16. rujna. Slijedila su svjedočanstava različitih oblika obiteljskog života: obitelj s mnogo djece, bez djece, s udomiteljskom djecom, s djecom s poteškoćama, obitelji s iskustvom rastave i obitelji čija su oba roditelja (majka i otac) s franjevačkim pozivom svjetovni franjevci trajno zavjetovani.

Sudionici su istaknuli da je svjedočanstvo autentičnoga kršćanskog života, uronjenog u zajedništvo s Bogom koje ništa ne može prekinuti, a istovremeno darovano bližnjemu s bezgraničnim žarom, prvi način evangelizacije.

Prvi susret novoga hvarškoga biskupa s vjeroučiteljima trootočke biskupije

Na susretu u Biskupskom ordinarijatu u Hvaru 4. rujna biskup Petar Palić poručio je vjeroučiteljima: „Svima nam treba biti jasno da školski vjeronauk nužno treba župnu zajednicu u kojoj se očituje autentični kršćanski život na koji treba uputiti učenika“.

Hvar, 4.9.2018. (IKA) – Na početku nove školske i vjeronaučne 2018./2019. godine, u organizaciji Katehetskoga ureda Hvarske biskupije u utorak 4. rujna upriličen je susret hvarškoga biskupa dr. Petra Palića s vjeroučiteljima koji djeluju na području mjesne Crkve. Bio je to prvi susret novoga hvarškoga biskupa s vjeroučiteljima te trootočke biskupije, a upriličen je u prostorima Biskupskoga ordinarijata. Pozdravljajući pristigle vjeroučitelje sa sva tri otoka hvarske Crkve, predstojnik Katehetskoga ureda Mili Plenković izrazio je radost zbog njihova okupljanja u Hvaru. Istaknuo je da je inicijativa za susretom s novim biskupom potaknuta od samih vjeroučitelja. Biskup Palić pozdravio je vjeroučitelje i izrazio zadovoljstvo što im na početku nove školske i vjeronaučne godine može uputiti svoju poruku te ih ohrabriti u njihovu pozivu i poslanju. Ustvrdio je da je vjeroučitelj pozvan biti svjedokom vjere i svjedokom nade Crkve. Podsjetio je pritom da je Drugi vatikanski sabor mlade nazvao nadom Crkve, a papa Ivan Pavao II. budućnošću svijeta i nade Crkve. Pojasnio je kako se sa stanjem vjeroučitelja u dijecezi upoznao pripremajući se za ovogodišnji pohod „ad limina“ Svetom Ocu u Rimu u dijecezi. Napomenuo je kako je posljednji „ad limina“ održan još 2006. godine. Osvrnuvši se na stanje školskoga vjeronauka i župne kateheze, ukazao je na problematiku njihova suodnosa te sudjelovanje vjeroučitelja laika u župnoj katehezi. Ustvrdio je kako po tom pitanju ostaje još dovoljno prostora za rad, organizaciju i osmišljavanje odnosa između školskoga vjeronauka i župne kateheze. Naglasio je kako je vjeroučiteljima duhovna izgradnja poziv na trajnu formaciju. Osvrnuo se i na promjene koje zahvaćaju cijeli odgojno-obrazovni sustav. Te su promjene izazov ne samo za odgojno-obrazovni sustav, nego i za vjeroučitelje koji su uključeni u taj sustav, primijetio je. „Svjedoci smo da vjera postaje sve slabija, unatoč visokom postotku izjašnjavanja. To izjašnjavanje, odnosno katolički identitet nije proporcionalan sa življenjem vjerničkoga života. Unatoč visokom broju upisanih učenika na školski vjeronauk taj identitet nije proporcionalan s onim što vjera u sebi znači. Vjera je osobni izričaj koji se oblikuje u zajedništvu. No, postoji sve veća tendencija da vjera ulazi u kontekst individualizacije. Vjera se izvlači iz konteksta kojem ona pripada. Ljudi sami sebi kroje svoju vjeru, biraju što im u određenom životnom kontekstu najviše odgovara i koristi. Vjera tako više nije cjelokupnost vrijednosti, običaja i propisa za zajednicu“, istaknuo je, između ostaloga, hvarski biskup. Ustvrdio je kako se današnji vjeronauk nalazi u jednom multikonfesionalnom i multireligijskom kontekstu. Sve je veća tendencija da se vjeronauk stavi u taj kontekst te ga se na taj način promatra. Ta pak činjenica zahtijeva od teologije, teologa, a time onda i od vjeroučitelja, spremnost i sposobnost na dijalog. Školski vjeronauk može pružiti znanje o vjeri. On može učenicima prenijeti neke informacije. Ali svima nam treba biti jasno da školski vjeronauk nužno treba župnu zajednicu u kojoj se očituje autentični kršćanski život na koji treba uputiti učenika. Školskim vjeronaukom nećemo moći kod svih učenika, osobito onih udaljenijih od Crkve, stvoriti angažirane vjernike. S druge strane, ne smijemo zaboraviti da je uz tu

našu prisutnost u školi potrebno tražiti angažman obitelji i župne zajednice, naglasio je, uz ostalo, mons. Palić.

Upozorio je na opasnost pedagoškoga pesimizma u koji mogu upasti svi pedagoški radnici, pa i vjeroučitelji. „Bez obzira na početno oduševljenje kojim smo ušli u škole, bez obzira na bogato iskustvo koje imamo iza sebe, na snagu milosti Božje i suradnju Duha Božjega, nekada vjeroučitelje kao da zahvati amnezija te se ne mogu sjetiti da je odgojni proces i zahvaćanje evanđeljem pojedinih osoba ili određene zajednice dug posao i proces koji traži veliku strpljivost. Ne postoje magične formule kojima bi se moglo izmjeriti konkretno koliko je tko zahvaćen evanđeljem ili našom porukom koju želimo prenijeti. Logika evanđelja u sebi uključuje čekanje da taj plod sazrije“, rekao je biskup, ukazavši na Isusovu prisposobu o sijaču i sjemenu koje pada na različito tlo i donosi plodove.

Vjeroučitelj je pozvan prenijeti djeci i mladima najprije biblijsku sliku Boga i svijeta te kako prihvatiti stvarnost u svjetlu Božje poruke. Vjeroučitelj je nadalje pozvan prenijeti učenicima i evanđeoske kreposti, a jedna od njih je i čekanje pravoga trenutka. To čekanje ne znači odugovlačenje ili nesprijetnost na odluku. Ono znači da je čovjek spreman, strpljiv kao što je Bog s nama strpljiv i čeka naše obraćenje. Zato taj naš proces prenošenja znanja treba biti obilježen krepošću strpljivosti koja se očituje i u našem čekanju plodova, istaknuo je biskup. Govoreći o dimenzijama kojima bi vjeronauk mogao dati svoj doprinos školskom sustavu, biskup je na prvom mjestu istaknuo afirmaciju vrijednosti. Škole ne mogu dati svemu svoj smisao. Škola ne uči smislu života, ali zapravo vjeronauk kao dio toga sustava treba ponuditi odgovor na to pitanje smisla. Današnja djeca i mladi kojima smo poslani zahtijevaju razložni odgovor i svjedočki odgovor. Pozvani smo posredovati ljubav djeci i mladima ljubav prema istini. Pomoći im da dođu do istine te ih potaknuti na traganje za istinom i na kritičko prosuđivanje stvarnosti, rekao je.

Naglasio je nadalje kako su vjeronauk i vjeroučitelj pozvani pružiti ispravnu i cjelovitu sliku Boga i čovjeka. Crkveni dokumenti ističu vjernost Bogu i čovjeku. Suvremena religiozna pedagogija i katehetika zastupaju tezu da je najvažnije pitanje danas kakva se slika o Bogu i čovjeku prenosi u religioznom odgoju i obrazovanju. Pozvani smo pomoći čovjeku da drži otvoren pogled prema Bogu. Kao treću važnu dimenziju vjeronauka u školskom sustavu istaknuo je dimenziju drugoga. Upozorio je kako je današnje vrijeme obilježeno individualizmom i pogledima na drugoga kao na konkurenta. U kršćanskoj vjeri ta misao o drugome ima jednu drugu dimenziju. Taj drugi nam u Isusu Kristu pokazuje kako biti otvoren prema Bogu, kako čovjek mora izaći iz sebe da bi zapravo došao k sebi. Vjeronauk je pozvan pomoći da se otvorimo prema drugima, da iziđemo iz individualizma te se okrenemo altruizmu, poručio je hvarski biskup.

Na kraju je uputio vjeroučitelje na važnost dijaloga, pojasnivši kako živimo u društvu s različitim vrijednosnim sustavima. Osim našega sustava vrijednosti postoje i drugi vrijednosni sustavi. Svjedoci smo različitosti vrednota. U takvom načinu života traži se usuglašavanje različitih sustava i vrednota u zajedničkom oblikovanju društva. Preduvjet toga oblikovanja je svakako dijalog. On ne znači odstupanje od svojega, nijekanje svojega. On znači spremnost, znanje o svome i dobra upućenost u svoje kako bismo zajedničkim vrednotama s drugima izgrađivali društvo u kojemu živimo. Na kraju je poručio vjeroučiteljima da školski vjeronauk znači ponuditi mladima trajnu pratnju na putu. Potaknuo ih je da vlastitim primjerom budu mladima put i pratnja na tom putu.

Hvar: Podjela kanonskih mandata novim vjeroučiteljima

Misno slavlje s vjeroučiteljima Hvarske biskupije upriličeno je u utorak 4. rujna u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru na početku nove školske i vjeronaučne godine.

Hvar, 4.9.2018. (IKA) – Misno slavlje s vjeroučiteljima Hvarske biskupije upriličeno je u utorak 4. rujna u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru na početku nove školske i vjeronaučne godine. Misu je slavio pročelnik Katehetskoga ureda Mili Plenković, a vjeroučitelji su se okupili oko središnjega oltara hvarske katedrale. U homiliji ponudio im je na razmišljanje misao "Razmahat će se bezakonje i ohladnjet će ljubav mnogih", uzetu iz Matejeva evanđelja, pojasnivši kako je Isus misao uputio u kontekstu svoga eshatološkoga govora.

"Ukoliko pod bezakonjem razumijemo odustajanje od Božjega zakona da bi se u zakonodavstvo uvelo zakone koji održavaju čovjekovu težnju da glumi Boga, onda se to događa danas pred našim očima. Demokratski se detronizira Boga da bi se na tron postavilo čovjeka, ali samo prividno. Kako u toj igri ne prepoznati demon-kraciju ili ti ga 'vlast tame, odnosno Kneza ovoga svijeta'. Ako uzmemo u obzir da u Novom zavjetu 'mnogi' najčešće znači 'svi', Isusova izjava postaje zastrašujuća i korespondira s onom njegovom 'Kad Sin čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji'. Doista, kod mnogih kršćana, uključujući i 'cvijet kršćanstva' – klerike i redovnike, primjećujemo ohladnjelu ljubav. Nju možemo 'nožem rezati' među našim vjernicima, upozorio je Plenković.

U govoru o 'ohladnjeloj ljubavi' osobito je uputio na važnost slavlja euharistije kod današnjih kršćana. "Ako 85 – 90 posto kršćana ne prepoznaje euharistiju kao slavlje Božje ljubavi i ne zna što bi s euharistijom što je to nego simptom ohladnjele ljubavi? A što reći o žaru ljubavi onih 10 ili 15 posto koji slave euharistiju? Može li se govoriti o hlađenju nečega što nikad nije ni bilo vruće?", zapitao je predvoditelj slavlja, ustvrdivši kako "zanosno slavljenje euharistije ima toliko vrijednosti koliko prelazi u zauzetu izgradnju Kraljevstva Božjega".

Govoreći o izazovi koji se nalaze pred Crkvom te vjeroučiteljskim pozivom i poslanjem, vlč. Plenković poručio je da je zadatak vjeroučitelja poučavati i odgajati za pripadnost Crkvi. "Dužnost nam je odgajati za vjernost Božjemu zakonu i za goruću ljubav prema Bogu. Potrebno je odgajati za vjernost do kraja, za ljubav koja ne hladi, za pripadnost nenadvladivoj Crkvi. Ako nemamo hrabrosti u toj perspektivi naviještati i odgajati mislim da je vrijeme da se povučemo iz kateheze. Koliko je kršćana ubijeno za ime Isusovo u prva tri stoljeća kršćanstva? Znamo li da vremena prvih kršćana nisu bila jedina vremena mučeništva, vjerojatno je riječ o milijunima žrtava zbog vjernosti Isusu", istaknuo je hvarski svećenik. Podsjetio je nadalje da evanđelje govori o zanesenosti Isusovih slušatelja Njegovim naukom. Zato naviještaj Boga ne bi trebao biti utemeljen na naučenim riječima čovječje mudrosti nego na nauku Duha, poručio je.

Pred kraj misnoga slavlja pročelnik dijecezanskoga Katehetskoga ureda uručio je kanonske mandate novim vjeroučiteljima koji ove godine započinju s radom u školama na području mjesne Crkve. Ispravu o vjerskom poučavanju u školi potpisali su hvarski biskup Petar Palić i kancelar biskupije Ivan Jurin. Voditelj Ureda potaknuo je vjeroučitelje na predanost u radu, zaželjevši im puno uspjeha u vjeroučiteljskom poslanju.

Znanstvena konferencija u Trogiru

Međunarodna znanstvena konferencija „The Human Brain & The Human Person“ održana je od 3. do 4. rujna u Trogiru. Domaćin konferencije bila je Hrvatska dominikanska provincija, a okupila je predavače iz Hrvatske, Japana, Velike Britanije, Poljske, Južnoafričke republike, Danske i Mađarske.

Trogir, 4.9.2018. (IKA) - Međunarodna znanstvena konferencija „The Human Brain & The Human Person“ održana je od 3. do 4. rujna u Trogiru. Domaćin konferencije bila je Hrvatska dominikanska provincija, a okupila je predavače iz Hrvatske, Japana, Velike Britanije, Poljske, Južnoafričke republike, Danske i Mađarske koji su promišljali o poimanju osobe, kulture, neuroznanosti, bioetike, transhumanizma kao i o srodnim temama, a tematizirali su o poimanju identiteta, moralu, etici, shvaćanju ljepote, slobodne volje, savjesti i prava te razvoju njihovih odnosa s teologijom i filozofijom kao i napretkom psihologije, biologije, medicine, neuroznanosti i sl.

Konferencija je započela pozdravnim govorom Andrewa Pinsenta, ravnatelja Ian Ramsey centra za znanost i religiju Sveučilišta u Oxfordu. Prvo predavanje o odnosu znanja i osobe u kasnoj antici održao je fr. Srećko Koralija, OP, koji je ujedno bio jedan od četvorice glavnih izlagača. Na temelju jezične i leksikografske analize izložio je kompleksnost recepcije klasičnih grčkih pojmova 'osoba' i 'znanje' od strane teologije i filozofije. Naglasio je da zapravo sve ovisi o shvaćanju sintakse, gramatike i filologije jer teorije koje ostale znanosti razvijaju na temelju čitanja klasičnih pojmova mogu opstati jedino ako su utemeljene na ispravnom shvaćanju sadržaja pojmova.

Pritom naravno valja razlikovati i ne brkati tzv. izvorno kontekstualno značenje od recepcije teksta odnosno pojma. Premda se radi o temi iz daleke povijesti, ona je zapravo ključna za shvaćanje modernog odnosa znanosti i religije, jer se posezanje za autoritetima iz prošlosti često događa u modernim raspravama u kojima se vrlo često dogodi napetost, upravo zbog nepoznavanja različitih razina shvaćanja pojmova i metode rada određene znanstvene discipline.

Drugi glavni predavač Howard Robinson (CEU, Budimpešta), izlagao je o dualizmu i Aristotelovom poimanju hilemorfizma gdje je iznio argumente u prilog korisnosti Aristotelovog poimanja uma za modernu znanost.

Treći glavni predavač Andrew Pinsent [IRC, Oxford], govorio je o aktualnosti govora o duhovnom smislu Svetog pisma i njegovom odnosu s ostalim metodama čitanja Biblije i znanosti. Četvrti glavni predavač Daniel Came (University of Lincoln), govorio je o mogućnostima i granicama argumenata kognitivne znanosti koja preispituje utemeljenost religijskih vjerovanja.

Uz glavne predavače izlaganja je održalo još desetak istraživača. Svi sažeci predavanja mogu se pronaći u knjižici na dominikanci.hr.

Jedina župa u Hrvatskoj posvećena Majci Tereziji proslavila 15. obljetnicu

Župa sv. Majke Terezije u Starigradu kraj Koprivnice, jedina u Hrvatskoj posvećena toj svetici, proslavila je u srijedu, 5. rujna, 15. obljetnicu svoga osnutka misnim slavljem koje je predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak.

Koprivnica/Starigrad, 5.9.2018. (IKA) - Župa sv. Majke Terezije u Starigradu kraj Koprivnice, jedina u Hrvatskoj posvećena toj svetici, proslavila je u srijedu 5. rujna 15. obljetnicu svoga osnutka. Svečano misno slavlje predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s dekanom Koprivničkog dekanata mons. Leonardom Markačem, domaćim župnikom Nenadom Piskačem, te drugim svećenicima s područja Varaždinske biskupije.

Prije početka mise sve je pozdravio i dobrodošlicu poželio domaćin vlč. Piskač. Zahvalio je na dolasku biskupu Mrzljaku, preko čije pastirske ljubavi i brižnosti mogu osjetiti dobrotu dobrog Oca, a u znak zahvale darovao mu je unikatni kip sv. Majke Terezije sa željom da ga prati njezin zagovor i, da baš poput nje, nastavi ljudima donositi dobrotu. Biskup Mrzljak u homiliji je pročitao misli pape Franje iz apostolskog pisma Radujte se i kličite o pozivu na svetost u suvremenom svijetu. U njemu Papa govori da je dobro ići putem svetosti, a uz sv. Franju Asiškog i sv. Vinka Paulskog spominje i Majku Tereziju – troje svetaca koji su imali veliki utjecaj na društveni život i bili su veliki pokazatelji kršćanskoga života.

Biskup Mrzljak istaknuo je da je zadaća i cilj vjernika ići putem svetosti, a „Majka Terezija može biti i primjer, i zagovornica, i pomoćnica, na tom putu svetosti, stoga ju zamolimo da nam to i bude“.

Zaziv Duha Svetoga u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku

Zaziv Duha Svetog prigodom početka nove školske godine u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku upriličen je u srijedu 5. rujna. Molitvu su predvodili šibenski biskup Tomislav Rogić i umirovljeni biskup Ante Ivas.

Šibenik, 5.9.2018. (IKA) - Zaziv Duha Svetog prigodom početka nove školske godine u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku upriličen je u srijedu 5. rujna. Molitvu su predvodili šibenski biskup Tomislav Rogić i umirovljeni biskup Ante Ivas. Ove školske godine Katoličku osnovnu školu pohađa tristo četrnaest učenika od kojih je četrdeset i dvoje prvaša.

„Danas smo došli zamoliti Gospodina da nas cijelu školsku godinu drži u svome zagrljaju i da ne diže ruke s nas nego da nas blagoslivlja i prati u svemu što ćemo raditi. U ovoj školskoj godini pozivam vas da marljivošću i trudom učinite ponosnim svoje roditelje, nastavnike i Isusa“, poručio je učenicima biskup Rogić.

Prigodno se obratio i biskup Ivas koji je učenicima poručio da nisu sami. Zaželio im je da čuju što im Isus poručuje.

Nagrada za životno djelo don Vladi Puci

Na sjednici Općinskog vijeća Općine Konavle održanoj u četvrtak 6. rujna odlučeno je da se nagrada Općine za životno djelo posthumno dodijeli svećeniku Dubrovačke biskupije don Vladi Puci za izniman doprinos u duhovnoj i materijalnoj obnovi Konavala nakon Domovinskog rata.

Konavle, 6.9.2018. (IKA) - Na VIII. sjednici Općinskog vijeća Općine Konavle, najjužnije hrvatske općine, održanoj u četvrtak 6. rujna, uz ostalo je usvojena Odluka o dodjeli javnih priznanja Općine Konavle. Nagrada Općine Konavle za životno djelo dodjeljuje se postumno svećeniku Dubrovačke biskupije don Vladi Puci, za izniman doprinos u duhovnoj i materijalnoj obnovi Konavala nakon Domovinskog rata.

Pokojni don Vlado Puce rođen je 6. veljače 1940. godine u Kruševu kod Mostara, a preminuo je 13. siječnja 2000. godine u Cavtatu. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1967. u Splitu, a od 1971. godine bio je tajnik tadašnjega dubrovačkog biskupa Severina Perneka te je uz biskupa ostao cijelo vrijeme njegovog upravljanja biskupijom obnašajući i druge službe u Ordinarijatu, te ispomažući u župama koje bi ostale bez župnika. Potkraj 1990. imenovan je ekonomom biskupije i sjemeništa.

Kad je u listopadu 1991. došlo do invazije srpsko-crnogorskih snaga na dubrovačko područje te s obzirom na to da u okupiranim Konavlima nije ostao niti jedan svećenik, don Vlado Puce velikodušno se odvažio poći u Cavtat. Želio je biti potpora i zaštita onima koji su ostali na okupiranom području. I bio je oslonac vjernicima Cavtata i Konavala u najtežim trenucima. Kada je zaprijetila neposredna opasnost za njegov život vratio se iz okupiranog Cavtata u Dubrovnik. No, nepunu godinu dana kasnije, 8. ožujka 1993. godine imenovan je župnikom tada već slobodnog Cavtata i dekanom Konavoskoga dekanata. Bio je s vjernicima u vremenu obnove opljačkanih, uništenih, oštećenih ili spaljenih domova te im pokušao vratiti ponos, snagu i volju da se uništeno obnovi. Teška je tada bila materijalna, a još teža psihička obnova. I sam župnik se teško oporavljao od svega. Preminuo je u obnovljenoj župnoj kući u Cavtatu 13. siječnja 2000. godine nakon što je slavio jutarnju misu. Pokopan je 15. siječnja 2000. u rodnom Kruševu.

Nagrada Općine Konavle dodjeljuje se dr. Neri Vrkaš za izuzetan i osobito vrijedan doprinos iz područja zdravstva i socijalne skrbi te Biciklističkom klubu Konavle za izuzetan i vrijedan doprinos iz područja sporta.

Na prijedlog Odbora za mjesnu samoupravu, Zahvalnica Općine Konavle za izniman doprinos u očuvanju konavoske tradicije i doprinosu ugleda Konavala dodjeljuje se „Konavoskim materama“, odnosno ženama koje u svakodnevnom životu nose konavosku nošnju. Riječ je o Mariji Bekić (Radovčići), Kati Zadre (Močići), Kati Bačan (Grušići), Luci Mazavac (Popovići), Mari Lobro (Radovčići), Luci Đuratović (Vitaljina), Kati Rašica, (Đurinići), Stani Radonić (Vitaljina), Jani Spremić (Vitaljina), Mariji Božović (Višnjici), Ani Vidak (Gruda), Radi Golubić (Ljuta), Mari Čupić (Vodovađa), Luci Pušić (Dunave), Kati Braičević (Cavtat), Kati Đurković (Cavtat), Luci Matijašević (Popovići), Seli Šturica (Kuna Konavoska), Pavi Ljubenko (Đurinići), Mari Pržić (Vitaljina).

Bjelovarsko-križevačka biskupija proslavila nebeskog zaštitnika

Pozdravljajući sudionike slavlja u petak 7. rujna na križevačkom Trgu Josipa Jurja Strossmayera, domaćin bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak istaknuo je da su svjedočki život i mučenička smrt sv. Marka Križevčanina i danas „snažni poticaji za naše kršćansko življenje, ali i za suočavanje s poteškoćama i nedaćama kako u Crkvi tako i u našem hrvatskom društvu“.

Križevci, 7.9.2018. (IKA) - Na svetkovinu sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Bjelovarsko-križevačke biskupije, Koprivničko-križevačke županije i grada Križevaca, u petak 7. rujna, svečano misno slavlje na križevačkom Trgu Josipa Jurja Strossmayera predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Koncelebrirali su domaćin bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, biskupi sisački Vlado Košić, varaždinski Josip Mrzljak, kotorski Ilija Janjić, šibenski Tomislav Rogić, križevački vladika Nikola Kekić, zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski te svećenici Bjelovarsko-križevačke i okolnih biskupija. Pozdravljajući sudionike slavlja, biskup Huzjak istaknuo je da su svjedočki život i mučenička smrt sv. Marka Križevčanina i danas „snažni poticaji za naše kršćansko življenje, ali i za suočavanje s poteškoćama i nedaćama kako u Crkvi tako i u našem hrvatskom društvu“. Kao i sv. Marko u svoje vrijeme tako i mi danas i s ovoga mjesta izražavamo vjernost i odanost papi Franji i molimo Gospodina za njegovo hrabro predvođenje Crkve u ovim za Crkvu nimalo lakim vremenima, rekao je mons. Huzjak.

Biskup Šaško istaknuo je: „Slušajući današnju Božju riječ u svjetlu vječnosti u kojemu je nadahnuta i pisana, sve postaje drukčijim i smislenim. Onima koji ne vjeruju u vječnost čini se da pravedni umiru uzalud i njihova smrt, njihovo trpljenje kao nesreća, ali pogled vjere vidi mir i radost, susreće nadu besmrtnosti. Ta mudrost jamči da će oni koji se uzdaju u Gospodina 'spoznati istinu', steći milost i milosrđe. Jednako je i s riječima apostola Petra. Samo s vjerom u vječnost, s vjerom da Duh Božji počiva u nama, prihvatljiva je riječ o radosti u patnjama, o klicanju u slavi. Ta vjera prihvaća Božju volju, jer zna da je u njegovim rukama i da on sve vodi prema dobru“. Biskup je razložio da je evanđeoska riječ uistinu ludost, ako nije prihvaćena vjerom u vječnost. „Pa tko to još ima u nekome svojem životnom, gospodarskom, političkom programu istaknuto nošenje križa – danomice? Tko bi to u današnjoj društvenoj javnosti očekivao neke sljedbenike i uspjeh promičući zalaganje u žrtvi za bližnje, bez obećanja ugleda, koristi, utjecaja? Doduše, čuju su i takve riječi, ali one ostanu flatus vocis, kao nešto što je tek lijepo čuti u okviru sasvim drugih zakonitosti međusobnih odnosa“, primijetio je mons. Šaško, istaknuvši da su Križevci, naša hrvatska kultura i ono što je ostalo vrijedno spomena, rasli na kršćanskoj nesebičnosti, ukorijenjenoj u vjeri u vječnost.

„Povijest nas uči, a ovdje ju i da hoćemo ne možemo zanemariti, da je pouzdanje u Gospodina i odaziv Bogu donosio dragocjene plodove, a odmicanje od njega teškoće i nemir. Lako je vidljivo da darovanost čovjeka nasljedovanjem Isusa Krista i vjera u vječnost čini čudesna djela. Dar i vječnost – nosivi stupovi svjedočanstva svetih, na dobro čovjeka i svijeta. Njima se uvijek suprotstavlja sebičnost i navezanost na zemaljsko. To je donijelo najviše zla u Crkvi i u narodu“, rekao je mons. Šaško. „U kršćanskome daru i vjeri u vječnost ne radi se o bijegu od svijeta i o nemaru za svijet. To jasno možemo vidjeti iz činjenice da su upravo najveći darovi dostojanstvu čovjeka proizašli iz kršćanske vjere u vječnost. Kršćanin voli svijet ljubavljiva koja svijet vidi u povezanosti s vječnim. Kršćanska

zauzetost za čovjeka i za prolazno proizlazi iz vjere da je Bog gospodar, da je Otac i mrtvima i živima te da te dvije stvarnosti nisu odvojene. Kad god ih je netko razdvojio, okrnjio je smisao otajstva života“, istaknuo je zagrebački pomoćni biskup.

Govoreći o kršćanstvu, biskup je primijetio da se danas čuje izravan odgovor koji niječe kršćanske vrijednosti, a još je prisutniji neizravan odgovor koji u sebi sadrži „ali“. Redovito se pojavljuje zapreka, u obliku sumnje, ubačenoga nemira koji otežava oduševljenost.

„Ne čujemo li danas u hrvatskome društvu rečenice poput sljedećih: Treba biti vjernik, ali za svaki slučaj ipak je dobro paziti da se ta vjera previše ne ističe. Kršćanstvo je dobro, to je naša povijest; pomoglo nam je kad nam je bilo teško, ali sada je drugo vrijeme, ali nije ga dobro ugrađivati u gospodarski, politički, kulturalni život, jer će nam prigovoriti da nismo moderni. Kršćanstvo ne uči ništa loše, ali nije dobro previše vjerskoga u odgoju i obrazovanju. Znamo da čovjek ne živi samo od rada, ali kako ćemo preživjeti ako ne radimo nedjeljom... Koliko pogubnih ali koji ne dopuštaju hrvatskomu čovjeku i društvu da živi radost i ljepotu dara i istine o vječnosti koja se nalazi duboko u nama“, prokomentirao je biskup, poručivši da „bez obzira kako bilo, postoje životni trenutci u kojima ne možemo odgovoriti s ali; postoje izazovi pred kojima se očekuje ne samo naša jasna riječ, nego životni stav; onaj, naime, koji zovemo vjerom, temeljnom odrednicom ljudskoga postojanja“. Biskup je u homiliji pojasnio kako je „moguće svaku životnu stvarnost i trenutak provjeriti mjerom vječnosti i darovanosti, što postavlja određena pitanja: Mogu li riječi, odluke, ponašanja izdržati tu provjeru? Kako izgleda obitelj, razgovori, odnosi između supružnika, roditelja i djece, kada ih se stavi pred vječnost? Kako izgledaju društveni odnosi, ciljevi, poslovi, kada ih se ne mjeri korišću koja brzo propadne, nego vječnošću koja ne stavlja u prvi plan umišljenost i oholost? Kako izgledaju zakoni, odredbe u koje je ugrađena vječnost? Jesu li naši zakoni takvi i misli li se uopće na to kada ih se prihvaća i njima daje svoj glas? Računaju li s istinom vječnosti programi odgoja i obrazovanja? Odiše li sadašnja hrvatska kultura dahom vječnosti koji joj je omogućio da izrazi najljepše; očituje li nadahnuće životom ili prihvaća veličanje umiranja s mnoštvom suptilnih ali koji se razlijevaju u porama svakidašnjice? Vječnost vrlo brzo otkrije tragove ideologija koje zatvaraju pogled i guše slobodu, ponajprije slobodu savjesti“. Biskup je istaknuo da se ni na demografska pitanja ne može dobiti konačan odgovor bez prihvaćanja logike dara i bez pogleda prema vječnosti. Jednako je i s gospodarstvom koje se mora odlučiti na težnjom prema zemaljskomu probitku ili prema vrednotama dara i vječnosti. Život koji polazi i završava u prolaznome ima svoj izražaj u sebičnosti, a onaj koji polazi od dara i vidi vječnost puninu nalazi u ljubavi, jer je ljubav satkana od dara i vječnosti, rekao je mons. Šaško. Potaknuo je vjernike na molitvu svetom Marku „da svojim zagovorom rasprši naše sumnje; da odgovor 'da' Bogu bude snažniji od tolikih 'ali' koji se uvlače u naš život“.

Predvoditelj misnog slavlja prenio je pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića koji je na sastanku u Bratislavi. Prije euharistijskoga slavlja upriličena je svečana procesija od konkatedralne crkve Sv. Križa do oltara na otvorenom u središtu Križevaca. Na misi su se okupili predstavnici političkih vlasti, kulturnoga života, crkvene udruge i pokreti, vjernici u narodnim nošnjama, ženska garda, predstavnici udruga proizašlih iz Domovinskog rada, invalidi, predstavnici vojske, policije, vatrogasaca, učenici, djeca iz dječjih vrtića i brojni hodočasnici.

Varaždinska biskupija proslavila zaštitnika sv. Marka Križevčanina

Na svetkovinu sv. Marka Križevčanina, zaštitnika Varaždinske biskupije, u petak 7. rujna u Varaždinu je održan svećenički susret na kojemu je preč. mr. Damjan Koren održao izlaganje „Vjeronauk - kateheza - duhovnost“ te je u katedrali slavljena svečana misa.

Varaždin, 7.9.2018. (IKA) - Varaždinska biskupija je u petak 7. rujna proslavila svetkovinu nebeskog zaštitnika, svetog Marka Križevčanina. Tim je povodom u dvorani Biskupskog ordinarijata u Varaždinu održan mjesečni susret svećenika Varaždinske biskupije na kojem je predstojnik Katehetskog ureda i Ureda za katoličke škole Varaždinske biskupije preč. mr. Damjan Koren održao izlaganje „Vjeronauk - kateheza - duhovnost“. Mr. Koren istaknuo je da vjeronauk nije samo suho poznavanje činjenica, nego svoj potpuni smisao traži u tome da vodi prema katehezi, odnosno prema konkretnom življenju sadržaja koji je naučen na vjeronauku. Mr. Koren rekao je da je važno započeti s učenjem vjeronauka u vrtićima, isto kao što je važno učiti od malih nogu pisanje, strani jezik i imati ostalu pripremu za školu. Govoreći o katehezi, preč. Koren naglasio je kako katehiziranje nije 'sestra vjeronauka'. Katehizacija slijedi nakon evangelizacije, ili prvog navještaja, poručio je. „Vjeronauk je teorija, a kateheza praksa naučene teorije. Zato se u katehezu ubraja i propovijedanje, slavljenje sakramenata, tribine, molitveni susreti, ispovijedanje, razgovori... Kateheza nije samo naziv za vjeronauk u župi za djecu, nego taj pojam obuhvaća mnogo širi spektar pastoralnog djelovanja. Vjeronauk je jedna kockica u mozaiku katehetskog nastojanja Isusove Crkve“, kazao je preč. Koren.

Govoreći o duhovnosti, preč. Koren je rekao kako bez nje ni vjeronauk ni kateheza ne mogu opstati, odnosno da nemaju smisla.

Nakon predavanja biskup Mrzljak najavio je dva hodočašća. Hodočasnički dan svećenika Varaždinske biskupije u Krašić, rodno mjesto blaženog Alojzija Stepinca, u povodu 120. obljetnice rođenja i 20. obljetnice proglašenja blaženim bit će održan 3. listopada. Biskupijsko hodočašće u zagrebačku katedralu u kojem će moći sudjelovati svi zainteresirani vjernici bit će u subotu 3. studenoga.

Predstojnik Obiteljskog centra Varaždinske biskupije preč. Josip Koprek najavio je Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će 15. i 16. rujna biti održan u Splitu i Solinu, dok je predstojnik Ureda za pastoral mladih vlč. Tihomir Kosec informirao župnike i druge svećenike o aktivnostima na području pastorala mladih u predstojećem razdoblju.

Nakon svećeničkog susreta u katedrali Uznesenja BDM biskup Mrzljak je predvodio misno slavlje prigodom proslave svetkovine svetog Marka Križevčanina u zajedništvu s 50-ak svećenika Varaždinske biskupije.

U propovijedi biskup je govorio o svecima, ponajprije mučenicima, kao najizvršnijim članovima Crkve. „Mučenici ili svjedoci su prvi među svecima, jer su svojom mučeničkom smrću posvjedočili svoju vjeru. I mi možemo reći kako u hrvatskom narodu imamo mnogo svetaca mučenika. Poput sv. Marka Križevčanina kog danas slavimo, imamo sv. Nikolu Tavelića, blaženog Alojzija Stepinca, bl. Miroslava Bulešića i druge. Ima i mnogo onih za koje i ne znamo, ali koji su svjedočili svoju vjeru i tada kada je trebalo dati svoj život za istinitost onoga u što su vjerovali. Ali i mi smo pozvani biti svjedoci. Trebamo svjedočiti i, na neki način, propovijedati svoju vjeru. Ne možemo svoju vjeru sakriti u svoje srce. Ona se mora vidjeti i pokazati. Sveti Petar nam kaže: 'Neka se nitko ne stidi svoje vjere'.

Pitamo se stoga, svjedočimo li zaista i ispovijedamo svoju vjeru u našem vremenu onoliko koliko trebamo“, rekao je biskup Mrzljak.

Govorio je i o početku nove školske i vjeronaučne godine te je spomenuo dokument Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju izdan u povodu početka školske godine pod nazivom „Da vaša radost bude potpuna“ u kojem se nalaze razni stupovi navješćivanja i svjedočenja evanđelja, počevši ponajprije od obitelji, kao najveće svetinje i najveće škole. Jer obitelj je najvažnija škola, temeljna zajednica u kojoj se najizvršnije uči kako treba živjeti. Govori se puno o reformi škole, pa se često čuje izraz 'škola za život'. Zaista je potrebno učiti kako živjeti i što to znači živjeti. Može li nam sv. Marko Križevčanin govoriti što je to život kada je isti taj život dao? U obitelji su učitelji otac i majka. Oni su svjedoci. Možda ne govore puno, ali svjedoče svojim životom. Sada vidimo kako je u prvim godinama bilo presudno upijati svjedočenje u obitelji, poručio je biskup.

Na kraju mise Zdrug katoličkih skauta Varaždinske biskupije svećanima je činom u svoje redove primio nove članove, dok su dosadašnji članovi obnovili svoje zavjete.

Jerihonsko bdjenje za svetost nedjelje

U starohrvatskoj crkvi Sv. Trojice na Poljudu u Splitu održano je od 1. do 7. rujna tzv. jerihonsko bdjenje, kao neprekidno danonoćno euharistijsko klanjanje s nakanom za svetost nedjelje u hrvatskoj katoličkoj obitelji.

Split, 7.9.2018. (IKA) - U starohrvatskoj crkvi Sv. Trojice na Poljudu u Splitu održano je od 1. do 7. rujna tzv. jerihonsko bdjenje, kao neprekidno danonoćno euharistijsko klanjanje s nakanom za svetost nedjelje u hrvatskoj katoličkoj obitelji. Cilj bdjenja bila je i svojevrsna duhovna priprava za održavanje Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu.

Svakodnevno, u večernjim terminima, slavljena je misa koje su predvodili fra Josip Lucić, fra Tomislav Batinić, fra Božo Vuleta, don Tomislav Čubelić, fra Mate Puđa, don Ante Mateljan i fra Domagoj Runje.

Fra Božo Vuleta, jedan od glavnih pokretača saveza za neradnu nedjelju, posebno je istaknuo nedostatak zajedništva, kako u obitelji, Crkvi, tako i u društvu općenito, te je istaknuo misterij Presvetog Trojstva kao uzor svakog zajedništva.

Voditelj Ureda za pastoral obitelji u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji don Tomislav Čubelić govorio je o nedjelji kao danu Kristova Uskrsnuća i o činjenici da zbog toga zlu smeta nedjelja, smeta mu vjernik kad prelazi prag Kristove crkve da bi se susreo s Uskrsnim Gospodinom i općenito, problem nastaje uvijek onda kad vjernik staje u obranu temeljnih Božjih postavki vezanih za život, brak i obitelj.

U tom smislu fra Domagoj Runje je na misi kojom je zaključeno bdjenje, govorio o euharistiji koja je u Danu Gospodnjem ključna za život vjernika i Crkve općenito, bez obzira na nepovoljne izvanjske uvjete.

Zanimljivo je bilo u jednoj od homilija čuti i izreku župnika arškog, sv. Ivana Marije Vianneya o nedjelji koja glasi: „Ako želiš osiromašiti, radi nedjeljom!“

Jerihonsko bdjenje ostvareno je u organizaciji Molitvenog saveza legije Srca Isusova i Marijina i koordinacije štovatelja Božjeg Milosrđa Splitsko-makarske nadbiskupije, uz domaćina župu Sv. Trojice.

Buje: Izložba o bl. Bonifaciju na 106. obljetnicu rođenja

Na 106. obljetnicu rođenja bl. Francesca Bonifacija, u petak 7. rujna, u župnoj crkvi Sv. Servula u Bujama otvorena je izložba o njegovu životu. Tog su mladog svećenika zbog njegove revnosti te aktivnog pastoralnog rada, napose s mladima, po naređenju komunističkih vlasti ubili pripadnici narodne obrane u rujnu 1946. godine.

Buje, 7.9.2018. (IKA) - Na 106. obljetnicu rođenja bl. Francesca Bonifacija, u petak 7. rujna, u župnoj crkvi Sv. Servula u Bujama otvorena je izložba o njegovu životu. Tog su mladog svećenika, zbog njegove revnosti te aktivnog pastoralnog rada, napose s mladima, po naređenju komunističkih vlasti ubili pripadnici narodne obrane u rujnu 1946. godine.

Izložba, koju je organiziralo tršćansko Društvo prijatelja bl. Francesca Bonifacija je prije Buja bila postavljena u Piranu, rodnom mjestu blaženika i Trstu, gdje ju je posjetilo više tisuća vjernika.

Predsjednik društva, ujedno idejni začetnik i autor izložbe, Mario Ravalico iz Trsta pojasnio je kako se je tom izložbom, u prigodi 10. obljetnice beatifikacije željelo vjernicima pružiti mogućnost da još bolje upoznaju lik tog uzornog mladog svećenika. Podsjetio je na dosadašnje inicijative vezane uz lik blaženika: knjige, dokumentarne filmove kao i postavljanje spomenika gdje je posljednji put viđen živ, na mjestu uhićenja. Rekao je kako izložba donosi brojne dosad neobjavljene slike i dokumente, a napose izjave i svjedočanstva koja otkrivaju nove elemente u nastojanju rasvjetljenja dinamike umorstva blaženika te mjesta kamo je tijelo naknadno zakopano.

Ravalico je pojasnio kako je izložba podijeljena na šest kronoloških dijelova. Za prvi dio, o obitelji blaženika, posebno je na pomoći zahvalio nećaku Gianfrancu Bonifaciju, koji je bio nazočan na otvorenju. U drugom dijelu, koji donosi fotografije i dokumente o blaženikovu pozivu i odlasku u sjemenište, napomenuo je, mogu se vidjeti na fotografijama i brojni istarski svećenici, od kojih su neki, rijetki, još uvijek živi. Treći dio donosi detalje o pastoralnom djelovanju blaženika, sedam godina djelovanja u Novigradu i dvije u Krasici. Taj dio donosi i dvije fotografije blaženika u Dajli, Ravalico je napomenuo kako ih je dobio od jedne starije žene koja živi u Trstu, te je tako saznao za još dva, dosad nepoznata događaja iz njegova života. Dio o mučeništvu donosi pisano svjedočanstvo koje je pod zakletvom prenijela jedna osoba koja je iskaz čula od jednog od aktera zločina. U tom dijelu je izneseno i pojašnjenje tri pretpostavke o mjestu kamo je zakopano, sakriveno tijelo. Jedina sigurna poznata činjenica je mjesto njegova uhićenja, sve su ostalo samo pretpostavke, naglasio je Ravalico. Sukladno najnovijim saznanjima, najvjerojatnija je pretpostavka da je ipak tajno, bez obilježja zakopan na grožnjanskom groblju Sv. Vida, koje je nedugo zatim prestalo biti korišteno i napravljeno je novo groblje. Jedan dio izložbe posvećen je svečanosti beatifikacije 4. listopada 2008. u katedrali Sv. Justa u Trstu, na kojem su nazočili tadašnji ordinarij Porečke i Pulske biskupije Ivan Milovan, i tadašnji umirovljeni biskup Antun Bogetić. Pretposljednji dio donosi pobliže pojašnjenje crkvenog ustroja na tim prostorima u vrijeme života bl. Bonifacija. Na kraju je istaknuto nekoliko osoba koje su u tom vremenu podnijele mučeništvo ili maltretiranja od komunističkih vlasti, među kojima se ističe bl. Miroslav Bulešić. Izložba završava spomen sličicama iz raznih prigoda, na hrvatskom, talijanskom i slovenskom jeziku koje su posvećene bl. Bonifaciju.

Ravalico je naglasio da osim fotografija izložba donosi i neke predmete koji su pripadali blaženiku, poput cilicija koji

je nosio oko gležnja čineći tako pokoru. Izložen je i njegov brevijar. Svaki od tih predmeta popraćen je prigodnim pojašnjenjem, najčešće navodeći neki neobični, nadahnjujući detalj glede njegova života i mučeništva.

Obraćajući se okupljenima, dogradonačelnica Buja Jessica Acquavita je izrazila zadovoljstvo činjenicom da će tu izložbu imati prigodu vidjeti stanovnici Buja, jer naglasila je, „bl. Francesco Bonifacio je među onima koji su uvelike pridonijeli razvoju povijesnih okolnosti koje su postavile temelj sadašnjosti na ovim prostorima koju mi danas živimo“.

Izložba je blagoslovio župnik Buja Vladimir Brzić. On je naglasio kako je bl. Bonifacio svojom žrtvom života posvjedočio snagu krštenja koja je osnova kršćanskog identiteta. Blaženik nije grčevito branio zemaljski život jer je znao da je po krštenju primio život vječni. Zato je zemaljski život dao kao svjedočanstvo svoje vjere, i mi ga stoga želimo bolje upoznati da nam bude primjer i nadahnuće u ovim našim vremenima u kojima se društvo, napose u Europi, sve više udaljava od Boga. Trebamo se vratiti kršćanskim korijenima Europe koji su osnova europske civilizacije. Župnik je podsjetio da je u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini tijekom Drugog svjetskog rata ubijeno 663 svećenika i 31 redovnica. Bl. Bonifacio nije proglašen blaženim zato što je ubijen već stoga što je živio život prožet vjerom u Isusa Krsta, život blaženika.

Izložba ostaje otvorena svakodnevno do nedjelje 16. rujna.

Proslava Male Gospe u Vepricu

Središnje slavlje odvijalo se na uočnicu blagdana, u petak 7. rujna, kada je Gospino svetište podno Biokova posjetilo više tisuća hodočasnika s Makarskog primorja, iz Neretvanske i Imotske krajine, susjednih otoka te Bosne i Hercegovine. Svečanu poslijepodnevnu misu predvodio je apostolski nuncij u Angoli nadbiskup Petar Rajič.

Vepric, 7.9.2018. (IKA) - Marijansko svetište Vepric kraj Makarske i ove je godine bilo mjestom vjerničkog okupljanja u povodu proslave blagdana Male Gospe. Po već uhodanoj praksi, središnje slavlje odvijalo se na uočnicu blagdana, u petak 7. rujna, kada je Gospino svetište podno Biokova posjetilo više tisuća hodočasnika s Makarskog primorja, iz Neretvanske i Imotske krajine, susjednih otoka te Bosne i Hercegovine.

Svečanoj koncelebraciji prethodila je molitva krunice, a za brojne hodočasnike organizirana je ispovijed. Poslijepodnevno središnje misno slavlje predvodio je apostolski nuncij u Angoli nadbiskup Petar Rajič u koncelebraciji sa splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem, naslovnim ninskim nadbiskupom Martinom Vidovićem, upraviteljem svetišta don Mijom Šurlinom i s oko trideset svećenika.

„Majka se Božja časti ovdje u Vepricu malo više od stoljeća i njoj se utječu mnogi vjernici još od vremena austro-ugarske vladavine na ovim prostorima. Naime, ove se godine slavi 110. obljetnica od uspostave ovog svetišta podignutog na čast Gospe Lurdske, značajni jubilej i spomen na vjernost naroda ove nadbiskupije, koji je unatoč mnogih nevolja i velikih poteškoća i progona od različitih režima i uprava, ostao vjeran Bogu, Crkvi Kristovoj i njegovoj Majci Mariji“, kazao je u propovijedi mons. Rajič. Govorio je o Blaženoj Djevici Mariji kao početku novoga Božjeg zahvata u povijesti spasenja, kao primjeru čistoće, prave poniznosti i vjernosti. „Od svih žena koje su se ikada rodile, koje danas žive u svijetu i koje će se još roditi, ona je zaista jedinstvena, jer je bila izabrana od Boga da rodi Božjega Sina, koji će od nje uzeti tijelo i postati čovjekom. Bog je Mariju unaprijed

pripremio za njezin uzvišeni poziv i sačuvao je od Istočnoga i svakoga grijeha, i tako pripraviio njezino tijelo i dušu za utjelovljenje Sina Božjega, snagom Duha Svetoga", istaknuo je mons. Rajič. Marija je preko jedinstvenog dara Božje milosti postala prvi šator Sina Božjega i Duha Svetoga na svijetu. Pozvao je vjernike da mole za dar Božje milosti, koja će im dati vjere i snage prihvatiti sve životne poteškoće i nevolje s vjerom, hrabrošću i ustrajnošću, poput svete Bogorodice.

Govoreći o čistoći kao ljepoti, kazao je kako „u Mariji vidimo da je najljepša i najuzvišenija ljepota ona unutarnja ljepota duše koja čuva Božju milost, u kojoj se njeguje čistoća srca, nakane, misli i životno ponašanje". Od Majke Marije, nastavio je, „možemo naučiti kako je lijep čist naraštaj, kako je važno čuvati svoje dostojanstvo, koliko je bitna predbračna i bračna vjernost, i kako treba braniti svetost braka i obitelji. Ovo je duhovna čistoća koja se odražava i u našem govoru, lijepom i mirnom rječniku. A to je Božji dar i zato se za njega treba moliti, za sebe i za druge, za čovjekovu duhovnu izgradnju i za boljitak društva na temeljima Božje čistoće i svetosti i ne dopustiti da se uništi lažima, psokama i verbalnim nasiljem".

Budući da je Marija primjer prave poniznosti govorio je o suvremenom gledanju na poniznost te naglasio: „Nije lako biti ponizan u svijetu koji se kreće i vodi po pravilima najjačega, moći, utjecaja, čak i nasilja. Teško je doista biti ponizan kada društvene okolnosti i drugi u svijetu ponižavaju ljudsko dostojanstvo i zdrav razum, koji niječu ili odbacuju bilo kakvo spominjanje Boga, duha, duhovne vrednote i moralna načela. Treba dosta vjere i odlučnosti danas da bi čovjek bio ponizan pred Bogom. Kršćanstvo nije vjera za slabiće, nego za hrabre". U tom svjetlu pozvao je vjernike da slijede Mariju u vjernosti Bogu i njegovoj riječi: „Svijet danas tumači vjernost kao nešto što je staromodno i zaostalo, što spočitava čovjekovu slobodu. Sve se relativizira, pa i sama vjera i vjerski život vjernika, što je pogubno i za pojedince i za narod. U Mariji imamo divan primjer kako Bog nagrađuje one koji ostaju njemu vjerni, jer im daje dioništvo u njegovoj slavi!"

Mons. Rajič pozvao je vjernike da obnove svoj „osobni zavjet vjere u Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga, te našu odanost Majci Božjoj Mariji, da nam Bog koji je bogat milosrdem udijeli milost čistoće srca i duha, da očima vjere možemo prepoznati u njemu izvor i počelo našega života. Da nam udijeli pravu poniznost koja zna nadasve poštovati Boga i njegovu svetost, poštovati sakramente koje primamo preko Crkve, te da uvijek budemo živi i aktivni članove te iste zajednice vjernika u svojim župama i gdje god živjeli i radili. Da nam Gospodin po svojoj dobroti nadasve udijeli dar vjere, da mu ostanemo vjerni do kraja života te da nikada ne skrenemo s puta vječnoga života bilo kao pojedinci bilo kao narod".

Misno slavlje završilo je tradicionalnom marijanskom procesijom kroz veličanstven krajobraz svetišta. Nadbiskup Barišić uzeo je prigodno mobitel te pozvao sve da podupru humanitarnu akciju „Obitelji za najmanje" pozivom na broj 060 9000 koja se odvija u sklopu programa za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji.

U svetištu Gospe od Milosrđa proslavljen blagdan Male Gospe

Na blagdan Male Gospe kojim se slavi rođenje Blažene Djevice Marije u subotu 8. rujna u biskupijskom svetištu Gospe od Milosrđa u Gospinu polju u Dubrovniku središnje svečano koncelebrirano misno slavlje predvodio je mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić.

Dubrovnik, 8.9.2018. (IKA) - Na blagdan Male Gospe kojim se slavi rođenje Blažene Djevice Marije, u subotu 8. rujna, u biskupijskom svetištu Gospe od Milosrđa u Gospinu polju u Dubrovniku središnje svečano koncelebrirano misno slavlje predvodio je mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić, a koncelebrirao je i dubrovački biskup Mate Uzinić.

Biskup Perić u propovijedi je spomenuo sve važne događaje u Gospinu životu koji se susreću u evanđelju. Počevši od navještenja Isusova rođenja, odlaska k rođakinji Elizabeti kod koje boravi tri mjeseca, Isusova rođenja, bijega u Egipat, kronološki je vodio vjernike kroz važne događaje Marijina života sve do Kalvarije gdje ostaje sama sa svetim Ivanom. Posebno je naglasio Isusove riječi „Majko, evo ti sina", gdje Isus misli na svetog Ivana, i „Sine, evo ti majke", kojima Isus svetom Ivanu i svim ljudima daje Gospu za majku.

Biskup je u propovijedi prikazao Mariju kao službenicu Božju koja u stopu prati svoga sina i posreduje između njega i ljudi. To Gospino milosrđe i posredovanje najbolje je pokazano na svadbi u Kani Galilejskoj kada je nestalo vina. Ona posreduje kod Isusa i Isus poslušavši majku čini čudo. Od 15 puta koliko se Marija spominje u evanđelju, najvažnija su tri.

Upravo događaj na svadbi u Kani, kazao je biskup Perić, pokazuje Marijino milosrđe. Ona ima milosrđe, ali sama ne može pomoći, no ima onoga od koga će zatražiti pomoć, kod koga će posredovati, a to je Isus. Marija zna da će Isus učiniti što treba i zato kaže: „Što god vam kaže, učinite". Isus čini čudo. Gospa se postavlja kao posrednica i poslužiteljica. Ona ništa ne može, samo prenosi molbu od ljudi Isusu.

Drugi važan događaj je kada Isus propovijeda u Palestini, a prilazi mu žena i taknuta njegovim govorom kaže: Blago majci koja te rodila. Isus joj na to odgovara: Još su blaženiji koji slušaju i slijede Božju riječ i u životu je sprovode.

Treći važan događaj je Kalvarija kada Isus s križa daje svoju majku da bude majka cijelog čovječanstva jer je tako Bog odredio i jer je Božja riječ iznad svega. Isus Mariji kaže: „Ženo, evo ti sina". Ta riječ „žena", naglasio je biskup Perić, je nešto veličanstveno. To je biblijska žena koja se spominje već u 3. poglavlju biblijske knjige Postanka, doći će žena i porod njen satr će ti glavu. Marija je biblijska žena i majka sve Crkve i svega čovječanstva, zaključio je biskup.

Misno slavlje pjesmom je pratio zbor svetišta Gospe od Milosrđa. Uz riječi pozdrava i zahvale sudionicima slavlja voditelj svetišta fra Stanko Dodig pozvao je okupljene vjernike da nakon mise donesu predmete nabožnog karaktera koje je blagoslovio.

Misna slavlja su se u svetištu odvijala od ranog jutra. Tijekom dana je služeno devet misa. Mnoštvo ljudi je hodočastilo iz raznih krajeva biskupije i pristupalo sakramentu pomirenja.

Za blagdan Male Gospe u svetištu je bila devetodnevna duhovna priprava koju su predvodili mladi kapucini fra Miljenko Vrabec i fra Mijo Šarčević.

Biskup Mrzljak: Svima je potrebna škola koja poučava kako živjeti Božju Riječ

Koprivnička župa Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo u Močilama proslavila je u subotu 8. rujna, na blagdan Male Gospe, 35. obljetnicu svoga osnutka i imenovanja prvog, i do sada jedinoga župnika mons. Leonarda Markača.

Močile, 8.9.2018. (IKA) - Koprivnička župa Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo u Močilama proslavila je u subotu 8. rujna, na blagdan Male Gospe, 35. obljetnicu svoga osnutka i imenovanja prvog, i do sada jedinoga župnika mons. Leonarda Markača. Tom je prigodom svečano euharistijsko slavlje u župnoj crkvi predvodio varaždinski biskup Josip Mrzljak, a koncelebrirali su domaći župnik i dekan Koprivničkoga dekanata mons. Markač, umirovljeni svećenik mons. Alojzije Petrović, župnik župe sv. Nikole biskupa Tomislav Petrić, župnik župe sv. Leopolda Bogdana Mandića Dominik Vukalović i biskupov tajnik vlč. Marko Domiter.

Mons. Markač jako se dobro sjeća tog 8. rujna 1983. godine. „Ovih 35 godina prolazili smo kroz velik zagovor i pomoć naše nebeske Majke. Bog nam je uvijek bio u pomoći. Što smo god zatražili, On nam je to učinio na sebi prepoznatljiv i svojstven način. Želimo Bogu dati dužnu hvalu i zahvalnost za sve što nam je pružio te što je bio s nama u teškim časovima“, poručio je župnik.

Biskup Mrzljak u uvodu je istaknuo kako je misa izvor i vrhunac kršćanskog života kao susret cijele Crkve. U homiliji vjernicima okupljenim u župnoj crkvi u Močilama biskup je govorio o važnosti Marijine zadaće - da nas dovede svome Sinu - ali i da nam može i treba biti uzor u poučavanju. „Marijina majka, sveta Ana, na mnogim slikama u rukama drži knjigu iz koje Mariji tumači. Tu bismo mogli naći primjer poučavanja u obitelji. Na početku smo nove školske godine. Škola nas poučava znanjem koje nam je u životu potrebno. Spominje se reforma školstva, pa čujemo izraz 'škola za život'. A kakva škola može i treba biti nego za život? Što će nam škola koja nije za život? No, pitanje je kako čovjeka naučiti da bude osposobljen za život. Osim u znanju, čovjek mora napredovati u dobroti, ljubavi, poštenju i istini. Tu je presudna škola koja se često ne spominje, a zove se obitelj. To je temelj, jer ako se ta škola preskoči, nikakvo kasnije znanje ne može to nadoknaditi. Ako čovjek ne nauči kako treba biti čovjek, kasnije znanje koje nauči može mu biti na štetu, a ne na korist. Marija nam itekako može biti uzor i primjer da naučimo čuti što nam Bog govori. Zato nam Marija govori 'idite mom Sinu, On će vas poučavati'. A Isus nas neprestano poučava kako treba živjeti. Čujemo u javnosti kako vjera može ograničiti čovjekovu slobodu te kako bi bili puno slobodniji kada ne bi imali propise ili savjete koje trebamo slušati. No, vidimo kako sloboda nigdje ne može biti bez propisa. Bog nam je dao potreban red preko deset zapovijedi i savjeta kroz evanđelja. Te nas stvari uče za život i to je škola za život. Svijet u kojem živimo brzo se mijenja, ali postoji nešto stalno, nešto što se ne mijenja - Božja Riječ. Možemo je i odbaciti, a mnogi će reći kako bi Crkva trebala ublažiti ili čak ukinuti neke zapovijedi. No, kada bismo to učinili više ne bismo bili Isusova Crkva i Njegovi učenici. Starima i mladima, svima je potrebna ta škola koja nas poučava kako živjeti Božju Riječ, pogotovo kada je teško. U toj školi jedan je Učitelj, a svi smo mi učenici, poručio je biskup Mrzljak.

U Hrvatskoj se mnogo toga može pokrenuti nabolje

Požeški biskup Antun Škvorčević je na blagdan Rođenja BDM 8. rujna slavio misu u svetištu Majke Božje Kutjevske, potaknuvši vjernike da mole kako bi u našoj domovini bilo političara, gospodarstvenika i drugih javnih djelatnika koji se u svom djelovanju neće ravnati po diktatu javnog mnijenja nametnutog u interesu određenih ideologija i interesnih skupina, nego po Isusovim evanđeoskim vrijednostima, i koji će se - ponosni na svoju kršćansku vjeru - zauzimati za moralna načela u osobnom i javnom životu.

Kutjevo, 8.9.2018. (IKA) - Na blagdan Male Gospe, 8. rujna, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u svetištu Majke Božje Kutjevske. Na početku slavlja biskup je pred Gospinim likom uputio molitveni pozdrav Isusovoj Majci, a brojni hodočasnici su odgovarali, pjevajući poklik „Blažena ti što povjeroval!“ Pozdravljajući potom svećenike i Marijine štovatelje, biskup im je čestitao svetkovinu Marijina rođenja, a žiteljima Kutjeva na čelu s nazočnim gradonačelnikom čestitao je Dan Grada. Poručio im je da ih je na to slavlje okupila Marija koja uvijek iskazuje razumijevanje za njihove tjeskobe, jer je puna majčinske ljubavi, te ih upućuje da njenom sinu Isusu Kristu, jedinom spasitelju čovjeka, povjere sve terete i nevolje života, poželjevši da s tog susreta otiđu oslobođeni iznutra i radosni što nisu sami na svom životnom putu. Pozvao ih je da u molitvi povjere Isusovoj Majci svoje obitelji, Crkvu i Domovinu.

U homiliji biskup je rekao hodočasnici da Marija i u Kutjevu s njima zapodijeva topli, brižni, majčinski razgovor, podsjećajući ih tko su oni u Isusu Kristu, te da se s tog hodočašća neće vratiti kućama prazni. Tumačeći naviještenu Božju riječ, biskup je istaknuo koliko je važno „da ne dopustimo biti duhovno zagušeni površnim i pojednostavljenim pristupima čovjeku u medijima, na političkoj i drugim razinama društvenog života u Hrvatskoj, nego da povjerujemo Božju riječ kako je Isus Krist, rođen od Blažene Djevice Marije jedini moćan pobijediti zlo i smrt, te da on može biti naš mir ako ga poput Marije stavimo na prvo mjesto u osobnom, obiteljskom i javnom životu“. Pozvao je okupljene da na hodočašću provjere koje su mjesto u svom životu dali Isusu Kristu i za što se zauzimaju obiteljski i javno, kakve perspektive otvaraju svojim opredjeljenjima. Potaknuo ih je da mole kako bi u našoj domovini bilo političara, gospodarstvenika i drugih javnih djelatnika koji se u svom djelovanju neće ravnati po diktatu javnog mnijenja nametnutog u interesu određenih ideologija i interesnih skupina, nego po Isusovim evanđeoskim vrijednostima, i koji će se - ponosni na svoju kršćansku vjeru - zauzimati za moralna načela u osobnom i javnom životu. Izrazio je uvjerenje da nazočni hodočasnici osjećaju kako se u Hrvatskoj mnogo toga može pokrenuti nabolje, ako u dubini svoga bića budemo spremni svoje srce oslobađati od negativnosti, sebičnosti i zla. Zamolio je Mariju, koja je stoljećima u ovom svetištu ljudima posredovala Božju istinu o čovjeku, „da i danas majčinski svakom hodočasničkom srcu približi veličinu života po Bogu, i da im svojim zagovorom pomogne u skladu s time živjeti“.

Na završetku misnog slavlja biskup je poručio hodočasnici da Bog može u njima stvoriti novo životno stanje, preobraziti njihovu nemoć u pobjedu ako vjerno surađuju s njime, te im je poželio da bude blagoslovljeno sve ono što će nastojati u tom pogledu činiti.

75. obljetnica stradanja stanovnika Zrina

Program obilježavanja započeo je 8. rujna molitvom ispred križa podno Starog grada Zrina, te mimohodom do mjesta župne crkve Našašća sv. Križa koju su 1943. godine srušili partizani, gdje je misu predvodio krčki biskup Ivica Petanjak u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem.

Zrin, 8.9.2018. (IKA) - Sedamdeset i peta obljetnica stradanja stanovnika Zrina obilježena je u subotu 8. rujna u tomu povijesnom hrvatskom mjestu. Program obilježavanja započeo je molitvom ispred križa podno Starog grada Zrina, te mimohodom do mjesta župne crkve Našašća sv. Križa koju su 1943. godine srušili partizani. Misno slavje na mjestu srušene crkve predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak u zajedništvu s domaćim biskupom Vladom Košićem, generalnim vikarom Biskupije i ravnateljem Zaklade za obnovu crkve u Zrinu mons. Markom Cvitkušićem, mons. Jurjom Bateljom, domaćim župnikom Stjepanom Filipcem i petnaestak svećenika, a tom prigodom blagoslovljeno je i gradilište spomen crkve Našašća sv. Križa.

I ova obljetnica okupila je više od tisuću hodočasnika pristiglih iz cijele Hrvatske, a ponajviše prognanih Zrinjana i njihovih potomaka. Slavlju su nazočili i izaslanik Predsjednice RH general Mile Ćuk, ministar državne imovine Goran Marić, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić, te članovi Hrvatskog generalskog zbora.

Sve okupljene pozdravio je biskup Košić, podsjetivši na slavnu i mučeničku povijest toga mjesta. Biskup je i zahvalio Vladi RH na ostvarenoj odluci da sagrađe cestu do Zrina. „U toj odluci i ostvarenju te odluke čitam želju da se Zrin opet vrednuje kako mu i priliči, da on postane ponovno simbol našega naroda, koji je u svojoj domovini bio ubijan, protjerivan, kojemu su u vlastitoj domovini rušili kuće, crkve, škole, kojemu su zabranjivali ne samo da posjeti svoje ruševine nego i da oplakuje svoje mrtve". Izrazivši nadu da će se konačno ispraviti i velika nepravda i da će se Zrinjanima vratiti njihova oteta imovina, biskup Košić sve je pozvao i na zajedništvo u gradnji spomen crkve. „Mi uime te nade kao biskupija konačno nakon više godina teške borbe počinjemo graditi spomen-crkvu Našašća sv. Križa ovdje, uz temelje srušene crkve. Želimo u njezinu kriptu položiti zemne ostatke pronađenih kostiju pobijenih i umrlih Zrinjana. Želimo na portalu te crkve urezati imena 291 ubijenog Zrinjana u II. svjetskom ratu i poraću. Da se ne zaboravi", poručio je sisački biskup.

U homiliji biskup Petanjak rekao je: „U Mariji se dogodila sretna sinteza, sretan spoj, Božjeg izabranja i njezina odaziva i suradnje, da uistinu posveti sebe i cijelo svoje biće odgoji i urediti tako da postane dostojno svetohranište, dostojno prebivalište Sinu Božjemu. Sigurno je Marija od najranijih dana i godina svog života bila tako odgajana i usmjeravana u vjeri da je težila za svetošću. A kad je došla do mladenačke dobi odlučila se za mladića koji je imao slična gledišta. Bog koristi taj sretni spoj dvoje mladih ljudi koji slično dišu i nudi plan spasenja cijelog ljudskog roda, ali tako da u tom planu sudjeluje Bog sa svoje strane po svome Sinu, a ljudi sa svoje strane što će Sinu Božjem velikodušno dati mjesta u svom životu. Od trenutka pristanka Marije i Josipa, kako nas izvješćuje današnje evanđelje, Marija i Josip žive samo zato da izvrše volju Božju. Kad bi oni u bilo kojem trenutku gurali ili progurali svoje želje, pomutili bi Božji plan, jednostavno zato što nama planovi Božji nisu unaprijed dani ni objavljeni. Ali time što su oni živjeli po volji Božjoj ne znači da su svaki dan imali viđenja ili slušali u uho što im Bog diktira da rade, nego su živjeli normalno kao i svaka druga obitelj, ali kroz vjeru i molitvu povezani s Bogom, radeći najbolje što znaju i prihvaćajući ono što život

danomice donosi. Zato možemo reći daje cijeli njihov život bio dar".

Biskup Petanjak rekao je i kako danas stojimo na svetom mjestu. „Ovo mjesto za svakog Zrinjanina ima posebno značenje, jer je na ovom mjestu stoljećima bila župna crkva Našašća svetog Križa i jer su na ovom mjestu, kako su pokazala nedavna arheološka istraživanja, bili pokopani oni koji su još u srednjem vijeku živjeli i umrli ovdje. Volio bih da svi oni koji se posljednjih dvadesetak godina na današnji dan okupljaju ovdje, kao i oni koji nam dolaze kao dragi gosti, pa i oni koji se ovdje pokažu samo radi vijenaca i svoga imena, da svi znadete i pokušate zapamtiti: Zrinjani i njihovi potomci dolaze ovdje u Zrin o blagdanu rođenja Blažene Djevice Marije, jer su na današnji dan prije 75 godina zadnji puta zvona zvonila, zadnji puta su Zrinjani išli u procesiji i zajednički se Bogu molili. Mi dolazimo u Zrin na današnji dan da ovdje slavimo svetu misu za žive i za pokojne. Sveta misa je središnji događaj i razlog našeg dolaska, a nakon nje da se mi susretnemo. Sve ostalo je za nas sekundarno i manje važno, i zato se svih ovih godina događa da se Zrinjani nakon mise udalje s ovog mjesta, jer nakon svete mise i razloga našeg dolaska nastavljamo međusobno druženje oko stola s obiteljima i prijateljima. Zašto odlazimo nakon svete mise? Iz jednostavnog razloga što ne želimo sudjelovati u kazalištu koje se organizira svake godine s vijencima i govorima i izaslanstvima i velikim riječima, a bez konkretnih djela. Ne želimo biti fotografija za promociju bilo kome koji je u Zrinu samo na današnji dan da se fotografira, a kad je riječ o zločinu, genocidu, nepravdi koja je Zrinjanima učinjena i kad bi tu nepravdu trebalo ispraviti tada nema ni kamera, ni fotografa, ni predstavnika civilnih vlasti, ni otvorenih vrata", ustvrdio je biskup Petanjak.

Istaknuvši radost što se konačno nadziru obrisi temelja nove spomen crkve, biskup je podsjetio kako su tu prije 75 godina smišljeno i planski, partizanski dušmani, pod znanjem i odobrenju Vrhovnog štaba NOB-a, sustavno uništili sve obitelji tog mjesta zato što su bili Hrvati i katolici, u Hrvatskoj. „Ovdje se živjelo i ginulo za obitelj. Ovdje su sinovi, očevi i djedovi na kućnom pragu čuvali, borili se i poginuli za svoju obitelj. Ako su ovdje izginuli ili nakon rata pogubljeni svi mladići koji nisu uspjeli ni zasnovati svoju obitelj, ako su pobijeni muževi u njihovim najboljim godinama, neki od njih nikada nisu vidjeli svoju djecu koja su se rodila nakon njihove pogibije, ako su ovdje pobijeni djedovi koji nisu doživjeli gledati kako njihovi unuci odrastaju i zasnivaju svoje obitelji, onda su ovdje uništene sve obitelji ovog mjesta. Sve to planski i sračunato, tako da se cjelokupna imovina opljačka i konfiscira do dana današnjega, da se mjesto zapali, da se žene i djeca protjeraju i da im se do danas ne omogući povratak. Mi se već 75 godinama pitamo: Znamo da su nas partizani pobili, opljačkali, raselili,... jer imamo njihove dokumente koji o njima svjedoče kao zločincima, koji doduše nikada nisu i neće odgovarati za svoje zločine. Ali se pitamo: 'Po čijem to diktatu danas, 75 godina nakon učinjena zločina nema tog zakona i tog Sabora u Hrvatskoj koji želi i hoće nepravdu ispraviti?' U koju to državu trebamo otići i tko bi to kome i od koga trebao reći: 'Ispravite nepravdu', poručio je između ostalog biskup Petanjak.

Nakon popričesne molitve okupljenima se obratio mons. Marko Cvitkušić, zahvalivši svima koji su se uključili u organizaciju obilježavanja te obljetnice kao i onima uključenima u gradnju nove spomen crkve.

Misu je animirao Mješoviti zbor župe Divuša pod ravnanjem vlč. Roberta Jakice, a nakon mise održana je i komemoracija žrtvama Zrina te prigodan kulturno-umjetnički program.

Dan hrvatskih mučenika na Udbini

Predvođeni misu u Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini u subotu 8. rujna, dubrovački biskup Mate Uzinić poručio je da su nam potrebni pravedni ljudi na svim razinama i u svim društvenim strukturama pa i crkvenim jer će se jedino tako moći ići naprijed.

Udbina, 8.9.2018. (IKA) - Dan hrvatskih mučenika proslavljen je u subotu 8. rujna u Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini svečanom misom koju je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić. Koncelebrirali su riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić, porečki i pulski biskup Dražen Kutleša, zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan, umirovljeni gospičko-senjski biskup Mile Bogović, domaćin gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, generalni vikar Varaždinske biskupije mons. Antun Perčić, tajnik Apostolske nuncijature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak, upravitelj svetišta Josip Šimatović i brojni svećenici.

Pozdravljajući sudionike slavljaja, biskup Križić istaknuo je da je naš narod kroz tešku povijest iskusio Marijinu pomoć i zato joj se s puno pouzdanja obraća te rekao da Mariji izručuju sve mučenike naše povijesti, sigurni da njihove žrtve nisu bile uzaludne.

Prisjećajući se onih koji su na tome mjestu stradali prije 525 godina, 9. rujna 1493. u Krbavskoj bitki, onih koji su svoje živote izgubili kao žrtve totalitarnih sustava dvadesetog stoljeća te žrtava i mučenika našega vremena, onih koji su svoje živote položili za našu slobodu i kojima je pridodao i brojne civilne žrtve, biskup Uzinić u propovijedi je pojasnio da je Spomen hrvatskih mučenika zapravo spomen na izbrisana imena i živote, izbrisane generacije i prekinuta rodoslovlja s kojima su izbrisani i oni koji su trebali biti rođeni, a nisu, s kojima je Bog imao svoj plan u svom velikom povijesnom planu spasenja, a nisu ga dobili priliku ostvariti.

„Koliko god je ovaj Spomen hrvatskih mučenika usmjeren prema prošlosti, ne bi nas smio ostaviti u prošlosti. Zato bismo ovom promišljanju o izbrisanim imenima i prekinutom rodoslovlju trebali dodati razmišljanje o sebi i svojoj generaciji u kojoj se, nažalost, događa novo brisanje generacija i imena“, rekao je biskup, potkrjepljujući to katastrofalnim demografskim podacima. Naveo je da je prošle godine u Hrvatskoj rođeno 1151 dijete manje nego pretprošle, da je ove godine u prvi razred upisano više od 500 djece manje nego prošle godine, da u 117 škola ove godine nije upisano niti jedno dijete, da se ove godine zatvorilo osam škola. Upozorio je da se istovremeno s manjim brojem rođenih i većim brojem umrlih, iz godine u godinu povećava iseljenički val, primijetivši da više ne odlaze samo pojedinci nego cijele obitelji. „Negdje sam pročitao da Irska bilježi porast broja hrvatskih građana od čak 431%, a donekle sam se u to i sam mogao uvjeriti sudjelujući na Svjetskom susretu obitelji u Dublinu. Pročitao sam i da u Njemačkoj već živi više Hrvata nego li u Bosni i Hercegovini, koja je jedna od domovina hrvatskog naroda. Ono što dodatno zabrinjava su statistički podaci iseljenih Hrvata u Njemačkoj iz jednog nedavnog istraživanja prema kojemu ih samo 15% razmišlja o povratku, a čak ih 80% kaže da su im odlaskom iz domovine ispunjena sva njihova očekivanja. Premda ih 65% kao motiv za iseljavanje navodi ekonomske razloge, zabrinjava da ih je čak 27% otišlo zbog političkih razloga“, naveo je neke od podataka biskup Uzinić.

„Nisam političar, a ni analitičar, pa ću sebi dopustiti navođenje jednog političara koje razumijevam kao svojevrsnu samokritiku, koji je ne tako davno rekao da je

našem društvu 'najveći problem klijentelizam, klijentelistički, odnosno ortački kapitalizam, mali krug ljudi koji si namješta poslove na račun domovine i slobode'. Bilo bi dobro da se svi nad tim zamislimo, a osobito oni koji participiraju u zakonodavnoj, sudskoj i izvršnoj vlasti jer, bojim se, ni jedna od njih nije imuna na tu kritiku. A odgovorni su da tako ne bude i dužni stvoriti sustav u kojemu se to neće moći događati“, rekao je biskup. „Vjerujem da u ovoj nesređenoj situaciji našeg društva koja truje ne samo naše odnose, nego i našu volju za životom u Hrvatskoj, kao demotivirajuće mogu pridodati i naše unutarnje svađe i prepucavanje oko istih onih ideologija koje su svojevremeno izbrisale cijele generacije. Sve ovo za posljedicu ima ponovno brisanje imena i generacija, a s imenima i generacijama i cijeloga našeg hrvatskog naroda, koji ovako ne može imati budućnosti, jer jedni napuštaju Hrvatsku, a drugi su, premda ostaju u Hrvatskoj, demotivirani da se u njoj otvore životu“, upozorio je mons. Uzinić, poručivši da su nam potrebni pravedni ljudi na svim razinama i u svim društvenom strukturama pa i crkvenim jer će se jedino tako moći ići naprijed. „Budimo ljudi pravedni, kako ne bismo zbog svoje nepravednosti postali uzrok izbrisanim generacijama, a s izbrisanim generacijama i izbrisanim narodu, nego bi se i po nama nastavio ostvarivati Božji plan, a njegov plan nikad nije smrt nego je uvijek život“, potaknuo je dubrovački biskup.

Nadbiskup Hranić: Danas se relativizira otajstvo bračnog zajedništva

Dakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić slavio je svečanu misu na blagdan Rođenja BDM, 8. rujna, u slavonskobrodskom svetištu Gospe Brze Pomoći, pozvavši odgovorne u Crkvi i društvu da se svojom zauzetošću uključe u promicanje dostojanstva, važnosti i ljepote bračnoga i obiteljskog života te pridonese stvaranju ozračja ljubavi prema životu i vrednovanju obiteljskog odgoja djece.

Slavonski Brod, 8.9.2018. (IKA) - Pod geslom „Kraljice obitelji, zagovaraj nas!“ proslavljen je subotu 8. rujna blagdan Rođenja BDM - Mala Gospa i mjesečni hodočasnički dan u župi i svetištu Gospe Brze Pomoći u Slavonskom Brodu. Dopodnevna misna slavljaja predvodili su kanonik iz Đakova mons. Stjepan Karalić te novi župni vikari i ovogodišnji mladomisnici Nino Perica i Gabrijel Prekrtić, a popodnevna ravnatelj Hrvatskog Caritasa i Hrvatske katoličke mreže u Zagrebu mons. Fabijan Svalina te novi rektor Bogoslovnog sjemeništa i profesor na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Đakovu dr. Stjepan Radić.

Središnje hodočasničko slavlje, uz domaćeg župnika i dekana Ivana Lenića i više svećenika, predvodio je dakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Posluživalo je nekoliko bogoslova nadbiskupije. Među brojnim hodočasnicima na misi su sudjelovali djeca i djelatnici „Zlatnog cekina“ – Centra za rehabilitaciju i odgoj djece s posebnim potrebama, koji ove godine obilježava 25. obljetnicu djelovanja. Slavljaja je pjevanjem animirao mješoviti župni zbor predvođen s. Monikom Zvonarek.

Podsjećajući u pozdravnoj riječi da se u brodskom svetištu ustrajno moli i zauzima za dostojanstvo i vrednovanje majčinstva i očinstva, te dobra kršćanske obitelji, domaći župnik i upravitelj svetišta Lenić naglasio je kako na njezino promicanje potiče priprema i sam skori Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji, koji se pod geslom „Obitelj - izvor života i radosti“ održava 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu. Izrazio je dobrodošlicu vjernicima, napose majkama trudnicama i onima koje mole za dar majčinstva.

Izrazio je osobito veselje zbog nazočnosti domaćega nadbiskupa te mu u ime okupljenih, a preko djevojki obučenih u slavenske narodne nošnje, te jedne obitelji predao kip njegovog zaštitnika sv. Jurja, knjigu pjesama služi Božjem Josipu Stadleru i košaru cvijeća.

U homiliji nadbiskup Hranić promišljao je o bračnim i obiteljskim vrednotama te se osvrnuo na skori Nacionalni susret katoličkih obitelji. Uputivši na opasnosti suvremenog načina života, koje ugrožavaju brak i obitelj, podsjetio je kako je obitelj kao osnovna stanica, te kolijevka Crkve i društva zapravo „slika Presvetoga Trojstva, Crkva u malom, mjesto gdje se Evanđelje prenosi i zrači, škola molitve i slavljenja Boga, mjesto najčišće ljubavi koja ne poznaje interese, mjesto i škola zajedništva i služenja u ljubavi, čuvarica nacionalnog identiteta, kulture i jezika, ambijent u kojem se začinje i rađa smislen i radostan osobni život, te ambijent koji ohrabruje i snaži odluke za roditeljstvo i rađanje djece”.

„Baš tu temeljnu stanicu života Crkve i društva danas se, tako često, dovodi u pitanje, te se relativizira otajstvo bračnog zajedništva, bračnu ljubav i vjernost, nerazrješivost i svetost kršćanske ženidbe. Ne dopustimo da egoizam, sebičnost, samodostatnost i tvrdoća srca, te pomodarstvo dovedu u pitanje naše ljudske i kršćanske ideale, snove svih mladenaca upisane u ljudsku narav te kršćansku svijest o svetosti i nerazrješivost bračne ljubavi, o uzvišenosti bračne ljubavi i obiteljskog zajedništva. Ne dopustimo da kultura smrti oko nas ugrozi našu spremnost za samoprijegor i žrtvu iz ljubavi prema Bogu i prema našoj obitelji”, istaknuo je nadbiskup Hranić, te pozvao sve odgovorne u Crkvi i društvu da se svojom zauzetošću uključe u promicanje dostojanstva, važnosti i ljepote bračnoga i obiteljskog života te pridonesu stvaranju ozračja ljubavi prema životu i vrednovanju obiteljskog odgoja djece. „Danas, na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, pozvani smo moliti i za sve odgovorne u društvu da znaju prepoznavati i promicati bračne i obiteljske vrednote. Društvo i država koje ne znaju prepoznavati obitelj utemeljenu na bračnom zajedništvu muža i žene režu granu na kojoj počiva budućnost jednoga naroda. Svjesni smo i vidimo što se događa i u našem hrvatskom društvu, gdje se tako često govori o obitelji koja se pojavljuje u ma kojem obliku, pa se na istu razinu stavljaju bračno zajedništvo muža i žene i obitelj, utemeljena na braku, s izvanbračnim vezama, homoseksualnim partnerstvom itd. Nikoga mi kao Crkva ne osuđujemo, ali znamo, i društvo bi trebalo znati na čemu počiva budućnost jednoga društva i to podržavati, poticati i promicati”, poručio je nadbiskup.

Djelatnicima „Zlatnoga cekina” i ravnatelju fra Iliji Jerkoviću nadbiskup je čestitao 25. obljetnicu djelovanja i zahvalio što se u zahtjevnim uvjetima uporno i ustrajno bore da ta ustanova opstane, te se predano s ljubavlju i stručnošću stavljaju na raspolaganje kako bi pomogli obiteljima čija djeca imaju poteškoće u razvoju. Na kraju mise nadbiskup je posebno blagoslovio majke trudnice i one koje mole za dar majčinstva, njih šezdesetak. Čestitavši im na otvorenosti daru života, nazočnoj majci s najviše djece, odnosno trudnici koja čeka četvrto dijete darivao je i cvijeće.

U hladovini Gospina dvorišta kao i u crkvi svećenici su tijekom dana bili na raspolaganju vjernicima za sakrament pomirenja, a oko Gospina kipa u crkvi tiho i dostojanstveno su se izmjenjivali hodočasnici, moleći i zahvaljujući nebeskoj Majci za milosti u svom osobnom i obiteljskom životu.

Biskup Vukšić: „Što je s našim nasljedovanjem Gospe Majke?”

Proslava blagdana Male Gospe i Dana grada Solina završila je 8. rujna svečanim popodnevnim misnim slavljem koje je predvodio vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini Tomo Vukšić.

Solin, 8.9.2018. (IKA) - Proslava blagdana Male Gospe i Dana grada Solina završila je 8. rujna svečanim popodnevnim misnim slavljem koje je predvodio vojni ordinarij u Bosni i Hercegovini Tomo Vukšić u koncelebraciji sa splitsko-makarskim nadbiskupom Marinom Barišićem i don Rankom Vidovićem, župnikom župe Gospe od Otoka i solinskim dekanom.

Na početku propovijedi biskup Vukšić istaknuo je kako blagdan rođenja BDM izvrsno uvodi ali i sažima ono što se ima dogoditi na Nacionalnom susretu obitelji u Solinu sljedećega vikenda. Porod i rođenje je najveći mogući blagoslovljeni trenutak u životu svake obitelji. Rođenje je početak svih blagoslova. Blažena Djevica Marija je zornica našega spasenja, duša ljudskih nada. Rođenje Gospino početak je dolaska na ovaj svijet Isusa Krista, najava rođenja koje će se dogoditi a po kojemu će Spasitelj doći na ovaj svijet. Radujmo se jer se od nje rodilo Sunce Pravde, Krist Gospodin, kazao je biskup Vukšić, dodavši da ti stihovi nisu samo lijepi pjesnički izričaji ljudske pobožnosti nego oni izriču istine naše vjere (Marijino bezgrešno začeće, svetost, njezinu ulogu u povijesti spasenja, bogomaterinstvo, uznesenje na nebo).

Podsjetio je da se blagdani svetaca slave na dan njihove smrti osim u tri slučaja u katoličkom kalendaru, kad se obilježava i proslavlja zemaljsko rođenje: Božić - Isusovo rođenje, rođenje Ivana Krstitelja i rođenje BDM. „Crkva blagdanom rođenja BDM želi naglasiti dostojanstvo rođenja ne samo iz demografskih motiva nego zbog toga što su otac i majka u trenutku stvaranja novoga života najsličniji Bogu. Surađujući s Bogom Stvoriteljem donose nova stvorenja, slike i prilike Božje i tako ukrašavaju i vezu goblen ovoga svijeta”, kazao je mons. Vukšić.

U vjerskom pogledu, nastavio je propovjednik, rođenje BDM je zora našega spasenja, zvijezda zornica koja rađa Sunce Pravde, koje obasjava sve puteve. Zvijezda zornica svojim rođenjem najavljuje rođenje Spasitelja. Njezina uloga u povijesti spasenja je Majka Božja, rođena je da rodi Spasitelja i da pokaže kako treba radati surađujući s Bogom Stvoriteljem. „Stoga ovaj blagdan nije samo spomen i zahvala Gospi za ono što je učinila nego i obveza za sve nas da se Gospin primjer nasljeduje. Nije moguće na autentičan način nasljedovati i častiti bilo kojega sveca, a odustati ili unaprijed ne željeti nasljedovati njegov primjer. Ne može se biti autentični kršćanin ako se ne želi nasljedovati Gospin primjer rađanja. Rođenjem započinje blagoslov obitelji, Crkve i hrvatskog naroda. Tamo gdje rođenje izostaje, proporcionalno se smanjuje snaga blagoslova i u narodu i u mjestu i u općini i u Crkvi. Kao Crkva i kao hrvatski narod danas na blagdan rođenja BDM ne možemo a da ne postavimo pitanje što je s nasljedovanjem naše Crkve”, upitao je mons. Vukšić te dodao da je hrvatski narod kao malo koji drugi narod nazvan marijanskim narodom. U tom je svjetlu ponovno upitao: „Što je s našim nasljedovanjem Gospe Majke, nasljedovanjem sadržaja blagdana rođenja BDM?” Podsjetio je kako je u prošloj 2017. godini u Hrvatskoj (oko 17.614) i BiH (oko 2290) bilo oko 20.000 više smrti negoli rođenja. To je ozbiljno pitanje, ozbiljno stanje društva, duhovnosti, življenja bračnoga morala, ozbiljno pitanje koji dovodi u pitanje smisao marijanskog naroda. Još uvijek je mnogo lijepih primjera župa, mjesta i općina kao što je Solin, u kojoj je mnogo više rođenih nego

umrlih. Opća situacija ne podudara se s ovim malim otocima lijepoga i svijetloga. Naglasio je da nije zadaća Crkve niti propovjednika vršiti nasilje nad ičijom savješću ali je zadaća postavljati također i ozbiljna pitanja i čuvati se brzih i nepromišljenih odgovora. Na kraju propovijedi podsjetio je na riječi jednoga filozofa da je u poplavi biranja najljepših žena najljepša trudna žena. Ona je najkristolikija i najsličnija Gospi, zaključio je mons. Vukšić.

Na kraju mise nadbiskup Barišić pozvao je sve na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji predstavivši cjeloviti program od 10. do 16. rujna u Splitu i Solinu.

„Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!”

U znaku 120. obljetnice rođenja bl. Alojzija Stepinca i 20. obljetnice njegova proglašenja blaženim hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bistricu okupilo je u subotu 8. rujna oko 1300 mladih iz 63 župe.

Marija Bistrica, 8.9.2018. (IKA) - Hodočašće mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bistricu okupilo je u subotu 8. rujna oko 1300 mladih iz 63 župe. Na svoje hodočašće, koje je ove godine pod geslom „Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!” (Fil 1,21) u znaku 120. obljetnice rođenja bl. Alojzija Stepinca i 20. obljetnice njegova proglašenja blaženim, mladi su predvođeni povjerenikom za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije vlč. Ivanom Valentićem krenuli posebnim hodočasničkim vlakom sa zagrebačkog Glavnog kolodvora do Zlatar Bistrice, odakle su nastavili put pješice do bistričkog Svetišta.

Po dolasku u svetište mladi su hodočasnici sudjelovali na euharistijskom slavlju koje je u Crkvi na otvorenom bl. Alojzija Stepinca predvodio vlč. Valentić u zajedništvu sa šesnaesticom svećenika. U homiliji vlč. Valentić podsjetio je da premda danas slavimo rođendan naše Majke Marije, Crkva nam u evanđelju govori o Isusovu rođenju. To je ono što Marija uvijek radi: usmjerava na svog Sina. Evanđelje kaže da Marija često nije razumjela što joj se događa u životu. Baš kao i njezin, i naš je život pun pitanja, kazao je vlč. Valentić, ističući da je svatko od okupljenih mladih s nekom nakanom došao u bistričko svetište. Hodočašće je slika života, nastavio je vlč. Valentić, no ako imate cilj prema kojem idete, onda nije nikakav problem hodati. To ne znači da neće biti kušnji, ali one su tu da te jačaju, da vidiš kako te Bog pripremao na nešto ljepše. Marija nije postavljala pitanje zašto se to baš njoj događa, već gdje je Bog vodi, što joj time želi poručiti, naglasio je. Na kraju homilije kao primjer predanja Gospodinu istaknuo je blaženog Alojzija Stepinca, koji bi toliko puta posustao u svom trpljenju da nije živio s Gospodinom. Blaženi Alojzije nas uči da je Bog veći od naših planova, zaključio je vlč. Valentić.

Nakon mise mladi su se okupili u šatoru gdje su se pjesmom i plesom pripremali za doček hodočasnika koji su u ranim jutarnjim satima put Marije Bistrice krenuli iz tri smjera: iz zagrebačke katedrale u 5 ujutro te iz Čučerja i Sesveta. Mladi su ujedno imali prigodu i za ispovijed.

Prvi dan hodočašća mladih završio je Službom svjetla koju je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić koji ih je pozvao da svaku večer prije spavanja kao vjernici posvijeste sebi da imamo dobrog Boga jer nam to Marijin život pokazuje; te cjelonoćnim klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom.

S vjernicima grada Zagreba hodočastio je i zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, koji je u kapelici Majke Božje Sljemenske Kraljice Hrvata predvodio euharistijsko slavlje, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Biskup Rogić: Marijino rođenje neugasivi je izvor nove nade za čovječanstvo

Tradicionalno brojni vjernici na blagdan Male Gospe, 8. rujna, okupili su se na slavlju u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije u Skradinu.

Skrađin, 8.9.2018. (IKA) - Tradicionalno brojni vjernici na blagdan Male Gospe, 8. rujna, okupili su se u Skrađinu na misnom slavlju koje je u župnoj crkvi Rođenja Blažene Djevice Marije predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić. Marijino rođenje početak je ostvarenja Božjeg spasenja, zora novoga dana, neugasivi izvor nove nade za čovječanstvo. Otkrivanje Božje blizine čovjeku – jer se rodila ona koju Bog od davnine navijesti. Još od prvog grijeha praroditelja na početku čovječanstva, Bog navijesti onu koja će biti početak preporođenja, znak povratka čovjeka Bogu, kazao je u homiliji biskup Rogić.

Naglasio je kako u svakom novom životu, rođenju bilo kojeg čovjeka, Božji je dah života, Božja je želja i ljubav za njegovim postojanjem. Na svakom je čovjeku Božja slika, izvor njegova dostojanstva. Sa svakim životom - čovjekom - Bog ima svoj plan, naum. Bog svakom čovjeku daje svrhu i smisao postojanja, te ga želi ostvarenog, sretnog i u konačnici spašenog, zauvijek u Bogu, vječnoj sreći. Bog jedini sve stvara, sve uzdržava i želi spasiti od propasti, od prolaznosti, ništavila i besmisla. Bog je vrhunski i neusporedivi arhitekt, poručio je biskup.

Blagdan rođenja Marijina ima za svakog vjernika veliku poruku: Marija je pozvana, Marija je izabrana. Od njezina poziva i odabranja svi učimo i prepoznajemo da i svakoga od nas Bog zove, odabire, šalje i ima sa svakim naum spasenja. To se događa od našeg rođenja, od poziva Božjeg u život, od dara života. Život je temeljni dar, po njemu dolaze sve ostale Božje milosti i blagoslovi, uključivanje svakog čovjeka u božansku arhitekturu, ono što je Bog naumio s pojedinim čovjekom, poručio je u homiliji između ostalog biskup Rogić. Nakon misnog slavlja uslijedila je procesija s Gospinom ikonom ulicama Skrađina.

Dvadesetak tisuća hodočasnika u Voćinu

Na blagdan Male Gospe, 8. rujna, vjernici iz župa Slavonsko-podravskog arhiđakonata Požeške biskupije hodočastili su u Voćin. Svečano euharistijsko slavlje u svetištu Majke Božje Voćinske predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević.

Voćin, 8.9.2018. (IKA) - Na blagdan Male Gospe, 8. rujna, vjernici iz župa Slavonsko-podravskog arhiđakonata Požeške biskupije hodočastili su u Voćin. Svečano euharistijsko slavlje u svetištu Majke Božje Voćinske predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević. Na početku slavlja biskup je pred likom Gospe Voćinske uputio molitveni pozdrav Isusovoj Majci, a dvadesetak tisuća hodočasnika odgovaralo je pjevajući poklik „Blažena ti što povjeroval!” Pozdravljajući svećenike i hodočasnike, biskup je osobitu dobrodošlicu uputio gostima iz Italije, poglavarima i bogoslovima Međunarodnoga crkvenog zavoda „Sedes sapientiae”, među kojima su bili ekonom Jose Huerta i profesor Randifer Boquiren prispjeli na đakonsko ređenje dvojice bogoslova Požeške biskupije, koji su boravili u tome Zavodu: Tomislava Dokoze iz požeške župe sv. Leopolda Mandića u Požegi, i Mateja Filipovića iz župe sv. Marije Magdalene, Sopje. Rekao je da će spomenuti kandidati za đakonsko ređenje na tom slavlju ispovjediti vjeru i izreći prisegu, kako to traže crkveni propisi.

U homiliji biskup je podsjetio hodočasnike da su se i tu večer kao obitelj sabrali oko Isusove Majke u Voćinu obnoviti se u svom kršćanskom identitetu i u vjeri da je

njezin sin Isus Krist njihova sudbina i sreća. Govoreći o naviještenoj Božjoj riječi o Isusovu ljudskom podrijetlu, biskup je ustvrdio da je Bog u svim onim ljudima čija su imena navedena u Isusovu rodoslovlju ostvarivao svoj naum spasenja, i pripravljaio utjelovljenje svoga Sina Isusa Krista koje će se ostvariti u krilu skromne nazaretske djevojke Marije. Poručivši da blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije podsjeća „da smo zahvaljujući Marijinoj suradnji s Bogom postali Božja rodbina“, biskup je naglasio „da smo u krvi Kristove ljubavi na križu postali Božji sinovi i kćeri“. Ispričovao je kako mu je nedavno jedna hodočasnica rekla da rado i često dolazi u Marijina svetišta, napose u Voćin jer se ona i Marija dobro razumiju, za razliku od ljudi u svojoj obitelji i šire u društvu s kojima je često u nesporazumima. Posvjedočila mu je da kad dođe u voćinsko svetište i pogleda Marijin lik, razumije da ju ona voli istom onom majčinskom ljubavlju kojom voli Isusa Krista, i da je Marija u Isusu Kristu i nju rodila za vječnost.

Govoreći o prvom čitanju u kojem prorok Mihej naviješta da Bog zlim ljudima neće dopustiti da upropaste njegov narod, i da će se njegov plan spasenja ostvarivati i u stanjima ljudskih nemoći, biskup je poručio hodočasnici da nisu prepušteni samima sebi, nego da su voljeni Božji narod, i da ih Bog vodi k cilju koji je za njih osmislio u Isusu Kristu, te ih je ohrabrio da se ne boje nikakvih obiteljskih ni narodnih teškoća. Govoreći o drugom čitanju iz poslanice Rimljanima, u kojem apostol Pavao tvrdi da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, biskup je pozvao hodočasnike da Boga i njegova Sina Isusa Krista koji je pobijedio smrt stave na prvo mjesto u svom životu, i u svakodnevnoj osobnoj i obiteljskoj molitvi, poput Marije, te u svojim srcima razmišljaju kako da u svom životu najbolje ostvare ono što je Bog s njima naumio. Govorio je o pozivu i izabranju koje Bog upućuje pojedinoj osobi, istaknuvši kakav je dragocjeni dar svećeničko zvanje te je dvojicu kandidata za primanje svetog reda đakonata potaknuo da na ovom hodočašću u predvečerje svoga đakonskog ređenja zahvale za njega i zamole Isusovu Majku da im pomogne biti vjernima, a sve nazočne potaknuo da mole za njih i za druge naše mlade koji su otvoreni poticajima Božjeg Duha kako bi se spremno odazvali pozivu za svećeništvo. Vjernike je potaknuo da mole za svoje svećenike, a svećenike da mole za vjernike koji su im povjereni, i da na taj način učvršćuju svoje međusobno zajedništvo, budu duhovno snažni i ne podlegnu napasti zla. Osvrnuo se i na bračni i obiteljski poziv te je bračnim drugovima poručio da po naputku sv. Pavla ljube Boga, te da će Bog surađivati s njima u ljubavi jednih prema drugima, da im brak bude čvrsto zajedništvo otvoreno daru života. Svim hodočasnici je zaželio da se sa zahvalnošću sjete svoga rođenja, i spomenu svoga krsnog preporođenja, te da se jednom uz pomoć Marijina zagovora rode na puninu vječnog života.

Nakon popričesne molitve uslijedila je Služba svjetla, pohvala i molbenica Mariji, u kojoj je uzdizanje upaljenih svijeća uz pjesmu ostvarilo upečatljiv prizor, koji je i ovom prigodom oduševio hodočasnike. Na kraju je biskup rekao nazočnima da je Bog po zagovoru Isusove Majke na ovom slavlju unio u njihova srca obilje svoga dobra i poželio da im ono bude snaga u njihovim svakodnevnim naporima. Zahvalio im je za sudjelovanje na ovom slavlju i za njihovu molitvu, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Podržimo Papu u nastojanjima kojima želi obnoviti lice Crkve

Na središnjem slavlju 287. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba i hodočašća mladih Zagrebačke nadbiskupije u Mariju Bisticu, kardinal Josip Bozanić potaknuo je: „Pridružimo se papi Franji postojanom molitvom, stavljajući na prvo mjesto njegove nakane, podržavajući ga u svim nastojanjima kojima želi obnoviti lice Crkve koja je sveta, ali to ne znači da je svaki njezin član svet i bezgrešan“. Marija Bistrica, 9.9.2018. (IKA) – Središnje slavlje tradicionalnoga zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba Majci Božjoj Bistričkoj pod geslom „Pred očima Presvete Djevice...“ u prigodi 120. obljetnice rođenja bl. Alojzija Stepinca i 20. obljetnice njegova proglašenja blaženim predvodio je u nedjelju 9. rujna u Crkvi na otvorenom zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić s pomoćnim zagrebačkim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim i svećenicima hodočasnici. U slavlju je sudjelovalo i oko 1300 mladih iz 63 župe Zagrebačke nadbiskupije koji su ove godine u Mariju Bisticu hodočastili pod geslom „Meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!“ (Fil 1,21). Prije mise sve je pozdravio biskupski vikar za grad Zagreb mons. Gorski, zahvaljujući hodočasnici, osobito pješacima, na svjedočanstvu vjere.

Obraćajući se sudionicima hodočašća, kardinal Bozanić istaknuo je da u tome svetom zajedništvu osjećaju čvrstu povezanost sa Svetim Ocem u Rimu i sa sveopćom Crkvom. „Pridružimo se papi Franji postojanom molitvom, stavljajući na prvo mjesto njegove nakane, podržavajući ga u svim nastojanjima kojima želi obnoviti lice Crkve koja je sveta, ali to ne znači da je svaki njezin član svet i bezgrešan. Crkva je nažalost i ranjena te krvavi zbog svojih grešnih članova. No, svetost Crkve sastoji se u moći posvećivanja što je Bog u njoj čini usprkos ljudskoj grešnosti. Svetost Crkve je izraz Božje ljubavi koju čovjekova bijeda ne može uništiti“, istaknuo je zagrebački nadbiskup.

Tumačeći ulomak pročitanog evanđelja o ozdravljenju čovjeka koji ne čuje i teško govori, kojemu je jedan dio svijeta bio zatvoren zbog bolesti, ali još više od toga trpio je zbog postupnoga isključivanja i gubitka pripadnosti, kardinal Bozanić pojasnio je da onda kada se isključi razgovor i susret s drugima, kada se onemogućiti komunikacija, gubi se osjećaj pripadnosti. „Zato današnja Božja riječ poziva da ne budemo zatvoreni Bogu, ali jednako tako da budemo raspoloživi za one koji nam žele reći nešto važno, koji nam žele pomoći; kao i za one koji trebaju našu riječ, da bi se osjetili prihvaćenima. Kao što tjelesne zapreke mogu otežavati komunikaciju i biti opasnost za udaljavanje ljudi od društva i zajedništva, još teže posljedice nastaju onda kada se zatvara duh, kada se odbija susret s drugim čovjekom“, upozorio je kardinal. Primijetio je kako živimo u vremenu velikih tehničkih mogućnosti povezivanja među ljudima, ali osjećamo i svu dramu osamljenosti i zatvaranja u sebe kod ljudi današnjice. „Premda posjedujemo izvrsna sredstva povezivanja, nažalost nerijetko prevladava praksa isticanja nekih zatvorenih osobnih iskustava i straha pred izgradnjom dubljih i dugotrajnih odnosa s drugima. Kako je neprimjereno vidjeti za istim stolom u šutnji supružnike, obitelj ili prijatelje, koji su zabavljeni svatko sa svojim sredstvom komuniciranja. Istinsko slušanje i komuniciranje s drugima pravi je dar kojim je čovjeka obdario Bog“, istaknuo je zagrebački nadbiskup. Kardinal je brojnim okupljenim vjernicima rekao da u svetištu Majke Božje Bistričke, pred likom Bogorodice, pred kojim je Gospodin mnogima otvorio oči, uši i srce, obnavljaju svoju pripadnost i jačaju svoj identitet. „Prepoznamo vrijednost obitelji i zahvalni smo za otajstvo života koje dobiva svoj dublji

smisao po pripadnosti velikoj obitelji Crkve. U njoj se susreću prolaznost i vječnost, jer nam je Krist darovao sebe, da bismo pripadali ne samo zemlji i smrtnosti nego i nebeskoj besmrtnosti. Snagom istoga otajstva obnavljamo pripadnost obitelji svoga naroda i svoje hrvatske domovine", rekao je, istaknuvši kao najznačajniju nositeljicu pripadnosti Majku i zemaljsku i nebesku. U majčinstvu se spajaju sve čežnje i susreti; k njoj se vraćamo i nikada nam nije dovoljno njezine blizine. Najbolnija zemaljska odvojenost jest odvojenost od majčine ljubavi. Tu pripadnost je naša Crkva, kao i naš narod, živjela i prenosila s nadom i pouzdanjem iz kojih je rođeno i ovo zavjetno hodočašće, rekao je kardinal.

Kao jasno uporište pripadnosti istaknuo je blaženog Alojzija Stepinca, rekavši da nema osobe koja je dublje povezala našu crkvenu pripadnost i hrvatski narod. Osvrnuvši se na događaj proglašenja blaženim kardinala Alojzija Stepinca prije dvadeset godina 3. listopada 1998. godine u Mariji Bistrici, kardinal je rekao da je tada „na izniman način posvjedočena naša pripadnost Kristu, Blaženoj Djevici i istoj svetosti koju je živio blaženi Alojzije Stepinac, dijelili smo i radost i snagu te pripadnosti koja je donijela nove plodove. Oni su do kraja poznati samo Gospodinu, ali smo ih i mi svjesni, osobito po novome naraštaju mladih koji pokazuju da se ne boje očitovati svoju pripadnost Bogu, da cijene svoju pripadnost Crkvi. Hvala obiteljima, očevima i majkama, koji ih usmjeravaju u život, koji se ne ustručavaju založiti za njihov odgoj i obrazovanje na vrednotama kršćanstva". Istaknuvši da su i ovoga dana donijeli relikvijar blaženoga Alojzija i položili ga ispred oltara, „da bismo cijelomu svijetu, pred očima Bogorodice, rekli da blaženi Alojzije pripada nama te da i mi s njime pripadamo i Crkvi i narodu hrvatskom", kardinal je primijetio kako je lijepo nakon dvadeset godina, usprkos svim napadima i gomilanju neistina, kojima se pokušava poljuljati ta pripadnost, vidjeti mlade koji ponosno ističu svoju vjeru i sebe prepoznaju u svetosti blaženoga Alojzija.

„Pred očima Presvete Bogorodice, danas molimo za vas, dragi mladi vjernici, da spremno odgovorite Gospodinu koji učvršćuje vašu vjeru u život, vjeru da je život dragocjen, da je ljubav nešto veliko i lijepo, da su brak i obitelj bogatstvo čovječanstva, da je dobro vjenčati se i imati djecu, da su duhovna zvanja poseban dar Crkvi i čovječanstvu. Za vas usrdno molimo Gospodina koji vas zove u razna životna zvanja: da se ne bojite prihvatiti roditeljstvo, da se ne zatvorite, kada vas Isus uzme nasamo i progovori vašem srcu, kada vam ponudi da ga slijedite u svećeničkome ili redovničkome zvanju – da ne zanijemite iznenađeni, nego prihvatite taj dar, predajući Njemu svoje nesavršenosti i uzdajući se u njegovu blizinu", rekao je kardinal, pozvavši mlade vjernike da se uključe u pripremni hod za Susret hrvatske katoličke mladeži koji će se održati 2020. godine u Zagrebu.

„Pred očima Presvete Bogorodice iznesimo i velike nakane našega naroda i domovine Hrvatske, moleći zagovor svetog Ivana Pavla II., hodočasnika među nama hodočasnici. Među tim nakanama svakako su: spremnost na prihvaćanje i promicanje otajstva života, čuvanje i zaštita obitelji, odgoj djece i mladih, ljubav prema Hrvatskoj domovini i ostanje u njoj, prihvaćanje svakog čovjeka", potaknuo je zagrebački nadbiskup, rekavši da da ovo svetište iznova uči „da budemo osjetljivi za potrebe svojih bližnjih i za trpljenja potrebnih, jer nitko nije isključen iz Božje ljubavi. Svaka pak pristranost, koja ljude mjeri ljudskim, a ne Božjim mjerilima, vodi u razdor i pokvarenost". Vjernicima je poručio da se kao kršćani uvijek trebaju zalagati da i pojedinac i narod ne ostanu bez glasa. I to ne toliko iz nekog

političkoga sustava demokracije, nego polazeći od Evanđelja, crkvenoga i društvenoga nauka, od istine koju je ostavio blaženi Alojzije. Svako gaženje savjesti i slobode, gušenje glasa čovjeka i naroda duboko se protivi Kristu i čovjekovu pozivu. Ustrajmo u nadi i postojano se odupirimo svemu što želi ugušiti nadu u našim srcima, potaknuo je kardinal, primijetivši da ako se pogledaju „prijetnje koje se i danas nadvijaju nad nas, vidjet ćemo da su one usmjerene upravo protiv uporišta naše pripadnosti: protiv kršćanske vjere i Crkve, protiv obitelji i života, protiv naroda i Domovine".

Kardinal je najavio da će u subotu 20. listopada nedaleko od bistričkoga svetišta, u mjestu Poznanovec, gdje je u tijeku gradnja crkve koja će biti posvećena svetom Ivanu Pavlu II., predvoditi euharistijsko slavlje u zahvalnom spomenu na dvadesetu obljetnicu njegova pohoda, ali i u zahvalnosti za sve što je učinio u ljubavi prema vjernicima i Hrvatskoj. „Osjećamo da nas je sveti Ivan Pavao II. Kristovom snagom zaštitio, jačao glas naših vapaja i pomogao da susretnemo slobodu i radost u velikim iskušenjima. On je došao ovamo da bi, pred očima Bogorodice, skinuo veo s lika kardinala Alojzija Stepinca, da bi svijetu rekao komu pripadamo svojom vjerom i kulturom, da bi pokazao što je sve vrijedno u našem srcu, a nas same ohrabrio da tu pripadnost ne zaniječemo, nego idemo tragom Svjedoka vjere, koji je zapečaćen mučeništvom", rekao je zagrebački nadbiskup, potaknuvši na molitvu da s lika blaženog Alojzija bude podignut i zadnji veo. Prije završnog blagoslova izmoljena je kardinalova Molitva za hrvatsku domovinu koju je on prvi puta molio na završetku svoje homilije u Misi za Domovinu prigodom Dana državnosti ove godine.

Ujutro su se hodočasnici okupili na pobožnosti križnoga puta koji su animirali mladi, a prije središnje mise prošli su u zavjetnoj procesiji koju je predvodio kardinal od kapele „Ave Maria" do Crkve na otvorenom. U procesiji je nošen relikvijar bl. Alojzija Stepinca koji je zatim bio izložen ispred glavnog oltara za vrijeme euharistijskog slavlja.

Misionarka s. Vedrana Ljubić svjedočila u zaprešičkoj župi

Misionarka Družbe kćeri Božje ljubavi s. Vedrana Ljubić posjetila je 9. rujna župu sv. Petra apostola u Zaprešiću te je svjedočila o misionarskom djelovanju u Ugandi gdje u Duhovnom centru Drinskih mučenica vodi školu za obučavanje kućnih pomoćnica.

Zaprešić, 9.9.2018. (IKA) - Misionarka Družbe kćeri Božje ljubavi iz Ugande s. Vedrana Ljubić posjetila je 9. rujna župu sv. Petra apostola u Zaprešiću. Na kraju euharistijskog slavlja koje je predvodio župnik Ivan Frkonja u crkvi Sv. Ivana Krstitelja učenica sedmog razreda Marta Lacić ukratko je okupljenoj župnoj zajednici predstavila s. Vedranu, istaknuvši kako kao misionarka djeluje već dvadeset godina u Kampali, glavnom gradu Ugande. Živi i radi u Duhovnom centru Drinskih mučenica gdje prema izvornoj karizmi Družbe kćeri Božje ljubavi vodi školu za obučavanje kućnih pomoćnica. Misionarka s. Vedrana ukratko je djeci, roditeljima i okupljenim vjernicima približila svoje misijsko poslanje te istaknula: „Mi bez vas ne možemo učiniti ništa. Vaša molitvena i materijalna pomoć velika je podrška svim misionarima i zato vam hvala na svakom vašem daru". Župnik Frkonja zahvalio je s. Vedrani što je posjetila župnu zajednicu te joj u uručio novčani prilog 9.270 kn i 15 eura koji su župljani skupljali za misije tijekom godine. Za uspomenu s. Vedrana fotografirala se s Dječjim zborom „Božje Krijesnice".

Održan 4. vinkovački orguljaški festival

Vinkovci, 9.9.2018. (IKA) - U organizaciji Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima, Ogranka Matice hrvatske u Vukovaru, Hrvatske kulturne zajednice iz Švicarske i Hrvatske matice iseljenika – Podružnice Vukovar od 1. do 9. rujna u Vinkovcima, Otoku i Vukovaru održan je 4. vinkovački orguljaški festival (VOF) – Organum Cibalae. VOF je plod dugogodišnje suradnje Hrvatske kulturne zajednice iz Švicarske, Hrvatske matice iseljenika – Podružnice Vukovar i Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima, a pokrenut je na poticaj i svesrdnu pomoć jednoga od najistaknutijih predstavnika hrvatskih orguljaša, glazbenika, skladatelja i glazbenoga pedagoga, predsjednika Hrvatske kulturne zajednice iz Švicarske i dobitnika priznanja pape Franje za 53 godine orguljaške službe prof. Ivana Matarića, sa željom predočavanja čarobnog bogatstva i raskoši zvuka orgulja.

Festival je počeo orguljaškom radionicom za crkvene orguljašice i orguljaše u subotu 1. rujna u crkvi Sv. Vinka Pallottija u Vinkovcima, čiji župnik o. Ilija Sudar, nesebično već četvrtu godinu ustupa crkveni prostor i orgulje. Radionicu je održao prof. Matarić. Istoga dana, ali u crkvi Sv. Nikole, biskupa u Vinkovcima, uz višegodišnje svesrdno domaćinstvo župnika Stjepana Podboja, večernji koncert održali su prof. Matarić na orguljama, i Marija Jurić, mlada vinkovačka sopranistica. VOF je svoj program nastavio u četvrtak 6. rujna u crkvi Sv. Antuna Padovanskoga u Otoku. Misno slavlje predvodio je domaći župnik i dekan Otočkoga dekanata preč. Antun Knežević, a pjevao je Mješoviti pjevački zbor „Sv. Cecilija” župe sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima s orguljašicom i voditeljicom Dubravkom Vukovarac. Članovi Zbora su nakon mise održali kratki koncert. Potom su na orguljama koncert izveli vinkovački orguljaš Dragan Trajer i otočki orguljaš Jan Antun Valenčić. Festival je završio u nedjelju 9. rujna u crkvi Sv. Filipa i Jakova u Vukovaru. Euharistijsko slavlje predvodio je domaći župni vikar o. Matija Marijić, a pjevao je Zbor milosrdnih sestara (i kandidatkinja) sv. Križa iz Đakova s voditeljicom i organisticom s. Svjetlanom Paljušević. Potom je koncert u sklopu obilježavanja 150. obljetnice dolaska milosrdnih sestara sv. Križa u Đakovo najavio domaći župnik i gvardijan o. Ivica Jagodić. Na koncertu su nastupili: s. Svjetlana Paljušević, orgulje; s. Josipa Pavla Jakić, bisernica i orgulje, s. Mirela Štraub, orgulje; te gosti-profesori Glazbene škole Zlatka Grgoševića iz Sesveta: Ana Glasnović, orgulje; Mislav Sviben, harmonika; Mateja Šarljina, flauta; Pedro Ribeira Rodrigues, gitara, te Manda Sviben, sopranistica i Zbor milosrdnih sestara sv. Križa. U sklopu Zbora, koji ima 25 redovnica i kandidatkinja, djeluje i tamburaški orkestar koji je također nastupio. Na kraju koncerta sestre su izvele još jednu skladbu izvan programa za koju je tekst napisala s. Hijacinta Hobljaj, glazbu maestro Ivo Andrić iz Đakova. Naziv skladbe je „Ocu Teodoziju”, a posvećena je o. Teodoziju utemeljitelju njihove Družbe milosrdnih sestara sv. Križa. Na misnom slavlju i koncertu u Vukovaru, među ostalima, bile su sestre iz staroga i novoga vodstva Provincije; nova poglavarica s. Valentina Široki, kojoj je dan prije koncerta počeo mandat, a koja također, pjeva u Zboru; s. Lovorka Jukić, provincijalna ekonomica, a rodnom je iz Vukovara; Dražen Švigelj, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Vinkovcima i zamjenik predsjednika Tomislav Talanga, Lidija Miletić, predsjednica Ogranka Matice hrvatske u Vukovaru, Silvio Jergović, voditelj vukovarske podružnice Hrvatske matice iseljenika i Martin Mišković, član predsjedništva vinkovačke Matice i voditelj Mješovitoga pjevačkoga zbora „Sv. Cecilija” župe sv. Euzebija i Poliona u Vinkovcima.

Đakonsko ređenje u Požegi

Požegi biskup Antun Škvorčević tijekom mise u nedjelju 9. rujna u požeškoj katedrali zaređio je za đakone Mateja Filipovića i Tomislava Doku.

Požega, 9.9.2018. (IKA) – Požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u nedjelju 9. rujna u požeškoj katedrali misno slavlje pod kojim je zaređio za đakone Mateja Filipovića iz župe sv. Marije Magdalene u Sopju i Tomislava Doku iz župe sv. Leopolda Mandića u Požegi. U uvodnoj riječi biskup je rekao brojnim okupljenim vjernicima da je to dan radosti požeške mjesne Crkve, jer su dvojica njezinih mladića odgovorila na Božji poziv, krenuli putem svećeništva i dospjeli do trenutka kad ih Crkva po biskupovu sluzhenju prima među zaređene službenike. S posebnom zahvalnošću pozdravio je nazočne poglavare i bogoslove Međunarodnoga crkvenog kolegija „Sedes sapientiae” u Rimu Josea Huerta i Randifera Boquirena, gdje su ređenici boravili tri godine, potom rektora Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu Anđelka Koščaka, roditelje i druge članove obitelji ređenika, kao i sve nazočne vjernike iz njihovih župa.

Tumačeći evanđeoski ulomak o ozdravljenju čovjeka koji nije čuo i teško je govorio, u homiliji biskup je podsjetio nazočne na činjenicu da ljudi unatoč fizički zdravi ušiju i jezika mogu dospjeti u stanje duhovne gluhoće i nijemosti za Božju stvarnost u njihovim srcima. Kazao je da u Hrvatskoj ima mnogo ljudi koji nemaju osjećaja za dubinu i širinu života, nesposobnih prepoznati Božje djelovanje u njima i u svijetu. Međutim, nastavio je biskup, ima i onih koji svojom budnošću duha čuju iskonske Božje zovove, osjećaju ih kao svoje i znaju o njima govoriti. Ustvrdio je da se među takve ljude ubrajaju i dvojica ređenika, koji u svom srcu nisu ostali neosjetljivi za Božji poziv da krenu putem nasljedovanja njegova Sina Isusa Krista, nego su razgovarali s njime jezikom srca, i stavili se u službu njegova djela ljudskog spasenja. Pozvao je sudionike slavlja da mu se pridruže u zahvaljivanju Isusu Kristu „što nas u Hrvatskoj ne ostavlja gluhima i nijemima za višu razinu postojanja, nego nas i po dvojici kandidata za đakonat ohrabruje da u buci svijeta čujemo i ne ostajemo nemoćni opredijeliti se za Božje djelo”. Kandidatima za đakonat poručio je kako će u ređenju biti opunomoćeni da u snazi Božjega Duha ljudima naviještaju Božju riječ i istinu o njima. Podsjetio ih je da taj dar nose u krhkim, glinenim posudama, kako je govorio sv. Pavao, te je stoga pozvao vjernike da trajno mole za njih kako taj dar ne bi svojim ponašanjem obezvrjedili ili izdali, kao što se to dogodilo s nekim svećenicima u posljednje vrijeme. Upozorio je kako je lakše druge kritizirati i osuđivati, ali da to nikome ne pomaže, i da je mnogo bolje molitvom i na druge načine pomoći svećenicima da budu ono na što ih je Bog pozvao. Biskup je govorio i o obvezama koje đakoni svojim ređenjem preuzimaju. Podsjetio ih je da postaju službeni molitelji Crkve po svakodnevnoj molitvi časoslova, da im je povjereno naviještanje Božje riječi, te da su ređenjem uključeni (inkardinirani) u konkretnu mjesnu požešku Crkvu kako bi ona imala stabilan broj službenika za izvršavanje evanđeoskog poslanja. Biskup je pozvao ređenike da radosno i odvažno prihvate obveze koje im Crkva povjerava svetim ređenjem.

Na završetku misnog slavlja biskup je novozaređenim đakonima čestitao na onome što su postali po Svetom redu. Čestitao je njihovim roditeljima, rodbini i prijateljima, a njihovim poglavarima, kako onima iz Zagreba, tako i onima iz Rima, zahvalio za njihov odgojni doprinos. Pozvao je nazočne da se raduju s njima, i da mole za njihovu vjernost Isusu Kristu u službi koju su primili, te je na njihovo đakonsko sluzhenje zazvao Božji blagoslov.

Sjećanje na tragično utapanje 14 ljudi 1953. godine u Otoku kraj Preloga

Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 9. rujna misu kod kapele Sv. Huberta u Otoku nedaleko Preloga i prigodnu molitvu kod spomenika stradalima u Parku pape Ivana Pavla II. te procesiju uz pjesmu i molitvu do rukavca Drave gdje je položeno cvijeće i zapaljene su svijeće.

Prelog, 9.9.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 9. rujna misu kod kapele Sv. Huberta u Otoku nedaleko Preloga, u spomen pogibeljnog utapanja 14 ljudi 1953. godine.

Brojni Preložani, Otočani i njihovi gosti prisjetili su se s pijetom i ove godine žrtava strašne tragedije koja se dogodila na rijeci Dravi tog crnog 13. rujna 1953. godine. Tog se dana u Dravi utopilo 14 osoba koji su čamcem pošli na drugu stranu obale rijeke kako bi rezali šibu. Tijela dvojice nikada nisu pronađena. Prije 65 godina svoj su život tragično u nabujalim viovima rijeke Drave izgubili Ivan Božek (24), Štefanija Božek (29), Magdalena Kramar (59), Mijo Lukačić (54), Andrija Malek (41), Ana Mikec (15), Antun Možek (45), Ivan Novak (67), Stjepan Novak (53), Margareta Pavčec (54), Ivan Sinković (15), Stjepan Šestan (32), Ivan Zvornik (17) i Đuro Zvornik (46).

Župnik župe sv. Jakoba st. ap. u Prelogu, kanonik Zbornog kaptola i dekan Preloškog dekanata preč. Antun Hobljaj u uvodu mise podsjetio je na riječi pape Franje kako smisao i vrijednost žrtve osvjetljava put u budućnost. Zato žrtve ne smiju pasti u zaborav, poručio je preč. Hobljaj.

Biskup Mrzljak u propovijedi je govorio o školskoj godini koja je započela prošloga tjedna, kao i u javnosti toliko spominjanoj reformi školstva. Kazao je kako je dobro da se u škole uvode nove stvari uz nove metode. „Govori se o školi za život. Ali može li biti škola koja nije za život? Pitanje je znamo li što je to život i kako se čovjek uči živjeti. Prihvaćamo dobre novine u školstvu, ali ne bismo smjeli nikako preskočiti temeljnu školu, a zove se obitelj. Bez vrijednosti koje mladi čovjek ponese iz obitelji pitanje je što će mu i koliko daljnje znanje koristiti. Potrebno je stoga da društvena zajednica pomaže obitelji, pogotovo na demografskom planu, ali i pronaći način kako osposobiti mlade obitelji za život. Božja riječ nam itekako puno može dati i naučiti nas kako treba živjeti“, istaknuo je varaždinski biskup.

Dvije su osobe uspjele preživjeti tu neviđenu kalvariju 1953. godine na rijeci Dravi. Jedna je Ana Pleter, preminula 2013. godine, dok je druga danas 82-godišnja Franciska Šestan, koja je tada imala 17 godina. Ona nije mogla nazočiti misi i molitvi kod spomen obilježja jer se zbog zdravstvenih problema nalazi na bolničkom liječenju. Njezina je obitelj u njezino ime od gradonačelnika Preloga Ljubomira Kolareka primila prigodni dar sa željom da se pridruži obilježavanju tragičnog događaja već nagodinu.

Nakon mise biskup Mrzljak predvodio je i prigodnu molitvu kod spomenika stradalima u Parku pape Ivana Pavla II. te procesiju uz pjesmu i molitvu do rukavca Drave gdje je položeno cvijeće i zapaljene su svijeće. U programu su sudjelovali Mješoviti pjevački zbor župe svetog Jakoba iz Preloga, VIS "Agnus", Zrinska garda Čakovec, Puhački orkestar Grada Preloga, Dobrovoljno vatrogasno društvo Prelog, Nautički klub Labud te članovi drugih udruga s područja Preloga, kao i ostali vjernici.

Isus i Marija ohrabruju da se ne bojimo učiniti hrabre korake u braku, obitelji, državi i Crkvi

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u ponedjeljak 10. rujna misu zahvalnicu u zagrebačkoj katedrali na završetku 287. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba i hodočašća mladih Majci Božjoj Bistričkoj u zajedništvu sa zagrebačkim pomoćnim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, okupljenim svećenicima i Božjim narodom.

Zagreb, 10.9.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u ponedjeljak 10. rujna misu zahvalnicu u zagrebačkoj katedrali na završetku 287. zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba i hodočašća mladih Majci Božjoj Bistričkoj u zajedništvu sa zagrebačkim pomoćnim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim, okupljenim svećenicima i Božjim narodom. „Ovdje smo kako bismo na završetku zavjetnog hodočašća vjernika grada Zagreba i hodočašća mladih Majci Božjoj Bistričkoj zahvalili za brojne milosti koje smo primili. Ovdje smo kod Stepinčeva groba okupljeni na kraju hodočašća koje je bilo u znaku velikih obljetnica vezanih uz našeg blaženika. Neka nas primljene milosti ohrabre i ojačaju na putu naše vjere kako bismo znali prepoznati Božju volju u našim životima i kako bismo je poput blaženog Alojzija nepokolebljivo slijedili“, rekao je u uvodu u euharistijsko slavlje kardinal Bozanić.

Prije euharistijskog slavlja u katedralu su u procesiji s molitvom i pjesmom ušli hodočasnici pješaci, kako je to bio običaj, noseći hodočasnički križ okičen poljskim cvijećem ubranim hodočasničkim putem od Zagreba do Marije Bistrice i natrag. Homiliju je izrekao zagrebački pomoćni biskup i biskupski vikar za grad Zagreb mons. Gorski. U uvodu je rekao: „Hodočastili smo, mnogi pješice, noseći pred Mariju svoje živote, svoje radosti, ali i svoje muke; osobne, obiteljske, pa i crkvene i narodne. Upravo je završna Molitva za Hrvatsku domovinu u Mariji Bistrici, koju je zdušno molilo desetine tisuća vjernika, pokazala kako vjernici osjećaju probleme ne samo crkvene, nego narodne, domovinske, državne i žele učiniti ono što uvijek mogu - moliti. A molili smo pred licem Marijinim i pred relikvijama bi. Alojzija Stepinca. Znamo da usrdne molitve nikada ne ostanu bez uslišanja, stoga smo uvjereni da će i naše prošnje u Mariji Bistrici Gospodin uslišiti u prikladno vrijeme i na način koji će za nas biti spasonosan“.

U nastavku homilije biskup Gorski naveo je brojne darove primljene na hodočašću od lijepog vremena, susreta koji omogućuju izgradnju zajedništva, a posebno snagu da bismo mogli nastaviti djelovati u svojem poslanju, roditeljskom, obiteljskom, svećeničkom. Naime, sam, Bog nas osposobljava za djelovanje, pa i onda kada se čini da smo objektivno nemoćni pred zadaćama vremena.

Osvrćući se na riječ Božju iz evanđelja u kojem Isus ozdravlja čovjeka usahle ruke, biskup Gorski je rekao: „Čovjek usahle ruke je nemoćan. I kada vidi što bi trebao činiti, nije u mogućnosti to činiti, jer ruka mu je usahla. Međutim, u istinskom susretu s Bogom, Bog ne ostavlja nikoga nemoćnim. Naprotiv, čini ono što izgleda nemoguće i u vrijeme koje, čini se nije prikladno, Bog liječi našu ljudsku nemoć“.

No, Isus je ozdravljenje učinio u dan subotnji, što prema vjerskim odredbama židovskim vjernicima nije bilo dopušteno. Tadašnjim vjerskim učiteljima stvari su bile jasne. Bila im je jasna njihova uloga i činilo im se da znaju sve što trebaju znati o vjeri. Isusovo liječenje u subotu poremetilo je njihov poznati red vrijednosti, jer je izgledalo da Isus namjerno krši zakon počinka. Ipak, Isus nije kršio zakon subotnjeg počinka. Za njega je vjera značila slavljenje

Boga služenjem čovjeku. Za farizeje vjera je značila obdržavanje pravila. Iz nerazumijevanja Isusova djela rodilo se prema njemu neprijateljstvo. Netko se usudio dirnuti u Božji zakon!

„Ono što je za Židove subota, za nas kršćane je nedjelja - dan Gospodnji, dan uskrsnuća Isusova. Premda različiti dani ipak je ista zapovijed: spomeni se da svetkuješ dan Gospodnji. O neophodnosti slavljenja nedjeljne euharistije svjedoče već prvi kršćani koji su na sudovima i pod prijetnjom smrti izjavljivali: Mi ne možemo bez dana Gospodnjega - bez euharistije. S pravom su to tvrdili jer ih je upravo u euharistiji Gospodin hrabrio za život, ozdravljao od nemoći i poticao na djelovanje. Tu je i njima govorio - Ispruži ruku. Slavili su dan Gospodnji ne iz formalnih razloga nego zbog životne potrebe. Samo zbog nedjeljne euharistije opstala je Crkva, a vjernici su imali moć mijenjati društvo”.

Povezujući evanđelje sa stanjem našega društva, biskup Gorski je rekao: „Čovjek usahle ruke je dobra slika stanja našeg društva. Kao vjernici i građani svoje domovine, kao članovi naših obitelji, osjećamo kako je potrebno djelovati. Svima nam je jasno da je potrebno mijenjati način rada, često i način života, ali, kao da su nam ruke usahle, kao da su nam vezane čudnim okolnostima, formalnostima. Nekada ih svežemo samo sebi svojom grešnom prošlosti. Nekada smo nemoćni u djelovanju zbog obzira prema drugima. Nekad zbog straha od posljedica. Zato nažalost često čujemo riječi: Da, trebalo bi, ali ja sam nemoćan! Mi ne možemo.

Međutim, Isus nam iz svake euharistije govori: Ispruži ruku! On je taj koji ozdravlja našu nemoć, koja zapravo i nije uvijek nemoć već samo izlika ili pak strah pred činom koji valja učiniti, i osposobljava nas za djelovanje. Stoga je i za nas, vjernike suvremenog doba, slavljenje dana Gospodnjega neophodno. Ne zbog formalnosti obreda nego zbog životne potrebe. Samo istinsko slavljenje euharistije daje nam moć mijenjati sebe, izgrađivati obitelji i mijenjati društvo. A za to smo molili u Mariji Bistrici i tražili zagovor Majke Božje. Naša hodočašća, naša slavljenja euharistije imaju svrhu ojačati nas za djelovanje u svijetu. Inače bismo uzalud zazivali pomoć Marije, naše nebeske Majke očekujući da ona čini što mi moramo. Zato nas Isus i Marija ohrabruju da se ne bojimo učiniti hrabre korake u braku, u obitelji, u državi u Crkvi. Korake za koje mislimo da smo preslabi. Ohrabruju nas da preuzmemo odgovornost promjene i izgradnje svojeg katoličkog identiteta, odgovornost prihvaćanja i odgoja djece, odgovornost za promjene odnosa u društvu. Ne, nismo sputani usahlom rukom. Krist ju na zagovor našeg blaženika Alojzija i naše nebeske Majke Marije ozdravlja i govori: Ispruži ruku, djeluj”, rekao je biskup Gorski.

Prije završnog blagoslova biskup Gorski zahvalio je svima koji su kroz organizaciju hodočašća pridonijeli njegovom ostvarenju, a potom se vjernicima obratio kardinal Bozanić. Zahvaljujući biskupu Gorskom za sve što čini kao biskupski vikar za grad Zagreb da bi zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba bilo dobro organizirano i blagoslovljeno plodovima, kardinal Bozanić rekao je: „Danas sam u ovom zahvalnom slavlju imao jednu posebnu molitvenu nakanu koju želim podijeliti s vama i pozvati vas da mi se pridružite u njoj. Na ovome slavlju danas su s nama trideset i četvorica mladića koji su započeli svoj hod prema svećeništvu u našoj bogosloviji. Oni su veliki Božji dar za Crkvu. Bez svećenika nema euharistije, a bez euharistije nema Crkve. Molimo za njih da ih Gospodin prati svojim blagoslovom i darovima svoga Svetoga Duha, da glas koji su u svojoj nutrini čuli i prepoznali kao Gospodinov glas svakim danom bude jasniji i čvršći”.

Po završetku euharistijskog slavlja, kardinal je na grobu bl. Alojzija Stepinca zajedno s rektorom Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. mr. Anđelkom Koščakom i prefektima te bogoslovima izmolio molitvu za proglašenje bl. Alojzija Stepinca svetim, a potom je bogoslovima održao duhovni nagovor u kojem im je bl. Stepinca stavio kao uzor u nasljedovanju i putu do svećeništva: „Dragi bogoslovi, ne bojte se. Neka primjer svetog života našeg blaženika Alojzija Stepinca bude u vašim mislima, kako u radosnim, tako i u onim težim trenucima. Crkva vam se raduje, Crkva vas prati i Crkva će biti uz vas na vašem putu!”

Nakon informacija koje je potom rektor Koščak iznio kardinalu o broju novih bogoslova te mjesta iz kojih dolaze, kardinal se upoznao sa svakim pojedinim bogoslovom te mu dao medalju Majke Božje od Kamenitih vrata kao dar: „Ova medalja Majke Božje od Kamenitih vrata, neka vam bude podsjetnik da na vašem putu prema svećeništvu na poseban način možete računati na našu nebesku Majku Mariju. Ona je uvijek s nama i Njoj uvijek možemo doći sa svime što jesmo! Ne zaboravite to”, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

„Izazovi suvremenih obitelji”

„Okruglim stolom „Izazovi suvremenih obitelji” započeo je sedmodnevni program u sklopu Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji u Splitu i Solinu.

Split, 10.9.2018. (IKA) - Okruglim stolom „Izazovi suvremenih obitelji” započeo je sedmodnevni program u sklopu Trećega nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji se održava u Splitu i Solinu. Okrugli stol održan je u ponedjeljak 10. rujna u palači Milesi u Splitu i privukao je velik broj posjetitelja.

Sudionici okruglog stola bili su predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj dubrovački biskup Mate Uzinić, psihoterapeutkinja dr. Asja Palinić Cvitanović, specijalist za obiteljsko pravo i profesorica na Pravnom fakultetu u Zagrebu dr. Dubravka Hrabar i doktor moralne teologije i profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu dr. Tonči Matulić. Moderatorica je bila prof. dr. Jadranka Garmaz, a program je obogatio i gitarist Petar Čulić.

U ime organizatora okruglog stola Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Splitu, okupljene je pozdravio dekan prof. dr. Anđelko Domazet, a riječi pozdrava uputio je i domaćin splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Nadbiskup je izrazio želju da ovaj sedmodnevni susret bude čvrst temelj na kojem će graditi i društvo i Crkva, a da će obitelj biti ta koja će njihovu povezanost i ojačati.

Psihoterapeutkinja dr. Palinić-Cvitanović u izlaganju se osvrnula na probleme unutar hrvatskih obitelji s kojima se susrela u svom dugogodišnjem radnom iskustvu, kao i potrebnim kompetencijama za izgradnju zdrave obitelji. Srž problema u braku leži u „lošoj komunikaciji i neprihvatanju jedno drugog”. Baveći se obiteljskim problemima shvatila je da u braku „obitelji postaju bojište na kojem svatko dokazuje svoju ispravnost”. Nesreća pojedinca i njegovo nezadovoljstvo brakom leže u pretjeranom traženju odobravanja te ispravnosti od strane drugih i posvećivanju velike pažnje na to što drugi misle o vama i koliko vas vole. Rješenje problema leži u „gradnji jedne zdrave slike sebe, vezano za svoje vrijednosti, a bez obzira što mi drugi poručuju”. Zaključila je kako prije braka partneri gledaju cijelu osobu kroz karakteristike koje im se sviđaju, a tijekom braka kad krene natjecanje za ispravnost, počinju prenaplašavati one negativne karakteristike.

Dr. Matulić istaknuo je kako je bračna ljubav između

muškarca i žene najvažnija za opstojnost braka. „Svi problemi braka i svi suvremeni izazovi braka imaju odgovoriti na pitanje kakva je bračna ljubav“. Upozorio je i na problem kako se sve češće iz lijevo-liberalnih i anarho-liberalnih krugova može čuti da je odgoj djece posao države i da se roditelji nemaju što petljati. Profesor je naglasio da nitko ne može odgajati djecu bez suglasnosti roditelja jer su „državu stvorili ti isti roditelji“ i stoga Crkva, škola i država mogu samo biti suradnici i partneri roditeljima u odgoju.

Dr. Hrabar obradila je termin obitelji iz pravnog kuta. Gotovo svi ljudi imaju obitelj iz koje su potekli i gotovo svi ljudi imaju svoju novu zasnovanu obitelj. Smisao zasnivanja obitelji proizlazi iz čovjekove „potrebe za druženjem, za socijalizacijom, za intimnošću“ i stoga nema straha od nestanka obitelji jer čovjek nije samotno biće i on se realizira u svom odnosu s drugim ljudima. Za hrvatsko zakonodavstvo obitelj je poprilično apstraktan pojam i nema jasnu definiciju. Prošle je godine profesorica Hrabar bila član radne skupine koja je pokušala pravno definirati obitelj za potrebe obiteljskog zakona. Članovi obitelji bi bili „roditelji, djeca, roditelj koji ne živi s djetetom i ostali članovi koji žive zajedno, najčešće baka i djed“, ali takav je pokušaj definiranja propao zbog nesprenosti resornog ministarstva da brani takvu definiciju i zbog pritiska lijevo-liberalnih lobija i medija.

U završnoj riječi biskup Uzinić iznio je planove rada Vijeća HBK za život i obitelj. Istaknuo je kako je zanemarena uloga djedova i baka u obiteljskom životu te da ih često isključujemo iz obitelji. „Sve nas se manje rađa, a sve je više starijih osoba i zbog tog smo odlučili da će sljedeći trogodišnji ciklus obiteljskog pastoralna biti posvećen starijim osobama i međugeneracijskoj solidarnosti s posebnim naglaskom na ulogu djedova i baka u obitelji, Crkvi i društvu“, najavio je mons. Uzinić za kraj okruglog stola. Dvosatni okrugli stol zaključen je polusatnom raspravom. Pitanja je bilo mnogo i neka su ostala neodgovorena što pokazuje da interesa za temu obitelji ne manjka.

Kardinal Bozanić susreo se s novim bogoslovima

Kardinal Josip Bozanić susreo se kod groba bl. Stepinca s 34 novih bogoslova te ih je potaknuo da svoj hod prema svećeništvu započnu „kod, sa, i od blaženog Alojzija Stepinca“.

Zagreb, 10.9.2018. (IKA) - Po završetku mise zahvalnice za 287. zavjetno hodočašće vjernika grada Zagreba Majci Božjoj Bistričkoj u ponedjeljak 10. rujna, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se kod groba blaženog Alojzija Stepinca s trideset četvoricom novih bogoslova, koji ove jeseni započinju svoju svećeničku formaciju u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu. Nakon zajedničke molitve za proglašenje svetim blaženog kardinala Stepinca, nadbiskup je nove bogoslove potaknuo da svoj hod prema svećeništvu započnu „kod, sa, i od blaženog Alojzija Stepinca“.

„Dolazite mu i kad ste radosni i kad vam je teško. I njemu nije bilo lako, ali uzdao se u Gospodina. Nada je ostavština blaženog Alojzija. On se nadao i pobijedio. Neka vam bude uzor i zagovornik“, rekao je kardinal. Bogoslovima je poručio da se raduju svojem izboru te istaknuo da će mjesna Crkva zagrebačka moliti Gospodina da ih prosvjetljuje svojim Svetim Duhom da izabiru ono što je najbolje za njih, a to je onda i ono najbolje za Crkvu i društvo.

Kardinal Bozanić pozvao je nove bogoslove da iznova upoznaju sveti život blaženog Alojzija Stepinca, prije svega ono vrijeme koje je prethodilo njegovu ređenju u Rimu, a posebice njegovo svećeništvo i biskupsko služenje. Tom

prigodom kardinal je mladićima podijelio medalje Majke Božje od Kamenitih vrata.

Rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. mr. Anđelko Koščak, predstavio je kardinalu nove bogoslove, naglasivši da ih trinaestorica ulazi u Nadbiskupsko bogoslovno sjemenište za Zagrebačku nadbiskupiju, šestorica za Varaždinsku biskupiju, dvojica za Bjelovarsko-križevačku, četvorica za Sisačku i sedmorica za Požešku biskupiju. Dvojica mladića ulaze kao kandidati biskupija Mostarsko-duvanjske i Trebinjsko-mrkanske. Rektor Koščak također je spomenuo da su jedanaestorica mladića pohađala susrete „Dođi i vidi“ u organizaciji Povjerenstva za pastoral duhovnih zvanja Zagrebačke nadbiskupije namijenjene mladićima koji razmišljaju o svećeničkom pozivu te koji žele pomoć Crkve na putu sazrijevanja u organizaciji, dok devetorica mladića dolaze iz Međubiskupijskog sjemeništa na Šalati, a četvorica iz Požeškog kolegija, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Episkop Heruvim posjetio Đakovačko-osječku nadbiskupiju

Osječkogopoljski i baranjski episkop Heruvim Đermanović i đakovačko-osječko nadbiskup Đuro Hranić na susretu 10. rujna u Osijeku složili su se u stavu da ratom poljuljani međunacionalni odnosi ne trebaju utjecati na njihove međusobne odnose, niti na ekumenske odnose između dviju Crkava i svećenika, nego da su oni - kao Crkve i pastiri - pozvani biti pozitivan izazov i primjer i nositeljima političke vlasti u rješavanju međudržavnih i međunacionalnih odnosa te vjernicima u njihovu suživotu.

Osijek, 10.9.2018. (IKA/TU) - Osječkogopoljski i baranjski episkop Heruvim Đermanović posjetio je u ponedjeljak 10. rujna Đakovačko-osječku nadbiskupiju na poziv đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića. Nadbiskup i episkop izrazili su spremnost i želju za promicanjem uzajamne suradnje i zajedništva, ponajprije zato jer su Kristovi učenici i pastiri sestrinskih Crkava, koji djeluju na istom području. Istaknuli su da kroz svoje redovito pastirsko djelovanje žele snažiti pomirenje i praštanje te povjerenje i suradnju između hrvatskog i srpskog naroda. Složili su se u stavu da ratom poljuljani međunacionalni odnosi ne trebaju utjecati na njihove međusobne odnose, niti na ekumenske odnose između dviju Crkava i svećenika, nego da su oni - kao Crkve i pastiri - pozvani biti pozitivan izazov i primjer i nositeljima političke vlasti u rješavanju međudržavnih i međunacionalnih odnosa te vjernicima u njihovu suživotu. Sa svoje su strane spremni poduprijeti nastojanja oko osvjetljavanja istine o nestalima tijekom rata na obje strane i pronalaska njihovih zemnih ostataka – svjesni da je to prvenstveno humanitarno, a ne političko pitanje. Kroz razgovor je očitovana i svijest da su, međusobnim povjerenjem i dijalogom, pozvani istodobno snažiti i suradnju između dviju Crkava na regionalnom području Slavonije i Srijema, a onda i barem indirektno između Hrvatske biskupske konferencije i Svetog arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne Crkve.

U pratnji episkopa Heruvima bili su arhijerejski namjesnik i osječki paroh, potpredsjednik Ekumenskog povjerenstva osječke regije protojerej Aleksandar Đuranović te glavni tajnik novosadskog episkopa Ireneja protojerej Vladan Simić.

Bio je to nadbiskupov i episkopov prvi zajednički susret poslije hirotonisanja episkopa Heruvima u Dalju 10. lipnja ove godine (na kojemu je bio i požeški biskup Antun Škvorčević). Nadbiskup Hranić primio je episkopa

Heruvima s pratnjom u Nadbiskupskom vikarijatu u Osijeku. S njima je za bratskim stolom bila i skupina od petnaestak svećenika – profesora koji stanuju u Vikarijatu u Osijeku te svećenika ređenika od 2003. do 2005. godine, koji su u Vikarijatu završavali jednodnevni susret s nadbiskupom Hranićem. Bratski susret nastavljen je obilaskom zgrade Vikarijata Osijek te upoznavanjem s pastoralnim uredima i aktivnostima Đakovačko-osječke nadbiskupije, osobito s onima u prostorima Vikarijata Osijek. Potom su posjetili osječku konkatedralu Sv. Petra i Pavla, kroz koju ih je proveo župnik i dekan mons. Adam Bernatović, s dvojicom župnih vikara. Gosti su se u pratnji nadbiskupa Hranića iz Osijeka uputili u Đakovo. Najprije su obišli đakovačku prvostolnicu Sv. Petra. Razgovor je nastavljen u Nadbiskupskom domu, a sudjelovali su i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić te nadbiskupovi najbliži suradnici u Nadbiskupskom ordinarijatu. Na kraju susreta biskupi su izrazili nadu da će ovaj prvi susret, ostvaren kako bi se međusobno upoznali te kako bi episkop Heruvim bolje upoznao Đakovačko-osječku nadbiskupiju, biti tek početak izgradnje daljnjega bratskog i prijateljskog odnosa te uzajamne podrške i suradnje u duhu kršćanskog zajedništva i ljubavi, izvijestio je Tiskovni ured Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Duhovna obnova svećenika Srijemske biskupije

Redovita mjesečna duhovna obnova svećenika Srijemske biskupije održana je 10. rujna u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj.

Breznica Đakovačka, 10.9.2018. (IKA/TU) - Svoju redovitu mjesečnu duhovnu obnovu svećenici Srijemske biskupije su održali 10. rujna u Karmelu sv. Josipa u Breznici Đakovačkoj pod vodstvom župnika u Levanjskoj Varoši Mire Tomasa. Sedmorica svećenika svoj su duhovni program započeli razmatranjem o značenju i ulozi križa u životu svećenika. Uslijedilo je euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli u zajedništvu s karmelićankama. Predvoditelj misnog slavlja vlč. Jozo Duspara zahvalio je sestrama, rekavši: „Mi smo došli iz jednoga posebnoga kraja gdje pokušavamo naviještati Radosnu vijest. Danas nije lako naviještati i propovijedati Evanđelje, živjeti - još je teže.

U homiliji vlč. Tomas nastavio je razmišljanje o Muci Isusovoj, jer „Isus je mnogim svecima rekao da ukoliko mu žele biti bliskiji, ne trebaju umnažati neke posebne molitve ili povećavati akciju, nego da trebaju razmatrati njegovu Muku jer se tu očituje koliko nas Bog voli.“ Govoreći o uskoj povezanosti ljubavi i patnje te trpljenja za one koje ljubimo, bilo Boga bilo čovjeka, te kako se ljubav upravo pokazuje po spremnosti trpljenja za druge, vlč. Tomas naglasio je kako je Isusa boljelo i danas više boli duševno trpljenje, nego ono koje je fizički podnio za čovjeka. Stoga je i pozvao sve prisutne kroz razmatranje Isusove muke i smrti da se svatko potruži biti više Isusov posebno kod slavlja svakodnevne Euharistije kako ga ne bi i dalje ranjavali svojom hladnoćom i odgurivanjem od sebe.

„Isus je iskusio najveću odbačenost i nije prestao davati sebe ni tada, te je upravo zato spremnost na trajno davanje najveća oznaka našega duhovnoga života“, rekao je na kraju vlč. Tomas.

Nakon mise svećenici su s redovnicama izmolili molitvu srednjeg časa, te se kratko zadržali u srdačnom susretu. Nakon pozdrava i zahvale svećenicima za dolazak od strane poglavarice samostana majke Ljiljane od Duha Svetoga (Prelić) gosti su se predstavili zajednici te ukratko prikazali život u svojim župama preporučujući se i dalje u molitve.

Sprovodni obredi i misa zadušnica za preč. Lukinovića

Zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, u euharistijskom zajedništvu s oko 70 svećenika Zagrebačke nadbiskupije te Požeške i Varaždinske biskupije, predvodio je u utorak 11. rujna sprovednu misu za preč. Andriju Lukinovića, svećenika Zagrebačke nadbiskupije koji je, među ostalim obnašao službe arhiviste Nadbiskupskoga duhovnog stola u Zagrebu te kaptolskog arhiviste pri Državnom arhivu Republike Hrvatske.

Gornji Bogičevci, 11.9.2018. (IKA) - Zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, u euharistijskom zajedništvu s oko 70 svećenika Zagrebačke nadbiskupije te Požeške i Varaždinske biskupije, predvodio je u utorak 11. rujna sprovednu misu za preč. Andriju Lukinovića, svećenika Zagrebačke nadbiskupije preminulog u 74. godini života i 49. godini svećeništva.

Homiliju u rodnoj župnoj crkvi Duha Svetoga u Gornjim Bogičevcima izrekao je biskup Gorski, koji je na početku prenio pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića i požeškog biskupa Antuna Škvorčevića. Svaka nas smrt potrese, osobito iznenadna smrt drage i dobre osobe. Svojom blizinom izražavamo solidarnost s onima koji tuguju, ali naše ljudske riječi nemaju snagu utjehe. Utjehu nam pruža vjera, kazao je biskup Gorski te nastavio: Na našem putovanju u vječnu domovinu, Bog za svakoga od nas ima njegov put, i premda su nam putovi tako različiti, na kraju svi vode do jedne osobe – Boga, Oca svih ljudi.

Govoreći o životu pokojnog preč. Lukinovića, biskup je istaknuo kako je bio miran i tih čovjek. Živio je skromno, nastavio je, nije stjecao materijalna dobra, već znanje, kako bi mogao otkrivati povijesnu istinu. Zagrebačku Crkvu zadužio je svojim sustavnim radom, otkrivajući u arhivskim zapisima događaje koji su nas formirali. Povijesni spisi u njegovim su rukama dobivali novi život. Svojim postupcima i odlukama uvijek je djelovao iskreno svećenički, rekao je biskup Gorski te na kraju homilije u ime Zagrebačke nadbiskupije zahvalio Bogu za njegov svećenički život i rad, za sav doprinos Crkvi zagrebačkoj te za vjerno svećeničko služenje.

Sažalnicu biskupa Škvorčevića pročitao je generalni vikar Požeške biskupije vlč. Josip Krpeljević, dok su prigodne govore u ime Arhiva Zagrebačke nadbiskupije uputili župnik župe sv. Marka u Zagrebu Vladimir Magić te u ime generacije dekan Ozaljsko-lipničkog dekanata preč. Josip Jakovčić. Vlč. Magić istaknuo je pokojnikovu golemu marljivost, zahvaljujući kojoj su svjetlo dana ugledali mnogi dokumenti. Podsjetio je na samo dio onoga što je preč. Lukinović tijekom svog znanstveno-istraživačkog djelovanja otkrio, napisao, objavio i predstavio, ali i sva ona značajna imena s kojima je godinama surađivao i dijelio istu želju: kako baciti više svjetla na našu prošlost te kako je na najbolji način predstaviti našim istraživačima. Razotkrivao si istinu, tražio si istinu pa se nadamo da će ti Bog, koji je sama Istina, biti najveća nagrada, zaključio je vlč. Magić.

Govoreći u ime generacije, preč. Jakovčić prisjetio se njihova prvog susreta 1959. godine u Dječaćkom sjemeništu na Šalati, kao i njihova posljednjeg susreta prije svega tri mjeseca. Kroz te duge godine našega života, susretali smo se i posjećivali cijelo vrijeme. Rado smo razgovarali, cijenio sam uvijek tvoje mišljenje, kazao je preč. Jakovčić te iz pokojnikova bogatog i plodonosnog svećeničkog života izdvojio dva postignuća: knjigu o svećeniku Vilimu Cecelji koju je napisao, kao i izdavanje knjige o njihovoj generaciji na Šalati, koja je i danas jedinstveni dokument života u Sjemeništu, ali i poslije njega.

Po završetku sprovedne mise, tijelo preč. Lukinovića pokopano je na mjesnom groblju u Gornjim Bogičevcima.

Preč. Andrija Lukinović, svećenik Zagrebačke nadbiskupije i dugogodišnji čuvar Valvazorove zbirke, umro je u petak 7. rujna u 74. godini života i 49. godini svećeništva.

Rođen je 15. rujna 1944. u Gornjim Bogićevcima od oca Josipa i majke Janje rođ. Sorić. Osnovnu školu pohađao je u Gornjim Bogićevcima i Okučanima nakon čega odlazi u Interdijecezansku srednju školu za spremanje svećenika u Zagrebu gdje je maturirao 1963. godine. Iste godine upisuje Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu. Nakon bogoslovnog fakulteta završio je i studij arhivistike na Filozofskom fakultetu u Zadru. Za đakona je zaređen u ožujku 1969. godine, a 16. studenoga te godine zaređen je za svećenika po rukama zagrebačkog nadbiskupa Franje Kuharića. Kao svećenik službovao je u župama Mačkovac, Slavenska Požega, Skenderovci i Stražeman.

Od rujna 1976. do siječnja 1977. godine obnašao je službu arhiviste Nadbiskupskog duhovnog stola u Zagrebu, a od 1. veljače 1977. do 2010. godine obnašao je službu kaptolskog arhiviste pri Državnom arhivu Republike Hrvatske. Prebendarom Prvostolne crkve zagrebačke imenovan je 28. kolovoza 2009. godine i tu službu obnašao je do 2018. godine. Do smrti bio je misnik i ispovjednik u zagrebačkoj katedrali, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

U Đakovu započeo jubilarni 20. teološko-pastoralni seminar za svećenike

Teološko-pastoralni seminar za svećenike o temi „Sveto pismo u životu Crkve“ koji se održava na KBF-u u Đakovu od 11. do 13. rujna otvorio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić.

Đakovo, 11.9.2018. (IKA/TU) – Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu u utorak 11. rujna započeo je jubilarni 20. teološko-pastoralni seminar za svećenike o temi „Sveto pismo u životu Crkve“.

Nakon molitve, okupljene je pozdravio i dobrodošlicu im poželio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, koji je govorio o temi skupa. Istaknuo je da je liturgija privilegirani prostor u kojem Bog po svome Sinu Isusu Kristu govori nama, progovara svojoj Crkvi u sadašnjosti našega života. On govori i danas svome narodu koji sluša i odgovara. Navještaj Božje riječi na svetom skupu je događaj, jer je na njemu uvijek nazočan Krist raspeti i uskrsli, zato je - ne bez duboko teoloških motiva – kao tema ovogodišnjeg TPS-a izabrana „Sveto pismo u životu Crkve“, rekao je nadbiskup. Crkva živi od evanđelja i iz evanđelja uvijek i nanovo crpi usmjerenje za svoj hod. Ona je zajednica koja sluša i koja naviješta Riječ Božju. Objavljena i zapisana Riječ Božja, sadržaj je vjere Crkve od samih njezinih početaka. U Riječi Božjoj koju Crkva naviješta i sluša, osobito u spomen-slavlju Kristove muke, smrti i uskrsnuća, u euharistiji i drugim sakramentima Bog u Isusu Kristu ponavlja ovdje i sada: Ja se darujem tebi da bi ti mogao prihvatiti i odgovoriti: Ja sam tvoj. Crkva je prostor u kojemu doživljavamo ono o čemu govori proslav Ivanova Evanđelja: Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja. Odnos između Isusa Krista, Riječi Očeve i Crkve zato ne može biti shvaćen kao neki jednostavni događaj iz prošlosti, nego je riječ o vitalnom odnosu u koji je svaki vjernik, a ponajprije svaki od nas navjestitelj Riječi Božje, pozvan stupiti osobno, rekao je nadbiskup Hranić te svima poželio tri plodna, duboko duhovna dana poniranja u dubinu i sakramentalnost Riječi Božje, kao i tri dana bratskoga zajedništva.

Potom je pozdrav i dobrodošlicu uputio i dekan KBF-a u Đakovu prof. dr. Ivica Raguž. Osvrćući se na temu TPS-a,

podsjetio je na riječi pjesnika Tina Ujevića: Jer meni treba moćna riječ, jer meni treba odgovor, i ljubav, ili sveta smrt. Rekao je: „Čovjek kao biće riječi potrebuje moćnu riječ, moćan odgovor. Sveto pismo nam donosi Božju moćnu riječ, moćnu riječ Isusa Krista oko kojega se mnoštvo okupljalo ponajprije da sluša njegovu riječ. No, Ujevićeve misli možda također sažimaju i muku pristupa Svetom pismu današnje Crkve, pristup koji katkad nalikuje sve samo ne moćnoj riječi, u kojoj možda koji puta slabo odjekuje odgovor i ljubav ili sveta smrt. Kao da se Sveto pismo u našim znanstvenim pristupima, propovjedima, biblijskim katehezama pretvorilo u nemoćnu riječ. Zato bi ovaj znanstveni skup trebao pripomoći, posebno nama svećenicima propovjednicima, da Božja riječ u našem životu ponovno počne 'brzo trčati', da se poslužimo riječima psalmista, odnosno da ponovno postane moćna riječ koja daje odgovor, ljubav ali i svetu smrt.“

Predavanja prvoga dana Teološko-pastoralnog seminara

Prvoga dana Teološko-pastoralnog seminara za svećenike Đakovačko-osječke nadbiskupije, koji se o temi „Sveto pismo u životu Crkve“ održava od 11. do 13. rujna predavanja su održali dr. Ivica Raguž, dr. Hrvoje Kalem, dr. Branko Murić i dr. Boris Vulić.

Đakovo, 11.9.2018. (IKA/TU) – Prvoga dana Teološko-pastoralnog seminara za svećenike Đakovačko-osječke nadbiskupije, koji se o temi „Sveto pismo u životu Crkve“ održava od 11. do 13. rujna održana su četiri predavanja.

Predavanje „Sveto pismo kao 'duša teologije'“ održao je prof. dr. Ivica Raguž. Osvrnuo na Origenovu teologiju kao biblijsku teologiju, a to znači da se Origen u potpunosti u svojoj teologiji oslanjao na Sveto pismo. U prvom dijelu izlaganja govorio je o Origenovu pristupu Svetom pismu, u drugom dijelu osvrnuo se na današnje razumijevanje Starog zavjeta, a u trećem dijelu izložio je Origenovo viđenje ispravnog, biblijskog propovjednika. Origen svoju metodu konstituirao polazeći od razmatranja Svetog pisma i prije svega je vjeran Pavlov učenik, prema tome, njegova egzegeza je pavlovska egzegeza. Govoreći o smislu Pisma, Origen je istaknuo kako je Krist razotkrio smisao Starog zavjeta, on se ne može razumjeti bez Krista, uzimajući prvu i drugu poslanicu Korinćanima kao polazišne tekstove.

Sve što je napisano u Svetom pismu napisano je nama za upozorenje, nama za spasenje. Za razumijevanje Pisma bitno je krenuti od vrela naše nutrine, a sam Origen ističe neprestano kako je Pismo neiscrпно, neke tekstove Bog namjerno čini enigmatskima. U drugom dijelu izlaganja dr. Raguž istaknuo je kako je danas aktualan zaborav Starog zavjeta, te se pritom osvrnuo na Marcionovu herezu i istaknuo kako se starozavjetni tekstovi danas zaobilaze i nastoji ih se povijesno razumijevati i tumačiti. U konačnici, Origenovo viđenje svećenika propovjednika je takvo da on mora biti poput neke vrste botaničara, on mora iščitavati iz Svetog pisma svaku snagu slova, propovjednici se moraju oduprijeti lijenosti u pokušaju tumačenja Pisma. Pravi propovjednik je onaj koji u tumačenju Pisma služi svojim vjernicima, zaključio je dr. Raguž.

Izlaganje „Nadahnuće i istina Svetoga pisma“ održao je dr. Hrvoje Kalem. Istaknuo je važnost pojma nadahnuća koji je ključan za razumijevanje Pisma. Tim pojmom Crkva izražava kako je Sveto pismo Božje djelo i djelo autora kojega nadahnjuje Duh Božji. U povijesti teologije stvarnost nadahnuća se tumačila na razne načine: doslovno, pojmom iluminacije i ekstaze, verbalnog nadahnuća, teorijom o naknadnom nadahnuću, naknadnim odobrenjem knjige kao svete od strane Crkve. Prvi vatikanski sabor će reći kako su

sveti spisi kanonski jer su nadahnuti i kao takvi su predani Crkvi. Temelj za razumijevanje Svetog pisma u konačnici je i dogmatska konstitucija Dei Verbum koja govori o uzajamnom odnosu objave i nadahnuća koji nisu autentični, ali su djelo istoga Duha. Sveto pismo rađa se u krilu Crkve po djelovanju istoga Duha, Bog se spušta u našu ljudskost. Pismo je plod kolektivnoga zalaganja u kojemu je ljudski autor tek zadnja karika tog dugačkog lanca.

Dr. Kalem osvrnuo se i na istinu Svetoga pisma, istaknuvši kako je biblijska istina iskustvo susreta s Bogom, u Starom zavjetu izražena riječju „emet“ kao nešto stabilno i čvrsto, a u Novom zavjetu istina je sadržana u osobi Isusa Krista. Isus u sebi sažima svu istinu koja se tiče našega spasenja, Krist je uosobljena istina Svetoga pisma i kao takav je temelj i kriterij svih istina. Sama svrha nadahnuća tiče se istine našega spasenja. Cijelo Pismo usmjereno je objavi Božjega spasenjskog plana. Prema tome, spisi Starog i Novog zavjeta pokazuju istinu koja svoj puni izričaj nalazi u osobi Isusa Krista, zaključio je dr. Kalem.

Nakon rasprave uslijedilo je predavanje „Sveta predaja i Sveto pismo tvore jedan sveti polog Božje riječi povjeren Crkvi...“ (DV 10) koje je održao dr. Branko Murić. Istaknuo je kako Sveto pismo u Crkvi ne stoji samo, nego je u uzajamnoj povezanosti s Crkvom. Pismo i predaja izviru iz istog vrela objave, riječi su Ratzingera u vrijeme Drugoga vatikanskog sabora. Govoreći o Svetom pismu, pojasnio je kako je ono prije svega Božja riječ, dok se Sveta predaja promatra u jednom novom kontekstu. Polazeći od Dei Verbuma, naveo je nekoliko definicija predaje gdje se, između ostaloga, najviše naglašava njezina životvornost. Prvotni subjekt predaje je Bog, a drugotni je čovjek koji ju svjedoči u svojoj zajednici.

Predaja ima poosobljenu narav, Otac prenosi Sinu, Sin apostolima, a oni svojim nasljednicima te se ne prenosi riječ kao takva nego iskustvo i svjedočanstvo vjere kao takve. Važna je i uloga Duha Svetoga koji ne diktira, nego inspirira te pritom poštuje čovjekovu slobodu, Bog želi drugovati s nama, zapodjenuti s nama razgovor koji se ne prekida ni u prostoru Crkve. Predaja je prenošenje po obećanom Duhu, jedno je od tumačenja predaje. Po crkvenoj predaji spoznaje se objava kao temelj teologije, ona je besplatan Božji dar i ekleziološki se integrira po pneumatološkom načelu. Predaja i Pismo su dvije nerazdvojive stvarnosti i ne mogu se naviještati odvojeno jedno od drugoga.

Dr. Boris Vulić održao je predavanje „Marijanske dogme: gdje to piše u Svetome pismu?“ Oslonio se na misli velikog teologa Josepha Ratzingera koji govoreći o Pismu, uvodi pojam relekture, u kojemu se stari tekstovi tumače u svjetlu jedne osobe, posrednika i punine objave, Isusa Krista. U kontekstu izlaganja, dr. Vulić osvrnuo se na povezanost Pisma i Predaje te je naglasio važnost govora o Mariji u Pismu. Kada se govori o Mariji u Pismu prvi sloj govora je starozavjetna teologija žene: Majka (Eva), Neplodna kao plodna (Sara-Hagara), Spasiteljica (Ester – Judita). Istaknuo je kako starozavjetna teologija žene i teologija Božjeg naroda sada postaje osoba, Marija.

U Crkvi isповijedamo četiri dogme i pitamo se gdje je njihovo utemeljenje u Objavi, u Svetom pismu. Polazeći od prve dogme, za teologa Ratzingera, bitna je usporedba Lukina evanđelja i teksta proroka Sefanije koji govori o kćeri Sionskoj, gdje Luka radi relekturu, riječima Ratzingera, i identificira kćer Sionsku s Marijom. Dogma o Marijinu bezgrešnom začecu svoje polazište ima u starozavjetnom vjernom, bezgrešnom ostatku Božjeg naroda. Crkva je novi Sveti ostatak, a taj ostatak postaje konkretan u osobi Marije, ona je Sveti ostatak u osobi i kao osoba. Bit Izraela i Crkve u Mariji se susreću u istoj osobi. Četvrta

dogma o Marijinu uznesenju svoje polazište ima u liturgijskom slavljenju, ova dogma je povezana s prethodne tri dogme. Smisao je dogme o uznesenju da je Djevica Marija u potpunom eshatološkom zajedništvu s Bogom. Osoba i otajstvo Marije upućuju na jedinstvo Starog i Novog zavjeta, Svetog ostatka i Crkve, ona na neki način u sebi ujedinjuje i odražava najveća načela vjere, rekao je Vulić.

Promocija zbornika učeničkih literarnih i likovnih radova

Zbornik „U zagrljaju moje mame“ predstavljen je u utorak 11. rujna u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Kruna je to vrijednog rada učenika i brojnih suradnika u pripravi Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna ove godine u Solinu.

Split, 11.9.2018. (IKA) - Svečana promocija zbornika učeničkih literarnih i likovnih radova „U zagrljaju moje mame“ održana je u utorak 11. rujna u prepunoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu. Kako je naglašeno na promociji, zbornik je nastao kao rezultat užeg izbora literarnih i likovnih radova učenika osnovnih i srednjih škola pristiglih na natječaj koji je prošle godine pokrenuo i organizirao Katehetski ured Splitsko-makarske nadbiskupije u povodu Godine majčinstva. Kruna je to vrijednog rada učenika i brojnih suradnika u pripravi Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna ove godine u Solinu. Ovogodišnji zbornik čini neraskidivi troplet s prethodnim zbornicima „Djeca Oca milosrđa“ i „Na ramenima moga tate“, čime se učenicima dalo priliku da na njima svojstven način izraze vlastiti doživljaj nebeskog Oca i njegovih zemaljskih sustvaratelja – oca i majke.

Ispred Povjerenstva za literarne radove sadržaj ovogodišnjeg zbornika predstavila je nastavnica hrvatskoga jezika u Osnovnoj školi Tučepi prof. Brigita Mravičić koja je naglasila kako je zadnji natječaj rezultirao do sada najvećim brojem literarnih radova vjeroučenika. Zbornik je podijeljen u 12 cjelina čime su povezana i otkrivena sva lica majke te je ujedno predočena najljepša veza između majke i djeteta. Prema riječima prof Mravičić, učenici su u svojim radovima iskazali iskrenu zahvalnost, tražili oprost i pokazali svoju ljubav prema majci. Iskreno su progovarali o njezinom izgledu (očima i rukama) i ljepoti njezine osobnosti, osobito požrtvornosti te vjeri koja je duboko usađena u njezine korijene. Posebno su dirljivi uradci koji govore o čežnji za umrlom majkom ili doživljajima one djece koja su često prepuštena sama sebi te žive s bakom kao „drugom majkom“, dok je veliki broj pjesama posvećen Gospi, Nebeskoj Majci, majci svih nas, našoj utjesi i zaštitnici.

Ispred Povjerenstva za likovne radove o slikama i crtežima uvrštenim u zborniku govorila je docentica na Umjetničkoj akademiji u Splitu dr. Dunja Pivac. Prema njezinim riječima, kriterij po kojem su se birali likovni radovi odnosili su se na dob učenika, njihovu likovnu iskrenost i izvornost, stvaralački odmak od standardnih šablona, motoričku i tehničku vještinu te primjenu likovnog jezika. Pri izboru se pazilo na izbjegavanje kiča i tehničke intervencije starijih i stručnijih osoba. Težilo uvrštavanju što raznolikijih kompozicija u kojima se pokazuju osjećaji sreće, tuge, suosjećanja, ponosa i razdraganosti. Prema riječima predstavljajučice, likovni radovi ponajprije otkrivaju sretnu djecu i mlade ljude koji odrastajući u sretnim obiteljima imaju priliku postati sretni odrasli i odgovorni članovi društva.

Njezine riječi potkrijepio je i splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić koji je bio duhovna i materijalna potpora u

nastajanju sva tri zbornika. Pronalazeći pojam „majka“ u korišćenoj riječi obitelj, porodica i familija, nadbiskup je učeničke radove ocijenio kao iskreni pokušaj dječjeg shvaćanja majčine ljubavi koju su spremni prosljediti drugima. Pozivajući sve nazočne na uključnje u hvalevrijednu humanitarnu akciju „Obitelji za najmanje“ prikupljanja sredstva za nabavku endoskopskog stupa kupovinom prigodnih suvenira i telefonskim pozivom na donatorski broj, nadbiskup je najavio mogućnost pokretanja i sljedećeg natječaja pod nazivom „Na koljenima moga djeda i bake“.

Nakon predstavljanja Zbornika uslijedilo je svečano proglašenje najboljih literarnih i likovnih radova učenika, po tri nagrade u tri kategorije učenika – od prvog do četvrtog razreda osnovne škole, od petog do osmog razreda osnovne škole te u kategoriji srednje škole. Svi su nagrađeni likovni radovi projicirani na platnu, a literarni radovi naglas pročitani, što je izazvalo duboke emocije nazočnih učenika, roditelja, nastavnika i svih ostalih posjetitelja. Nadbiskup je svim nagrađenim učenicima i njihovim mentorima svečano uručio po jedan primjerak Zbornika i prigodne darove. Ovaj kulturno-umjetnički program svečane promocije moderirala je vjeroučiteljica Helena Balajić, a jedna od najboljih ženskih klapa u Hrvatskoj Neverin iz Kaštel Lukšića obogatila je ovu svečanu promociju s nekoliko glazbenih izvedbi.

Na kraju tog svečanog kulturnog čina nadbiskup Barišić posebno je zahvalio svima koji su sudjelovali u organizaciji natječaja „U zagrljaju moje mame“ i priređivanju istoimenog Zbornika, osobito članovima prosudbenih povjerenstava: Povjerenstvu za literarne radove (Brigita Mravičić, Marina Šimić i Mirjana Vučica) i Povjerenstvu za likovne radove (Dubravka Kušević, Dunja Pivac i Vesna Šiklič). Program promocije završio je razgledavanjem izložbe izvornih likovnih radova u atriju zgrade splitskog sjemeništa koju su priredile i postavile Vesna Šiklič i Ivana Perčić, a koju će se moći razgledati sljedećih tjedan dana.

Drugi dan Teološko-pastoralnog seminara u Đakovu

Drugoga dana znanstvenoga skupa za svećenike Đakovačko-osječke nadbiskupije pod nazivom „Sveto pismo u životu Crkve“ 12. rujna na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu predavanja su održali dr. Božo Lujčić, dr. Stanislav Šota, dr. Zvonko Pažin i dr. s. Zdravka Leutar.

Đakovo, 12.9.2018. (IKA/TU) - Drugoga dana znanstvenoga skupa za svećenike Đakovačko-osječke nadbiskupije pod nazivom „Sveto pismo u životu Crkve“ 12. rujna na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu predavanja su održali dr. Božo Lujčić, dr. Stanislav Šota, dr. Zvonko Pažin i dr. s. Zdravka Leutar.

Dr. Božo Lujčić održao je predavanje „Biblijski proroci – pogled na istinu života s druge strane“. On je stavio naglasak na neke aspekte proročke poruke. Prije svega se osvrnuo na shvaćanje Svetoga pisma kao Božje riječi koja je životvorna, a potom je na tom tragu smjestio i starozavjetne proroke u prostor Crkve. Proroci su bili svjesni sebe, svoga poslanja i dostojanstva, uvijek u čvrstoj vezi s Božjom riječi. Oni nikako nisu bili izvanjski kritičari, na putu proročkog djelovanja inicijativa je uvijek dolazila od samog Boga. Proročki poziv veže se uz glagole komunikacije, a dr. Lujčić je u nastavku izlaganja objasnio etimologiju svake hebrejske riječi za proroka, kao i same hrvatske riječi 'prorok'.

Dr. Stanislav Šota govorio je o temi „Biblijski živi vjernički krug – važnost evangelizacije djece i odraslih“. Primijetio je kako se danas malo govori o evangelizaciji i radu s odraslima i djecom. U govoru o važnosti Pisma, Dei Verbum

22 govori se da Kristovim vjernicima treba biti širom otvoren pristup Svetom pismu. Biblijski način izražavanja i propovijedanja posebno se očituje u evangelizaciji i pastoralnom načinu djelovanja. Živi vjernički krugovi su središnji u koje spadaju redoviti život župe, ciljani kao skupine vjernika koje čine određeni krug vjernika s nekom svrhom i projektni koji se okupljaju oko projektnih programa u župi. U tom kontekstu je i papa Pavao VI. istaknuo važnost doprinosa živih vjerničkih krugova i posebnih zajednica u župnoj katehezi, rekao je dr. Šota. Projekt nove evangelizacije zahtijeva promišljenu, življenu vjeru, tek iz te vjere moguće je ponuditi živu riječ, u tom smislu dr. Šota je stavio naglasak i na žive vjerničke krugove u sinodskim dokumentima.

Dr. Zvonko Pažin održao je predavanje „Priprema čitača za navještaj Božje riječi“. Dr. Pažin je u prvom dijelu govorio o pripremi čitača u bogoslužju, dok je u drugom dijelu izlaganja naglasak stavio na smisao navještanja Božje riječi u liturgiji. Navještanje Božje riječi je uprisutljenje žive Riječi koju Bog navješta svojem narodu. Smisao Božje riječi je upravo da bude navještena Božje narodu. U svakom bogoslužju ostvaruje se djelo spasenja, a isto to što se ostvaruje je prethodno već navješteno u Božjoj riječi. Dr. Pažin predstavio je povijesni presjek razvoja službe čitača i način pripreme gdje je naglasak stavljen na razumijevanje onoga što se pročita, odnosno Božje riječi. Zatim se osvrnuo na praktikalije prilikom čitanja poput ispravnog položaja i pravilnog disanja čitača, pravila dobrog čitanja pa i načina odijevanja i ponašanja. U konačnici, dr. Pažin je apelirao i na redovite sastanke čitača u svojim župnim zajednicama.

Dr. s. Zdravka Leutar govorila je o temi „Bibliodrama kao pastoralni izazov“. Ona je istaknula kako bibliodramu koristi redovito u radu sa svojim studentima, te je nazočne upoznala s metodom bibliodrame, definirajući ju pritom kao metodu grupnog pristupa biblijskom tekstu u kojoj sudionici koriste dramske i druge tehnike kako bi izgradili i osnažili međusobne odnose i zajedništvo s Bogom. Dr. Leutar je istaknula kako je izuzetno bitno i ulaženje u dubinu biblijskog teksta te da je za svakog sudionika bitno upravo to otkrivanje smisla i ljepote teksta. Bibliodrama kao takva ima i određenu terapijsku dimenziju jer osvjetljava i pomaže u rastu grupnih interakcija. Ona nudi i integrativni pristup čovjeku, obuhvaća fizičku, psihičku, duhovnu i socijalnu čovjekovu dimenziju. Prema tome, bibliodrama uči sudionike kako da izraze vlastito mišljenje, a pritom da prihvate i razumiju mišljenje drugoga da bi naučili kooperativno surađivati. Kao metoda ona je otvorena i dostupna svima onima koji jednostavno traže smisao života, istaknula je dr. Leutar.

Crkva u Hrvata

Biskup Komarica primio ministricu Pejčinović-Burić

Banjolučki biskup Franjo Komarica primio je 5. rujna u Banjoj Luci potpredsjednicu Vlade RH i ministricu vanjskih i europskih poslova Mariju Pejčinović-Burić.

Banja Luka, 5.9.2018. (IKA) - Banjolučki biskup Franjo Komarica primio je 5. rujna u Biskupskom ordinarijatu u Banjoj Luci potpredsjednicu Vlade RH i ministricu vanjskih i europskih poslova Mariju Pejčinović-Burić, koja se nalazila u Banjoj Luci u povodu održavanja neformalnog sastanka ministara vanjskih poslova iz zemalja Jugoistočne Europe. U pratnji ministrice bili su njeni najbliži suradnici te generalni konzul RH u Banjoj Luci Zlatko Kramarić.

Biskup je ministrici Pejčinović-Burić i njenoj pratnji izrazio „srdačnu dobrodošlicu“ i „iskrenu zahvalnost“ za njihov dolazak u sjedište Banjolučke biskupije. Ministrica je pojasnila da je njezin dolazak znak njenog osobnog poštovanja prema biskupu i njegovim suradnicima i prema svemu onome što su oni činili i čine za hrvatsku populaciju na području njihove kompetencije. „Ujedno je to znak da Vlada RH nije otpisala i neće otpisati hrvatsku populaciju u BiH, pa ni u ovom njenom dijelu“, dodala je.

U razgovoru s biskupom o aktualnoj situaciji hrvatske odnosno katoličke populacije na području Banjolučke biskupije, saznala je da ta populacija, osobito u entitetu RS, kroz cijelo poratno vrijeme nema potrebnu političku, pravnu i materijalnu pomoć ni za održivi povratak prognanih ni za trajni ostanak ostalih.

„Broj ove populacije se svake godine dramatično smanjuje. Sada imamo puno manje Hrvata-katolika nego što ih je bilo krajem rata“, pojasnio je biskup Komarica i upozorio da to ne može biti dobro za budućnost BiH, a posredno ni za budućnost RH.

Ministrica Pejčinović-Burić je izrazila svoju zabrinutost zbog takvog činjeničnog stanja, složivši se s biskupom da bi se trebalo čim prije napraviti temeljitu strategiju za potporu domaćoj hrvatskoj populaciji koja je nužno potrebna Bosni i Hercegovini. Izrazila je također zabrinutost s obzirom na predstojeće izbore, nakon što je biskup primijetio da mnogi glasači ne znaju kome dati svoj glas, jer su od dosadašnjih političara uglavnom razočarani.

Biskup je ministrici Pejčinović-Burić zahvalio za sve ono što je do sada Vlada RH učinila za povratak više desetina prognanih hrvatskih obitelji s područja Banjolučke biskupije, kao i za potporu odgojno-obrazovnim i karitativno-socijalnim projektima koje biskupija provodi u korist ne samo Hrvata-katolika nego i brojnih nekatolika i ne-Hrvata u okruženju. Dao joj je popis onih obitelji koje uporno ali uzaludno traže pomoć za obnovu svojih porušeni domova te još neke konkretne aktualne projekte, koje on sa svojim suradnicima, poduzima u svrhu mira i pomirenja na području svoje biskupije i zamolio pomoć Vlade RH za realizaciju tih projekata.

Ministrica Pejčinović-Burić je obećala da neće zaboraviti biskupove primjedbe, sugestije i zamolbe.

O. Anton Artner pokopan na groblju trapističkog samostana

Njegovi zemni ostaci nakon 23 godine dovezeni su iz Austrije u trapističku samostansku crkvu Marija Zvijezda u kojoj je 9. rujna misu zadušnicu predvodio kardinal Vinko Puljić.

Banja Luka, 9.9.2018. (IKA) - Zemni ostaci o. Antona Artnera, trapista kojeg banjolučki puk i danas pamti po duhovnosti i dobroti, održan je 9. rujna u Banjoj Luci, prenosi portal nedjelja.ba. O. Ante Artner bio je dugogodišnji poglavar trapističkog samostana Marija Zvijezda i župnik u Banjoj Luci. Preminuo je u Austriji 24. studenoga 1995., a na samrti je izrazio želju da bude pokopan na groblju trapističkog samostana u kojem je proveo najveći dio života. Njegovi zemni ostaci dovezeni su 6. rujna iz Austrije u trapističku samostansku crkvu Marija Zvijezda u kojoj je 9. rujna misu zadušnicu predvodio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u suslavju s banjolučkim biskupom Franjom Komaricom, o. Zvonkom Topićem, o. Tomislavom Topićem, mons. Ivicom Božinovićem i još trojicom svećenika. Kardinal se u propovijedi osvrnuo na silnu dobrotu o. Ante kojeg su, kako je rekao, uz katolike, voljeli i pravoslavni i muslimani, „koji nisu znali reći pater Anto, pa su ga često zvali 'sveti Anto'“. Dodao je kako su i „bili u pravu jer je taj redovnik zaista bio svet“. Podsjetio je na još neke bitne događaje iz Antina života, poput osude komunističkih vlasti na osam godina zatvora i njegovih šest zatvorskih godina. Vrativši se u samostan, prisjetio se kardinal, cijeli se život borio da samostan sačuva i ostao je u njemu do trenutka kad se teško razbolio i potom je prebačen u Austriju gdje je kasnije i preminuo. Nakon popričesne molitve biskupijski vikar mons. Anto Orlovac pročitao je životopis pokojnog trapista. Nakon mise posmrtni ostaci o. Ante preneseni su do samostanskog groblja gdje je kardinal predvodio sprovodne obrede. O. Artner je nakon 23 godine ukopan među svojom subraćom, kako je i poželio na samrti.

Hrvatsko hodočašće u Washington

U bazilici Nacionalnoga svetišta Bezgrešnoga začeca BDM u Washingtonu hrvatski katolici su 9. rujna proslavili 48. obljetnicu blagoslova dviju ulaznih kapela koje su 1970. darovali američki Hrvati.

Washington, 9.9.2018. (IKA) - U bazilici Nacionalnoga svetišta Bezgrešnoga začeca BDM u Washingtonu, hrvatski katolici su 9. rujna proslavili 48. obljetnicu blagoslova dviju ulaznih kapela u kriptu svetišta koje su 1970. darovali američki Hrvati. Jedna je kapelica posvećena Majci Božjoj Bistričkoj, a druga Mariji, Kraljici mira. Euharistiju je predvodio ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu Tomislav Markić, a domaćin fra Mavro Dolčić, hrvatski franjevac trećoredac i voditelj Hrvatske katoličke misije sv. Blaža u Washingtonu, organizirao je to sada već tradicionalno godišnje hrvatsko hodočašće.

Ravnatelj Markić u homiliji je govorio o značenju hrvatskog i katoličkog identiteta naših iseljenika koji je u novim sredinama obogaćen mnogim sastavnicama, ali se njegovo očuvanje nalazi i pred brojnim izazovima. Pozvao je sudionike hodočašća da se u skladu s Isusovom riječju Effata otvore i svojoj baštini i svome porijeklu, ali i znakovima vremena i Božjem planu sa svakim ponaosob. Poslije mise sudionici su se s pjesmom i molitvom uputili pred kapelicu Majke Božje Bistričke gdje je liturgija završena.

Inozemne vijesti

„Ljudsko dostojanstvo i mir - put za Korejski poluotok“

Azijski kardinali i biskupi sastali su se 1. rujna u Južnoj Koreji na trećem „Forumu za mir na Korejskom poluotoku“. Seoul, 1.9.2018. (IKA) - Azijski kardinali i biskupi sastali su se u subotu 1. rujna u Južnoj Koreji na trećem „Forumu za mir na Korejskom poluotoku“. Tema ovogodišnjeg foruma glasila je „Ljudsko dostojanstvo i mir - put za Korejski poluotok“, prenosi Vatican News.

Kardinal Andrija Yeom Soo-jung, nadbiskup Seoula i apostolski administrator Pyongyanga, prisjetio se, prilikom otvorenja foruma, posjeta pape Franje Južnoj Koreji, 2014. godine. Papa je tom prilikom kazao da su kršćanske zajednice u Aziji maleno stado poslano širiti evanđelje do na kraj svijeta. U prvom dijelu foruma, kako prenosi agencija Fides, nadbiskup Mumbajja (Indija) kardinal Oswald Gracias istaknuo je da je potrebno vrijeme za kreiranje kulture mira u svijetu te dodao da su zaštita i promicanje ljudskih prava ključni ne samo za individualno, već i za zajedničko dobro. Nadbiskup Manile (Filipini) kardinal Luis Antonio Gokim Tagle kazao je pak da je mir duboki odnos koji se narušava individualizacijom, a ostvaruje u zajedništvu s Bogom. Prema njegovim riječima, odnos s Bogom ključan je kako bismo bili u skladu sami sa sobom, s bližnjima i sa stvorenim. U drugom dijelu foruma nadbiskup Yangona (Mjanmar) kardinal Charles Maung Bo napomenuo je da se mir ne može uspostaviti tamo gdje se ne poštuje ljudsko dostojanstvo. Pritom je s prisutnima podijelio svoje iskustvo iz Mjanmara, upozorivši da se ne smije štetiti za dobro onih koji pate zbog siromaštva, sukoba i nepravdi, da se ne smije štetiti pred tragedijom koju proživljavaju raseljeni, izbjeglice, žrtve novih oblika ropstva i oni koji plaču; štoviše treba biti njihov glas. Nadbiskup Lahorea (Pakistan) Sebastian Francis Shaw izjavio je: „Rođeni smo u Pakistanu i Bog ima životni plan za nas. Dakle, trebamo biti hrabri i ne gubiti nadu. Mi smo mirotvorci i iscjelitelji društva.“ Pritom je spomenuo i zauzetost Crkve u Pakistanu u dijalogu s islamskim vjerskim vlastima.

Papa primio posvećene udovice

Primivši u Vatikanu sudionike međunarodnog kongresa za Bogu posvećene udovice, Papa im je poručio: „Svojim posvećenjem svjedočite da je moguće, Božjom milošću i uz potporu i praćenje služitelja i drugih članova Crkve, živjeti evanđeoske savjete izvršavajući vlastite obiteljske, profesionalne i društvene zadaće“.

Vatikan, 6.9.2018. (IKA) – Papa Franjo primio je u četvrtak 6. rujna u Konzistorijskoj dvorani u Vatikanu sudionike međunarodnog kongresa za Bogu posvećene udovice, objavila je agencija SIR. „Svojim posvećenjem svjedočite da je moguće, Božjom milošću i uz potporu i praćenje služitelja i drugih članova Crkve, živjeti evanđeoske savjete izvršavajući vlastite obiteljske, profesionalne i društvene zadaće“, rekao je Papa. „Vaše posvećenje u udovištvu dar je koji Gospodin daje svojoj Crkvi kako bi sve krštenike podsjetio da je snaga njegove milosrdne ljubavi jedan put života i svetosti, koji nam omogućuje prebroditi kušnje i dovesti do toga da se ponovno u nama rodi nada i radost“. Posvećene udovice Papa je pozvao da svojim sakramentalnim životom pronose svjedočanstvo Božje ljubavi koja je za svakoga poziv na prepoznavanje ljepote i sreće da nas on ljubi. „Sjedinite se s Isusom Kristom, budite kvasac u tijestu ovoga svijeta, svjetlo za one koji hode u

tmni i sjeni smrtnoj. Kvalitetom svojega bratskog života, u krilu svojih zajednica, iskazujte brigu i blizinu malenima i siromašnima te im očitujte Božju nježnost i njegovu blizinu u ljubavi“, pozvao je Papa Bogu posvećene udovice.

Srednjoafrička Republika: Svećenici ostaju unatoč opasnosti

Don Felicien Endjimoyo, župnik crkve Sv. Ivana u Bambariju, rekao je da su nakon ubojstva generalnog vikara mons. Firmina Gbagoue krajem lipnja, svećenici bili prisiljeni preseliti u sigurnija područja. Tijekom dana odlaze u župe, a predvečer se moraju skloniti.

BAngui, 6.9.2018. (IKA) - Nakon upozorenja humanitarne organizacije „Liječnici bez granica“ da je stanje u Bambariju, u Srednjoafričkoj Republici, sve teže, jedan od župnika u tom gradu don Felicien Endjimoyo ističe da svećenici i redovnice žele ostati unatoč velikoj opasnosti, javlja Vatican News.

Otkako je u svibnju u Bambariju izbio posljednji val nasilja, tisućama ljudi koji žive u izbjegličkim kampovima – a ima ih oko 40.000 – pridružilo se još 3000 onih koji su posljednjih mjeseci morali napustiti svoje domove kako bi izbjegli sukobe. O tomu svjedoči organizacija „Liječnici bez granica“ koja upozorava da su u napadima dviju naoružanih skupina ozlijeđeni i civili. Osim toga, otežan je pristup zdravstvenim službama, a neki centri u kojima djeluju „Liječnici bez granica“ ostali su zatvoreni više od tjedan dana zbog napada i krađe lijekova.

Don Felicien Endjimoyo, župnik crkve Sv. Ivana u Bambariju, rekao je da su nakon ubojstva generalnog vikara mons. Firmina Gbagoue krajem lipnja svećenici bili prisiljeni preseliti u sigurnija područja. Tijekom dana odlaze u župe, a predvečer se moraju skloniti. Slijedom toga, od srpnja su smanjene pastoralne aktivnosti. Don Felicien je, međutim, napomenuo da je došao trenutak da se vrate u župe zato što ni svećenici ni redovnice, unatoč velikoj opasnosti, ne žele otići.

Mnogo nade don Felicien polaže u pripremu nacionalnog obilježavanja Svjetskog dana hrane, 16. listopada, zato što su za tu priliku neke humanitarne agencije angažirale skupine mladih i zaposlile ih u javnim poslovima kao što je uređenje ulica i spomenika. Svećenik u tome vidi priliku da se mlade udalji od oružanih skupina te napominje kako na taj način mogu raditi za opće dobro, umjesto da krađu ili čine nasilje. Don Felicien zaključio je da još uvijek ne slabi nada koju je papa Franjo donio prilikom posjeta Srednjoafričkoj Republici u studenome 2015. godine, s porukom koja i danas vodi u potragu za mirom.

Nigerija: Pušten na slobodu katolički svećenik

U Nigeriji je 5. rujna pušten na slobodu katolički svećenik koji je otet četiri dana ranije. Nigerijski svećenici i redovnici već su godinama žrtve otmica i iznuda kriminalnih skupina.

Abuja, 6.9.2018. (IKA) - Katolički svećenik Christopher Ogaga, otet u subotu 1. rujna u pokrajini Ovirí-Okpe u južnoj Nigeriji pušten je 5. rujna na slobodu, objavio je Vatican News. Već su godinama nigerijski svećenici i redovnici žrtve otmica i iznuda kriminalnih skupina, pa i u većinski kršćanskim područjima, kao što je država Delta. Vijest o puštanju na slobodu dojavio je zakladi Pomoć Crkvi u nevolji o. Clement Abobo, kancelar biskupije Warri, na

jugu Nigerije. Čim su shvatili da nitko neće platiti otkupninu, pustili su ga na slobodu, izjavio je Abobo i dodao da o. Christophera tijekom zatočeništva nisu tukli, ali je cijelo vrijeme bio na otvorenom, izložen kiši te bez hrane i vode. Sada je dobro i sretan je što je na slobodi, kazao je o. Abobo. Potvrdio je da motiv otmice nije bio vjerski, nego radi otkupnine - što se često događa u tom području - te dodao da vlasti moraju otmičare privesti pravdi, inače će se takve stvari događati još češće. Otmičari su za o. Christophera tražili 15 milijuna nigerijskih naira (oko 260.000 kuna).

Kako prenosi agencija Fides, u siječnju su nigerijski biskupi osudili otmice s ciljem iznude, fenomen koji je dosegao nezamislive razmjere. U jednoj su izjavi napisali da teško naoružane skupine dan za danom otimaju, ponižavaju i traumatiziraju građane te da otmičari nemaju milosrđa, pogubni su i nemaju savjesti. U nastojanjima da iznude velike svote novca, žrtve podvrgavaju neizrecivom nasilju koje traje tjednima, pa čak i mjesecima. Nigerijska biskupska konferencija zabranila je plaćanje otkupnine za otete svećenike i redovnike.

Papa: Učitelji su najdragocjeniji saveznici u odgojnom pothvatu

Papa Franjo primio je 7. rujna članove Talijanske udruge roditelja (AGE) pozvavši ih da uvijek njeguju i gaje povjerenje u školu i učitelje. Bez njih se izlažete opasnosti da ostanete sami u svojem odgojnom djelovanju i manje sposobni uhvatiti se u koštac s novim odgojnim izazovima koji dolaze od suvremene kulture, društva, masovnih medija, novih tehnologija, poručio je.

Vatikan, 7.9.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 7. rujna u audijenciju članove Talijanske udruge roditelja (AGE) prigodom 50. obljetnice njezina osnutka. Na početku Papa je pohvalio zalaganje Udruge u korist obitelji i odgoja istaknuvši kako se članovi Udruge u svojem djelovanju drže načela kršćanske etike „kako bi obitelj bila subjekt koji se sve više priznaje i protagonist u društvenom životu“.

Vi mnogo energije posvećujete podršci i pomaganju roditeljima u njihovoj odgojnoj zadaći, posebice s obzirom na školu koja je oduvijek glavni partner obitelji u odgoju djece. Ono što radite na ovom području je zaista hvalevrijedno. Kada govorimo o odgojno-obrazovnom savezu između škole i obitelji, prije svega ukazujemo na to kako on nestaje: odgojni pakt nestaje. Obitelj više ne cijeni kao nekoć rad - često slabo plaćenih - učitelja a ovi pak na prisutnost roditelja u školama gledaju kao na dosadnu smetnju, što može ići čak dotle da ih marginaliziraju ili čak doživljavaju kao neprijatelje, rekao je Papa obraćajući se članovima Talijanske udruge roditelja. Da bi se ta situacija promijenila, netko mora poduzeti prvi korak, pobjeđujući strah od drugoga i velikodušno pružajući ruku. Zato vas pozivam da uvijek njegujete i gajite povjerenje u školu i učitelje: bez njih se izlažete opasnosti da ostanete sami u svojem odgojnom djelovanju i manje sposobni uhvatiti se u koštac s novim odgojnim izazovima koji dolaze od suvremene kulture, društva, masovnih medija, novih tehnologija.

Papa je podsjetio kako su „učitelji baš kao i vi svakodnevno uključeni u službu odgoja vaše djece“. „Ako je i opravdano žaliti se na eventualna ograničenja u njihovu radu, mora ih se cijeliti kao najdragocjenije saveznike u odgojnom pothvatu“, rekao je Papa te okupljenima ispričivjedaio anegdota iz svog djetinjstva. „Imao sam deset godina i rekao sam nešto ružno učiteljici i ona je pozvala moju majku. Idući je dan došla moja majka i učiteljica ju je primila.

Razgovarale su a zatim me majka pozvala te me pred učiteljicom prekorila i rekla mi: 'Ispričaj se učiteljici'. I ja sam to učinio. 'Poljubi učiteljicu', rekla mi je majka. I ja sam to učinio. Zatim sam se sav sretan vratio u učionicu i ta priča je bila gotova... Pa zapravo i ne baš... Drugo poglavlje je uslijedilo kad sam se vratio kući... To se zove 'suradnja' u odgoju djeteta između obitelji i učitelja“, rekao je Papa.

Izabrana nova uprava Kapucinskog reda

Izborom novoga generalnoga vikara Josea Angela Torresa Rivera završeno je formiranje vrhovne uprave Kapucinskoga reda za šestogodište 2018.-2024.

Rim, 7.9.2018. (IKA) - Nakon izbora novoga generalnog poglavara fra Roberta Genuina, sudionici 85. generalnog kapitula Kapucinskog reda izabrali su 6. rujna savjetnike (definitore) čija je uloga pomagati generalnom ministru u vodstvu Reda za razdoblje od 2018. do 2024. godine. Za članove nove generalne uprave izabrani su: fra Victorius Pictorius Dwiardy (Indonezija), fra Francesco Neri (Italija), fra Carlos Silva (Brazil), fra Piotr Stasinski (Poljska), Norbert Auberlin Solondrazana (Madagaskar), fra Kilian Ngitir (Kamerun), fra Pio Polycarp Murat (Francuska), fra John Baptist Palliparambil (India), fra Jose Angel Torres Rivera (Portoriko) te fra Celestino Arias (SAD).

Na službu generalnog vikara Kapucinskoga reda izabran je 7. rujna Jose Angel Torres Rivera. Rođen je 16. rujna 1972. u Portoriku. Doživotne zavjete položio 29. travnja 2000. Za svećenika je zaređen 15. kolovoza 2001. Godine 2008. postiže licencijat iz kanonskog prava u Rimu (Sveučilište Gregoriana). Nakon završetka studija imenovan je na službu viceprokuratora Reda, a djelovao je u Rimu i kao gvardijan u generalnoj kuriji. Nakon povratka u rodni Portoriko (2013.) bio je odgojitelj, gvardijan, župni vikar. U veljači 2017. izabran je za poglavara Kustodije Portoriko.

Izborom generalnoga vikara završeno je formiranje vrhovne uprave Kapucinskoga reda za šestogodište 2018.-2024.

Generalni kapitul Kapucinskog reda održava se u Kolegiju sv. Lovre Brindiškoga u Rimu od 26. kolovoza do 16. rujna.

Papina molitvena nakana za rujna

Papina molitvena nakana za mjesec rujna glasi: Ulagati u obrazovanje mladih Afrikanaca koji su najveće bogatstvo kontinenta.

Vatikan, 7.9.2018. (IKA) - Afrika je bogati kontinent, a najveće i najdragocjenije bogatstvo jesu mladi, istaknuo je papa Franjo u video-poruci koju je poslao putem svoje Svjetske molitvene mreže (Popes' Worldwide Prayer Network) prilikom objavljivanja molitvene nakane za mjesec rujna koja glasi: Ulagati u obrazovanje mladih Afrikanaca koji su najveće bogatstvo kontinenta.

Mladi imaju pravo na obrazovanje – naglasio je Papa i upozorio: oni moraju imati mogućnost birati između toga da se prepuste da ih shrvaju teškoće ili da pretvore teškoće u prilike. Potrebno je ulagati u njihovo obrazovanje kako bi se zajamčila budućnost Afrike, te stvarati na taj način radna mjesta u njihovim zemljama.

Prema statistici Međunarodne organizacije rada za 2017. godinu, u subsaharskoj je Africi 12,9% mladih Afrikanaca u dobi od 15 do 24 godine nezaposleno. UNESCO, Organizacija za obrazovanje, znanost i kulturu Ujedinjenih naroda, procijenila je da prošle godine gotovo 60% mladih Afrikanaca u dobi između 15 i 17 godina nije pohađalo školu.

„Istina i kultura života“

Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić i potpredsjednik HBK zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić sudjelovali su 6. i 7. rujna na sastanku kardinala i predsjednika biskupskih konferencija srednjoistočne Europe u Bratislavi.

Bratislava, 8.9.2018. (IKA) – Predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić i potpredsjednik HBK zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić sudjelovali su 6. i 7. rujna na sastanku kardinala i predsjednika biskupskih konferencija srednjoistočne Europe u Bratislavi. Na skupu o temi „Istina i kultura života“ bilo je riječi izazovima s kojima se tridesetak godina nakon pada komunističkog režima suočava Crkva i društvo u tim zemljama. Predstavnici biskupskih konferencija Slovačke, Češke, Poljske, Mađarske, Ukrajine, Hrvatske, Slovenije, Bosne i Hercegovine, Međunarodne sv. Ćirila i Metoda, kao i predsjedništvo Vijeća europskih biskupskih konferencija (CCEE) u nazočnosti slovačkoga apostolskoga nuncija okupili su se na misnom slavlju koje je u katedrali Sv. Martina predvodio predsjednik CCEE-a kardinal Angelo Bagnasco, objavljeno je na mrežnim stranicama CCEE-a.

U razmatranju različitih pitanja važnih za poslanje Crkve u trenutačnim kulturalnim i društvenim prilikama Srednje i Istočne Europe biskupi su se osvrnuli na migrante i izbjeglice i doprinos Crkve u pomaganju žrtvama rata na Srednjem Istoku, izgradnji kuća, bolnica škola pa i cijelih sela kako bi im se omogućio povratak.

Bilo je riječi i o pojačanom iseljavanju mladih iz zemalja srednjoistočne Europe, koji između ostaloga uzrokuje i to što te zemlje, bez obzira što posljednjih tridesetak godina pripadaju zapadnom svijetu, još uvijek nisu postale ravnopravni partneri, pa su tako razlike između plaća na Zapadu i u Središnjoj i Istočnoj Europi ostale ogromne.

Biskupi su također pozvali vlade svojih zemalja da se intenzivnije posvete obrazovnim reformama i mladima, koji često zbog loših socijalnih uvjeta iseljavaju u inozemstvo u potrazi za boljim uvjetima života za svoje obitelji. Biskupi su pritom izrazili nadu da će predstojeća Biskupska sinoda donijeti mnoge pozitivne impulse za život Crkve.

Upozorili su da je društvo prožeto potrošnjom u povećanoj opasnosti biti nepravedno prema onima koji se čine „beskorisnima“ jer nisu u stanju biti produktivni. Biskupi pozivaju predstavnike vlasti da osiguraju odgovarajuće uvjete za sve koji skrbe o bolesnima, starijima i onima na rubu društva. Da bi se poboljšalo njihovo stanje neophodno je da zemlje srednjoistočne Europe postignu gospodarsku ravnopravnost u odnosu na zapadni svijet. Europa se drastično izmijenila nakon pada „željezne zavjese“. Sloboda koju su postigle zemlje u Srednjoj i Istočnoj Europi razlog je velike radosti. Istodobno biskupi ističu da mnogi građani u njihovim zemljama osjećaju veliku neizvjesnost. Migracijska kriza pokazala je da nije lako nadići duhovne i kulturalne razlike koje postoje između Zapada i Istoka, no biskupi upozoravaju da su obvezni surađivati. Nemoguće je ostati ravnodušan prema onima koji se u potrazi za boljim životom za svoje obitelji nađu u opasnim situacijama ili gladuju, upozoravaju biskupi i poručuju da se mora učiniti sve što je moguće da se pomogne zemljama riješiti uzroke koji dovode do migracija.

Biskupi su također izrazili zabrinutost zbog širenja rodne ideologije i poručili da se mora pomoći Europi da se vrati svojim kršćanskim korijenima. Europske institucije uključujući i sudove trebaju poštovati kulturalnu i etičku autonomiju Srednje i Istočne Europe, poručuju biskupi i pozivaju predstavnike vlada da odbiju ratificirati Istanbulsku konvenciju.

I nakon 1500 godina duh i karizma sv. Benedikta djeluju u Crkvi i u svijetu

Papa Franjo primio je 8. rujna 120 redovnica benediktinki sa svih kontinenata, sudionica simpozija Međunarodne unije benediktinki o temi „Neka svi budu primljeni kao Krist“.

Vatikan, 8.9.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 8. rujna 120 redovnica benediktinki sa svih kontinenata, sudionica simpozija Međunarodne unije benediktinki o temi „Neka svi budu primljeni kao Krist“, prenosi Vatican News. Sveti Otac istaknuo je duh i karizmu svetoga Benedikta, koji i nakon 1500 godina i dalje djeluju u Crkvi i u svijetu, kao i Pravilo toga sveca koji je u red utisnuo jasan poziv na gostoljubivost i poslušnost, čineći svojim Isusovo ponašanje opisano u Matejevu Evanđelju, kada kaže: „Stranac bijah i primiste me“.

U svijetu danas ima mnogo ljudi koji nastoje u svom životu živjeti Kristovu nježnost, samilost, milosrđe i prihvata. Njima dajete dragocjeni dar svojega svjedočanstva kada se učinite sredstvima Božje nježnosti prema onima koji su u potrebi. Vaše prihvaćanje osoba različitih vjerskih tradicija pridonosi napredovanju, uz duhovno pomazanje, na putu ekumenizma i međureligijskoga dijaloga, kazao je Papa benediktinkama.

Napomenuvši potom da su benediktinske ustanove već stoljećima mjesta prihvata, molitve i velikodušne gostoljubivosti, Sveti Otac izrazio je nadu da će spomenuti simpozij pomoći u utvrđivanju novih načina za nastavak toga važnog evanđeoskog djela, unatoč teškoćama sadašnjega vremena. Prema Papinim riječima potreban je konkretni prihvata, odnosno djela, ali i molitva, jer benediktinsko geslo je: Ora et labora - Moli i radi.

Vaša molitva svakoga dana obogaćuje, možemo reći, „dah“ Crkve. To je molitva hvale kojom dajete glas cijelom čovječanstvu, ali i svemu stvorenom. To je molitva zahvale za bezbrojne i neprestane Gospodinove blagodati, molitva prošnje za ljude našega vremena, posebno za siromašne, za njihovo trpljenje i brige. To je i molitva zagovora za sve koji trpe zbog nepravde, ratova i nasilja, i čije se dostojanstvo krši. Ne susrećete se osobno s tim ljudima, ali ste njihove sestre u vjeri i u Tijelu Kristovu, primijetio je Papa. Vrijednost vaše molitve ne može se izraziti, dodao je, ali je sigurno vrlo dragocjen dar. Bog uvijek sluša molitve poniznih srdaca punih samilosti.

Zahvalivši benediktinkama za njihovu posebnu brigu o okolišu, i za zauzimanje u očuvanju darova zemlje kako bi svi mogli uživati u njima, Papa je kazao da zna da benediktinske redovnice dobro upravljaju Božjim darovima, te da kao žene još više cijene ljepotu i sklad stvorenoga, kao što to svjedoče njihovi samostani, ta mjesta velike ljepote u koje ljudi odlaze moliti, pronaći tišinu i razmatrati divote stvorenoga.

Sveti Otac potom je istaknuo da njihov život u zajednici svjedoči važnost ljubavi i uzajamnoga poštovanja, te primijetio kako one, naime, dolaze iz različitih mjesta i iskustava, a i same su međusobno drugačije. Zbog toga je uzajamno prihvaćanje prvi znak koji daju svijetu koji teško živi tu vrijednost. Svi smo djeca Božja, a vaša se molitva, vaš rad, vaša gostoljubivost i velikodušnost, natječu u očitovanju zajedništva u različitosti koje izražava Božju nadu za naš svijet, odnosno jedinstvo u kojemu vladaju mir, uzajamni prihvata i bratska ljubav. Vi unosite dragocjeni dar u život Crkve, svojim ženskim svjedočanstvom dobrote, vjere i velikodušnosti, po primjeru Djevice Marije. Vi ste Gospina ikona; tko vidi vas, vidi Majku Crkvu, i Gospu Kristovu Majku, kazao je Papa benediktinkama.

Papa biskupima: Budite očevi, a ne gospodari ni prinčevi
Papa Franjo primio je 8. rujna 75 nedavno imenovanih biskupa s misijskih područja, sudionika seminara koji je organizirala Kongregacija za evangelizaciju naroda.

Vatikan, 8.9.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 8. rujna 75 nedavno imenovanih biskupa s misijskih područja, sudionika seminara koji je organizirala Kongregacija za evangelizaciju naroda. Papa ih je podsjetio da biskup treba biti čovjek molitve, navještaja i zajedništva, prenosi Vatican News. Kao brižni očevi, a ne gospodari koji s udaljenosti naređuju drugima – takvi su pozvani biti biskupi koji, poput Dobroga Pastira, trebaju ljudima donositi Isusa i naviještati Evanđelje, spremni i za potpuno žrtvovanje sebe.

Biskup treba biti čovjek molitve koja ne smije biti jedna od brojnih obveza, nego treba biti potreba. Svakoga dana treba pred Gospodina donijeti osobe i situacije, te ustrajati s Gospodinom, imajući hrabrosti i za raspravu s Bogom zbog svojega stada. Molitva bez parezije nije molitva, istaknuo je papa Franjo.

Biskup je pozvan biti „čovjek navještaja“, a naviještati se ne može sjedeći, nego „u hodu“, upozorio je Papa. Biskup ne nalazi zadovoljstvo u udobnosti, ne osjeća se princem, nego se žrtvuje za druge. Biskup ne živi u uredu, kao upravitelj nekog poduzeća, nego je među narodom, na ulicama svijeta poput Isusa. On donosi svojega Gospodina tamo gdje Ga ne poznaju, gdje ga nagđuju i progone, i izlazeći iz sebe ponovno se pronalazi, rekao je Sveti Otac. Naviještanje evanđelja podvrgnuto je iskušenju moći i svjetovnosti, postoji opasnost od pretvaranja u glumca umjesto u svjedoka, te predlaganja evanđelja bez raspetoga i uskrsloga Isusa. Naprotiv, naviještati znači dati život, uvjerenost, i biti spremni prihvatiti i potpuno žrtvovanje samoga sebe, istaknuo je Papa.

Biskup, osim toga, treba biti čovjek zajedništva, treba imati karizmu zajedništva. Crkvi je, naime, potrebno zajedništvo, a ne solisti izvan zbora ili vođe osobnih bitaka. Pastir okuplja; on je biskup za svoje vjernike, i kršćanin sa svojim vjernicima. Biskup nije predmet vijesti u novinama, ne traži privolu svijeta, nije zainteresiran za očuvanje dobroga glasa o sebi, nego voli stvarati zajedništvo uključujući se osobno i djelujući ponizno. Ne pati zbog nedostatka protagonizma, nego živi ukorijenjen na svom teritoriju, odbijajući napast da se često udalji od biskupije, što je iskušenje „biskupa zračne luke“, i da bježi tražeći vlastitu slavu. Ne smije biti laktaš ni častohlepan, nego treba pasti stado, poručio je Papa.

Bježite od klerikalizma, upozorio je papa Franjo biskupe. Riječ je, naime, o nepravilnom shvaćanju vlasti u Crkvi, koje je vrlo rašireno u brojnim zajednicama u kojima su primijećene zloporabe moći, savjesti i seksualna zlostavljanja. Reći 'ne' zloporabi, bilo moći, savjesti ili nekoj drugoj vrsti zloporabe, znači snažno reći 'ne' bilo kojem obliku klerikalizma, pojasnio je Papa navodeći riječi iz svojega Pisma Božjem narodu od 20. kolovoza. Neka vas Božji narod, za koji i kojemu ste određeni, osjeća kao da ste očevi, a ne gospodari; brižni očevi; nitko se u odnosu na vas ne smije osjećati kao podanik. U ovom trenutku povijesti čini se da su na više strana sve jače težnje prema „liderstvu“. Pokazati se snažnim ljudima koji održavaju udaljenost i zapovijedaju drugima moglo bi biti komotno, ali nije evanđeoski, napomenuo je papa Franjo te dodao da takvo ponašanje uzrokuje nepopravljivu štetu na stadi zbog kojega je Krist dao život. Biskupi, naprotiv, trebaju biti siromašni u dobrima i bogati u odnosima, nikada strogi i nabusiti, nego ljubazni.

Sveti Otac potom je istaknuo da biskupima trebaju posebno biti na srcu obitelji, mladi, sjemeništa i siromašni. Obitelji su izložene negativnom utjecaju kulture koja prenosi logiku

privremenosti, objasnio je Papa. Zbog toga treba promicati pripremu za brak, kao i pratiti taj par; treba također štiti život od njegova začeca, kao i onaj starije osobe. Sjemeništa pak trebaju voditi Božji ljudi, sposobni i zreli, koji jamče formaciju zdravih ljudi. Papa je zatražio i da se dade prednost razlučivanju kako bi se pomoglo mladima da prepoznaju Božji glas među mnogima koji odjekuju u njihovim ušima i u srcu.

Papa Franjo potom je od biskupa zatražio da poslušaju želje i dvojbe mladih kojima je posvećena sinoda u listopadu. I kada izgledaju „zaraženi“ konsumizmom i hedonizmom, ne treba ih staviti „u karantenu“ nego ih upravo tada valja tražiti. Oni su budućnost Crkve i društva; bolji svijet ovisi o njima, podsjetio je Papa. Voljeti siromašne pak znači boriti se protiv svih siromaštava, duhovnih i materijalnih. Jednom riječju, treba ići u životne periferije ne bojeći se uprljati ruke, istaknuo je Sveti Otac.

Na kraju je potaknuo biskupe da se čuvaju mlakosti koja vodi do osrednjosti i tromosti. Čuvajte se mira koji izbjegava žrtvu; pastoralne žurbe koja vodi do netrpeljivosti; obilja dobara koje nagđuje evanđelje. Nemojte zaboraviti da đavao ulazi kroz džepove! Želim vam, naprotiv, sveti nemir zbog Evanđelja, jedini nemir koji daje mir, zaključio je papa Franjo.

SAD ukida pomoć bolnicama u istočnom Jeruzalemu

Odluka je donesena u sklopu nove politike Trumpove administracije kojom se smanjuje pomoć Palestincima, pišu izraelski mediji.

Jeruzalem, 9.9.2018. (IKA) – Vlada SAD-a ukinula je više od 20 milijuna dolara pomoći bolnicama u istočnom Jeruzalemu, prenosi agencija Kathpress. Odluka je donesena u sklopu nove politike Trumpove administracije kojom se smanjuje pomoć Palestincima za 200 milijuna dolara, pišu izraelski mediji. Odlukom je pogođeno pet bolnica u istočnom dijelu Jeruzalema, premda se do posljednjega trenutka raspravljalo hoće li se pomoć bolnicama izuzeti iz rezanja budžeta.

Kršćanska palestinska političarka Hanan Aschrawi američki je potez ocijenila „činom političke ucjene“ kojim se krše norme ljudskoga i moralnog ponašanja. Uskraćivanjem životno važnih sredstava bolnicama u istočnom Jeruzalemu SAD nanosi veliku štetu tisućama palestinskih pacijenata i njihovim obiteljima sa Zapadne obale i pojasa Gaze a ugrožava i egzistencije tisuća zdravstvenih djelatnika, ističu izraelski mediji.

Izjava Vijeća kardinala

Vijeće je izrazilo punu solidarnost s Papom u vezi onoga što se događalo posljednjih tjedana.

Vatikan, 10.9.2018. (IKA) – Vijeće kardinala, na svom prvom sastanku 26. sjednice, pripremajući se da papi Franji preda prijedlog za reformu Rimske kurije izrađivan u prvih pet godina djelovanja, odlučilo je, prije no što nastavi svoj rad, zamoliti Papu da iznese osvrt o radu, strukturi i sastavu samog Vijeća, uzimajući u obzir i poodmaklu dob nekih članova, priopćio je 10. rujna Tiskovni ured Svete Stolice.

Izrazilo je zadovoljstvo uspjehom IX. svjetskog susreta obitelji u Dublinu, čestitajući također kardinalu Eminija Kevinu J. Farrellu i Dikasteriju za laike, obitelj i život koji su zajedno s nadbiskupom Diarmuidom Martinom organizirali događaj.

Vijeće je izrazilo punu solidarnost s papom Franjom u vezi onoga što se događalo posljednjih tjedana, svjesno da će u aktualnoj raspravi Sveta Stolica uputiti potrebna pojašnjenja.

Prilog dokumenti

Isus ozdravlja i našu gluhoću i nijemost

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 9. rujna 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evangelje ove nedjelje (usp. Mk 7,31-37) donosi zgodu o čudotvornom ozdravljenju gluhog mucavca po Isusovim rukama. Dovedi su mu gluhog mucavca i zamolili ga da položi ruku na nj. On, međutim, izvodi nad njim nekoliko gesta: prije svega odvodi ga na stranu. Tom prigodom, kao i u drugima, Isus uvijek djeluje diskretno. Ne želi impresionirati ljude, ne traži popularnost ili uspjeh, već želi samo činiti dobro ljudima. Tim stavom On nas uči da se dobro treba činiti bez buke, bez šepirenja, bez „razglašavanja na sva zvana“. Treba se činiti u tišini.

Kad se našao nasamo s njim, Isus utiskuje prste u uši gluhog mucavca, a slinom mu dotače jezik. Ova gesta upućuje na utjelovljenje. Sin Božji je čovjek uronjen u ljudsku stvarnost: postao je čovjekom, stoga može razumjeti bolno stanje drugog čovjeka i intervenira gestom u kojoj je uključeno samo njegovo čovještvo. Istodobno, Isus želi jasno reći da se čudo događa zbog njegove sjedinjenosti s Ocem: zbog toga je uzdigao pogled k nebo. Potom je uzdahnuo i izrekao odlučujuću riječ: „Effata“, što znači „Otvori se“. I čovjek je odmah ozdravio: uši su mu se otvorile, jezik mu se razdriješio spona. Ozdravljenje je za njega bilo „otvaranje“ drugima i svijetu.

Ovo izvješće iz Evangelja naglašava potrebu dvostrukoga ozdravljenja. Prije svega ozdravljenja od bolesti i tjelesne patnje, kako bi se povratilo zdravlje tijela; iako se taj cilj ne može potpuno postići na ovoj zemlji, usprkos silnim naporima znanosti i medicine. No, postoji i drugo ozdravljenje, možda i teže, a to je ozdravljenje od straha. Ozdravljenje od straha koji nas tjera da marginaliziramo bolesnika, da marginaliziramo onoga koji pati, osobu s invaliditetom. Postoji mnogo načina marginaliziranja, čak i lažnim sažaljenjem ili uklanjanjem problema; čovjek ostaje gluhi i nijem kada se suočava s osobama koje muče bolesti, tjeskobe i teškoće. Prečesto bolesnik i patnik postaju problem, dočim bi zapravo trebali biti prilika da se izrazi brižnu skrb i solidarnost društva prema najslabijima.

Isus nam je otkrio tajnu čuda koje možemo ponavljati i mi sami te postati protagonisti onog „Effata“, tih riječi „Otvori se“ kojom je vratio govor i sluh gluhoćom čovjeku. Riječ je o tome da se otvorimo potrebama naše braće koja pate i trebaju pomoć, kloneći se sebičnosti i zatvorenosti srca. Upravo je srce, to jest duboka srž osobe, ono što je Isus došao „otvoriti“, osloboditi kako bi nas osposobio u punini živjeti odnos s Bogom i drugima. Postao je čovjekom kako bi čovjek, čiju je nutrinu grijeh učinio gluhom i nijemom, mogao slušati Božji glas, glas Ljubavi koji govori njegovu srcu te tako i on sam naučio govoriti jezik ljubavi, prevodeći ga u djela velikodušnosti i darivanja.

Neka nam Marija, koja je potpuno „otvorena“ Gospodinovoju ljubavi, izmoli milost da svednevice doživljavamo, u vjeri, čudo „Effate“, kako bismo živjeli u zajedništvu s Bogom i sa svojom braćom i sestrama.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, jučer je u Loretu, u Papinskom svetištu Svetog doma, proslavljen blagdan Rođenja Marijina i pokrenut projekt duhovnosti za obitelj: Kuća Marijine kuće svake obitelji. Povjeravamo Blaženoj Djevici inicijative toga svetišta i svih onih koji će, na različite načine, u tome

sudjelovati.

Danas se u Strasbourgu slavi beatifikacija Alfonse Marije Eppinger, utemeljiteljice družbe Sestara Presvetog Spasitelja. Zahvaljujemo Bogu za ovu hrabru i mudru ženu koja je, kroz šutnju i molitvu, svjedočila Božju ljubav poglavito prema onima koji su bili bolesni u tijelu i duhu. Zaplješćimo svi zajedno novoj blaženici!

Dan počinka – proroštvo oslobođenja

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 12. rujna 2018.

Biblijski odlomak: Knjiga Ponovljenog zakona, 5, 12-15

„Dan subotnji obdržavaj i svetkuj, kako ti je naredio Jahve, Bog tvoj. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvome. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni vol tvoj, ni magarac tvoj, niti ikakvo živinče tvoje, niti došljak koji je unutar tvojih vrata; tako da mogne otpočiniti i sluga tvoj, i sluškinja tvoja kao i ti. Sjeti se da si i ti bio rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti je zapovjedio Jahve, Bog tvoj, da držiš dan subotnji“.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjoj katehezi vraćamo se na treću zapovijed, onoj o danu počinka. Dekalog, svečano proglašen u knjizi Izlaska, ponavlja se u knjizi Ponovljenoga zakona na gotovo identičan način, osim ove treće riječi, gdje se javlja dragocjena razlika: dok je u Izlasku razlog počinka blagoslov svega stvorenja, u Ponovljenom zakon podsjeća na okončanje ropstva. Toga dana rob mora odmarati kao i njegov gospodar, kako bi proslavio spomen Pashe oslobođenja.

Robovi, naime, po definiciji, ne mogu odmarati. Ali postoje mnoge vrste ropstva, kako vanjskog tako i nutarnjeg. Postoje vanjske prisile kao što su tlačenja, životi koji tavore u tamnici nasilja i drugih vrsta nepravdi. Postoje, zatim, unutrašnja zatočeništva, na primjer, psihološke kočnice, kompleksi, ograničenja uvjetovana karakterom i drugo. Može li se govoriti o počinku u tim uvjetima? Može li zatočen ili potlačen čovjek ipak biti slobodan? Može li osoba koju nešto muči u duši biti slobodna?

Naime, postoje ljudi koji, čak i u zatvoru, uživaju veliku slobodu duha. Pomislimo, na primjer, na sv. Maksimilijana Kolbea ili kardinala Van Thuana koji su pretvorili mračna tlačenja u mjesta svjetla. Kao što postoje i osobe koje obilježavaju velike duhovne slabosti, ali koje poznaju počinak milosrđa i znaju to prenijeti drugima. Božje nas milosrđe oslobađa. Kad susretneš Božje milosrđe imaš veliku unutarnju slobodu i možeš je prenositi drugima. Zato je veoma važno otvoriti se Božjem milosrđu kako ne bismo bili robovi sebe samih.

Što je dakle prava sloboda? Sastoji li se možda u mogućnosti izbora? To je, zasigurno, dio slobode i zalažemo se za to da je se osigura svakom muškarcu i ženi (usp. Drugi vatikanski koncil, pastoralna konstitucija *Gaudium et spes*, 73). Ali znamo dobro da moći činiti ono što se želi nije dovoljno da bi se bilo istinski slobodno, a ni sretno. Prava sloboda je mnogo više.

Naime, postoji ropstvo koje baca u okove čije su verige jače od tamničkih više, ropstvo koje sputava više od napadaja panike, zarobljava više od prisila bilo koje vrste: to je

ropstvo vlastitog ega.[1] Oni ljudi što po cijele dane gledaju svoj odraz u zrcalu da vide svoj ego. I ego ih je nadrastao po visini. To su robovi grijeha. Ego može postati mučitelj koji muči čovjeka gdje god da bio i izlaže ga najdubljem tlačenju, onom koje se zove „grijeh“, što nije banalno kršenje nekog propisa, već životni promašaj i stanje ropstva (usp. Iv 8, 34)[2]. Grijeh je, u konačnici, govoriti i postupati kao egoist. „Zelim činiti ovo i baš me briga postoji li granica, postoji li neka zapovijed, ne zanima me postoji li i ljubav“.

Ego, tu mislimo, na primjer, na ljudske strasti: proždrljivi, pohlepni, gramzivi, škrti, srditi, zavidni, lijeni, oholi - i tako dalje - robovi su svojih poroka koji ih tiraniziraju i muče. Nema predaha za proždrljivca, jer je grlo licemjernost trbuha, koji je pun, ali nas tjera da mislimo da je prazan. Licemjerni želudac nas čini proždrljivima. Mi smo robovi licemjernog trbuha. Nema predaha za proždrljivca i pohotna čovjeka koji moraju živjeti od užitka; tjeskobna težnja za posjedovanjem uništava škrtca, samo zgrću novac, čineći zlo drugima; vatra srdžbe i crv zavisti upropaštavaju odnose. Pisci kažu da od zavist tijelo i dušu požute, kao kad osoba ima hepatitis pa požuti. Zavidnici imaju žutu dušu, jer nikada ne mogu imati svježinu zdravija duše. Zavist uništava. Lijenost koja izbjegava bilo koji trud čini čovjeka nesposobnim za život; egocentrizam - taj ego o kojem sam govorio - oholica kopa duboki jazi između sebe i drugih.

Draga braćo i sestre, tko je dakle pravi rob? Tko je onaj koji zna za počinak? Tko je nesposoban ljubiti! Svi ti poroci, ti grijesi, ta sebičnost odvlače nas od ljubavi i čine nas nesposobnima za ljubav. Postajemo robovi sebe samih i ne možemo ljubiti, jer je ljubav uvijek okrenuta prema drugima.

Treća zapovijed, koja nas poziva da u počinku slavimo oslobođenje, za nas kršćane je proroštvo Gospodina Isusa koji raskida unutarnje ropstvo grijeha kako bi čovjeka učinio sposobnim ljubiti. Istinska ljubav je prava sloboda: odvaja od posjedovanja, ponovno uspostavlja odnose, zna prihvaćati i vrednovati bližnjega, pretvara svaki napor u radosni dar i osposobljava za zajedništvo. Ljubav čovjeka čini slobodnim čak i u tamnici, čak i ako smo slabi i ograničeni.

To je sloboda koju primamo od našega Otkupitelja, Gospodina našega Isusa Krista.

[1] Usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1733: "Izbor neposlušnosti i zla zloupotreba je slobode i vodi u ropstvo grijeha".

[2] Usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1739: "Čovjekova sloboda ograničena je i pogrešiva. Čovjek je doista sagriješio. Slobodno je sagriješio. Odbacivši naum Božje ljubavi, prevario je sama sebe i postao rob grijeha. To prvo otuđenje rodilo je mnoga druga. Povijest čovječanstva od svojih početaka svjedoči o nesrećama i tlačenjima sto se rađaju iz ljudskog srca, tj. od zloupotrebe slobode".

Prilog prikazi

Papin razgovor za talijanski dnevnik „Il sole 24 ore“

U razgovoru za talijanski ekonomsko-financijski dnevnik „Il sole 24 ore“ koji je objavljen 7. rujna Papa ističe kako je nezaposlenost posljedica gospodarskog sustava, koji nije više sposoban stvarati radna mjesta, jer je u središte postavio idol novca. Naglašava važnost zajedničkog rada na izgrađivanju općeg dobra i novog humanizma rada.

Talijanski ekonomsko-financijski dnevnik „Il sole 24 ore“ 7. rujna donosi razgovor s papom Franjom u kojem ističe kako se novac zarađuje radom, što stvara dostojanstvo i daljnju mogućnost zapošljavanja. Isključiva težnja za dobitkom ne jamči više opstanak poduzeća. Potrebni su učenje vrednotama i etika prijateljstva s ljudima, ističe Papa te upozorava na opasnost gospodarstva koje ubija, jer čovjek nije više u središtu vlastitih dinamičnosti. Potrebno se boriti, primjećuje Papa, da se u središte ponovno stave obitelji, osobe.

Odgovorno upravljanje gospodarstvom i financijama, sudjelovanje u stvorenom bogatstvu, društvena odgovornost, jednakost u plaći za isti rad između muškaraca i žena, usklađivanje radnog vremena s obiteljskim obavezama na načina da ovaj potonji ne trpi, stvaranje novih radnih mjesta, poštovanje okoliša, prihvatanje izbjeglica: sve su to važni elementi koji održavaju živom dimenziju poduzeća kao zajednice, navodi Papa u razgovoru s novinarkom dnevnika Il sole 24 ore. Ističe važnost zajedničkog rada na izgrađivanju općeg dobra i novog humanizma rada, promicanje rada koji će poštovati dostojanstvo osobe gdje se neće gledati samo na profit i zahtjeve proizvodnje već promicati dostojanstven život sa svijesću da dobro ljudi i dobro poduzeća idu ruku pod ruku. Poduzeća, ističe Sveti Otac, mogu dati snažni doprinos tome da rad sačuva svoje dostojanstvo prepoznavajući da je čovjek najvažniji resurs svakog poduzeća, radeći na izgrađivanju općeg dobra i posvećujući pažnju siromašnima.

Ljudi nemaju svijesti o zajedničkom porijeklu ni o pripadnosti zajedničkim korijenima čovječanstva kao ni o zajednički izgrađivanoj budućnosti. Takva svijest omogućila bi razvoj novih uvjerenja, novih stajališta i načina života. Etikom prijateljstva među ljudima prevladava se plošno razlikovanje stvarnosti usmjerenih isključivo na zaradu od onih koje nisu prožete ekskluzivnim mehanizmima zarade, prepuštajući više prostora djelatnostima takozvanog trećeg sektora. Suvremena ekonomija ubija, jer nije više središte čovjek već novac. Zarađivati je postao primarni i jedini cilj, upozorava Papa te primjećuje kako se stvaraju strukture siromaštva, ropstva i odbacivanja. Sve to nije slučajno. Iza toga stoji pogrešno uvjerenje da se novcem može sve. Pravi se novac postiže radom. Rad daje čovjeku dostojanstvo, a ne novac. Nezaposlenost je posljedica gospodarskog sustava, koji nije više sposoban stvarati radna mjesta, jer je u središte postavio idol novca.

Osoba koja uzdržava samu sebe i svoju obitelj vlastitim radom razvija svoje dostojanstvo, rad stvara dostojanstvo, kad potpore nisu vezane uz precizan cilj zapošljavanja i stvaranja novih radnih mjesta, stvaraju podložnost i neodgovornost. Papa upozorava na potrebnu pozornost prema konkretnoj osobi, a to znači dati svakome ono što mu pripada, te ističe potrebu razvoja solidarnosti i stvaranja gospodarskog poretka koji će posvetiti više pozornosti siromasima i nastojati smanjiti nejednakosti i neravnopravnosti. Potrebna je genijalna odvažnost kreativnosti, poručio je Papa.

Zdravo gospodarstvo uvijek je usko povezano sa značenjem proizvoda, a gospodarsko djelovanje uvijek je etički čin. Treba povezati djelovanje s odgovornošću, pravdu s dobitkom, proizvodnju s bogatstvom, posao s poštovanjem okoliša, upozorava Papa, svjestan da je potrebno mnogo vremena i rada za razvoj ekološke dimenzije, jer sama dobit ne jamči opstanak poduzeća te poduzetnici moraju poslušati glas siromaha. Potrebno je stoga ne samo tehničko obnavljanje već i formacija vrednota kao što su solidarnost, etika, pravda, dostojanstvo i uzdržavanje, jer se jedino na taj način, tvrdi Papa, obogaćuju ideje i postiže radni uspjeh.

Osvrnuvši se i na migrante, Sveti Otac primijetio je da oni, kada se kreću, plaše osobito narode koji žive u blagostanju. Nema mirne budućnosti za čovječanstvo osim u prihvaćanju različitosti, solidarnosti i razmišljanja o čovječanstvu kao jednoj obitelji. Migranti su danas veliki izazov za sve. Ono što oni prolaze trebamo proživljavati s njima, ne smijemo se bojati dijeliti to s njima i živjeti u nadi. Oni koji dolaze u našu zemlju, i mi koji im izlazimo u susret kako bismo ih razumjeli, shvatili njihovu kulturu i jezik, ne smijemo zanemariti trenutačni kontekst. Takav je odnos jasan znak da svijet i Crkva nastoje biti otvoreni, da uključuju i prihvaćaju, da je Crkva majka koja grli sve na zajedničkom putu. Migranti moraju poštovati kulturu i zakone zemlje koja ih je primila kako bi se na taj način uz potrebnu pomoć uključili u društvo i nadvladavali sve strahove i tjeskobe, zaključio je papa Franjo. (ika-as/sa)

Nova knjiga filozofa Barbarića

U izdanju Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Đakovu objavljena je knjiga hrvatskoga filozofa Damira Barbarića pod naslovom „Beskonačna bol i pomirenje“.

U izdanju Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Đakovu objavljena je knjiga hrvatskoga filozofa Damira Barbarića pod naslovom „Beskonačna bol i pomirenje“.

Dvojezično (njemačko-hrvatsko) izdanje knjige zapravo je predavanje koje je istaknuti hrvatski i europski filozof održao na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu 26. travnja 2018. godine. Predavanje je održano u sklopu događanja pod nazivom „Lectio Strossmayer“, koje svake godine Fakultet organizira s ciljem da akademsku zajednicu, ali i širu društvenu javnost podsjeti na veličinu i važnost biskupa Strossmayera, na njegov duh i ideju da su „znanje i obrazovanje temelji društvenoga identiteta i razvoja“. (ika-tu/kj)